

Lialona

**Vain Hänestä saattoi
tulla Vapahtajamme, s. 8**

Mitä totuuksia opimme
ylösnousemuksen perusteella
ruumiista? s. 14

Kuinka vapautua seksuaalisen
hyväksikäytön kuormista, s. 22

Tunne vihollisesi: kuinka vastustat
Saatanan neljää strategiaa, s. 30

Työmiehet pystyttävät kyltin Bernin temppelin rakennustyömaalle Sveitsissä. Temppelin vihki käyttöön syyskuussa 1955 presidentti David O. McKay. Se oli ensimmäinen Pohjois-Amerikan ulkopuolelle rakennettu temppeli ja ensimmäinen, jossa toimitukset esitettiin muulla kuin englannin kielellä.

Valokuva kirkon historian kirjaston luvalla

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Uskosta vanhurskas saa elää**
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 7** **Kotikäyntiopetusnoma: Papeuden vala ja liitto**

KANNESSA
William-Adolphe Bouguereau teos
Kolme Mariaa haudalla

ERIKOISARTIKKELIT

- 8** **Vapahtajan sovitus: todellisen kristillisyyden perusta**
Vanhin Robert D. Hales
Koska Hän elää, me kaikki tulemme elämään jälleen.
- 14** **Jeesuksen Kristuksen ylösnousumus ja totuuksia ruumiista**
David A. Edwards
Jeesuksen Kristuksen ylösnousumus opettaa meille keskeisiä totuuksia ruumiin iankaikkisesta ja pyhästä luonteesta.
- 22** **Silta toivoon ja parantumiseen**
Nanon Talley
Kuinka sinä tai rakkaasi voitte kokea rauhaa, toivoa ja parantumisen jonkin niin kamalan ja traumaattisen asian kuin seksuaalisen hyväksikäytön jälkeen?
- 28** **Vanha perhealbumi – sukutarinoiden voima**
Amneris Pucasu
Esivanhempieni tarinat ja elämä vahvistavat minua edelleen.

30 Sota jatkuu

Vanhin Larry R. Lawrence
Vanhin Lawrence esittää neljä Saatanan strategioita ja ajatuksia siitä, kuinka niitä voi vastustaa.

OSASTOT

- 20** **Laulu: Jeesuksen luo**
Steven K. Jones ja Michael F. Moody
- 38** **Henkilökuvia uskosta: Skaidrite Bokuma**
- 40** **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80** **Kunnes taas kohdataan: Jumalan voima**
Vanhin Bruce R. McConkie

44 Ymmärrä patriarkallista siunaustasi

Allie Arnell ja Margaret Willden
Patriarkallinen siunaus on kuin oma henkilökohtainen tiekarttamme. Tässä on joitakin vinkkejä siihen, kuinka luet omaasi.

48 Valmistauduin uudelle matkalle

Karina Martins Pereira Correia de Lima
Epäilykset ja pelot oman perheen perustamisesta huolestuttivat minua. Miten löytäisin rauhaa?

50 Kuinka voin tutkia mielessäni ja sydämelläni?

Kuinka voin löytää vastauksia kysymyksiini ja ymmärtää paremmin pyhiä kirjoituksia siten kuin Herra haluaa?

52 Tutki evankeliumia itsellesi sopivalla tavalla

Opi, kuinka voit saada eniten irti evankeliumin tutkimisestasi.

56 Vastauksia kirkon johtajilta: Kuinka koet todellista rauhaa

Vanhin Quentin L. Cook

57 Kirjat unohtuivat, muistin todistuksen

Abegail D. Ferrer
Päivä, jona minua pyydettiin kerkotomaan kirkosta, oli sama päivä, jona unohdin ottaa mukaan kirkkoa koskevan aineistoni. Riittäisivätkö yksinkertaiset sanani?

58 He näkivät Hänet

Lue nämä todistukset ylönouseksesta Vapahtajasta ja huomaa, millä tavoin sinäkin voit olla Hänen ylönousemuksensa todistaja.

62 Meidän palstamme

63 Juliste: Eespäin, Herran kansa

64 Kysymys ja vastaus

Kuinka voin tietää, että Jumala kuuntelee rukouksiani?

66 Andrei ja ruma sana

Julie C. Donaldson
Eihän yhdestä pienestä rumasta sanasta olisi kovin paljon haittaa?

68 Vastauksia apostolilta: Kuinka voin auttaa perhettäni olemaan vahva?

Vanhin David A. Bednar

69 Valmistaudu temppeliin joka päivä

Joy D. Jones
Ota selvää, kuinka sisar Jones asetti tärkeän tavoitteen.

70 Star säteilee

Jane McBride
Staria hermostutti mennä Alkeisyhdistykseen ensimmäisen kerran. Löytäisikö hän ystävän?

72 Ole valona!

Elizabeth Pinborough
Kahdeksan tapaa olla hyvä ystävä.

73 Kirkon historian leikekuvia: Evankeliumista kertomassa

74 Ajattelen Jeesusta

Lindsay Tanner
Mia saa tietoa sakramentista.

76 Kertomuksia Jeesuksesta: Jeesus antoi meille sakramentin

Kim Webb Reid

79 Pääsiäisliljoja

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan.
Vihje: Säteilekö se?

**HUHTIKUU 2017, 69. VUOSIKERTA, NUMERO 4
LIAHONA 14444 130**

M्योंhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Joseph W. Sitati
Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R. Curtis jr., Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Toiminnanjohtaja: Peter F. Evans

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Cremilda Amaral

Toimittajat: Bethany Bartholomew, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdoch, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy K. Vellinga

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppe.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisen että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdu, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.
Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen epäkaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2017 Vol. 69 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheitaideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä.
Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

"He näkivät Hänet", s. 58: Mitä Kristuksen todistajana oleminen tarkoittaa? Luettuanne yhdessä artikkelin voisitte keskustella tavoista, joilla voitte olla Kristuksen todistajia, vaikka ette olekaan fyysisesti nähneet Häntä. Voisitte keksiä tapoja päästä lähemmäksi Vapahtajaa. Voisitte esimerkiksi etsiä tilaisuuksia palvella pakolaisia paikkakunnallanne, oppia Vapahtajan elämästä tutkimalla pyhiä kirjoituksia, toimia lapsenvahtina avioparille, jotta aviopari voi mennä temppeleihin, tai auttaa apua tarvitsevaa ystävää. Voisitte katsoa myös sivustolla mormon.org/easter olevan videon ja pohtia Kristuksen ja Hänen ylösnousemuksensa merkitystä elämässämme.

"Valmistaudu temppeleihin joka päivä", s. 69: Sisar Joy D. Jones muistuttaa meille, miten tärkeää on asettaa temppeleille etusijalle elämässämme ja tehdä sukututkimusta, mikä auttaa meitä valmistautumaan temppeleihin. Voisitte pitää perheillänne "sukututkimus- ja temppeleillään". Voisitte opetella indeksoimaan nimiä ja etsimään sukututkimustietoja tai keskustella temppeleitoimitusten tärkeydestä ja katsoa kuvia temppeleistä ympäri maailman. Jos asutte lähellä temppeleitä, voisitte käydä temppeleialueella ja keskustella siitä, kuinka temppele voi tuoda meitä lähemmäksi taivaallista Isää ja auttaa meitä tuntemaan Hänen rakkautensa.

LISÄÄ INTERNETISSÄ

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa **languages.lds.org**. Käy katsomassa osoitteessa **facebook.com/liahona.magazine** (englanniksi, espanjaksi ja portugalkiksi) innoittavia sanomia, perheitaideoita sekä aineistoa, jota voit jakaa ystävien ja perheen kanssa.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Esimerkki, 72

Hengellinen voima, 4, 30, 63, 80

lankaikkinen elämä, 8, 14

Jeesus Kristus, 8, 14, 30, 56, 58, 74, 76, 79

Kieli, 40, 66

Kirkon historia, 73

Kiusaus, 30, 63

Liitot, 7

Palveleminen, 4, 42, 68

Pappeus, 7, 80

Paraneminen, 22

Patriarkallinen siunaus, 44

Perhe, 28, 42, 48, 68

Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 43, 52, 57

Pyhä Henki, 50

Pääsiäinen, 14, 58, 76, 79

Rauha, 48, 56, 62, 66

Rohkeus, 40, 57, 63

Rukous, 41, 62, 64

Ruumis, 14

Sakramentti, 74, 76

Seksuaalinen hyväksikäyttö, 22

Sota taivaassa, 30

Sovitus, 8, 22, 74, 76

Sukututkimus, 28

Temppeleipalvelus, 69

Tieto, 50, 52

Todistus, 38, 50, 57, 58

Toivo, 22, 48

Usko, 4, 38, 41, 48, 80

Ylösnousemus, 8, 14, 58, 76, 79

Ystävyyks, 70, 72

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

USKOSTA VANHURSKAS SAA ELÄÄ

Rabbi ja saippuantekijä

Vanha juutalainen tarina kertoo saippuantekijästä, joka ei uskonut Jumalaan. Kävellessään kerran rabbin kanssa hän sanoi: ”Minä en ymmärrä yhtä asiaa. Meillä on ollut uskonto tuhansia vuosia. Mutta kaikkialla näkee pahuutta, lahjontaa, epärehellisyyttä, epäoikeudenmukaisuutta, tuskaa, nälkää ja väkivaltaa. Vaikuttaa siltä, ettei uskonto ole lainkaan parantanut maailmaa. Kysynkin siis sinulta: Mitä hyötyä siitä on?”

Rabbi ei vastannut vähään aikaan vaan jatkoi matkaa saippuantekijän kanssa. Viimein he lähestyivät leikkipaikkaa, jossa lapset leikkivät pölyisinä hiekassa.

”Minäkään en ymmärrä yhtä asiaa”, rabbi sanoi. ”Katso noita lapsia. Meillä on ollut saippuaa tuhansia vuosia, ja silti nuo lapset ovat likaisia. Mitä hyötyä saippuasta on?”

Saippuantekijä vastasi: ”Mutta rabbi, ei ole reilua syyttää saippuaa siitä, että nuo lapset ovat likaisia. Saippuaa on käytettävä, ennen kuin se voi saavuttaa tarkoituksensa.”

Rabbi vastasi hymyillen: ”Aivan niin.”

Kuinka meidän tulee elää?

Apostoli Paavali tiivisti, mitä uskovana oleminen tarkoittaa, kun hän erästä Vanhan testamentin profeetta lainaten kirjoitti: ”Uskosta vanhurskas saa elää” (Room. 1:17).

Ehkäpä me tämän yksinkertaisen lausahduksen avulla ymmärrämme, mitä eroa on heikolla ja tehottomalla uskonnolla ja uskonnolla, jolla on voima muuttaa ihmisten elämä.

Mutta ymmärtääksemme, mitä eläminen uskosta tarkoittaa, meidän täytyy ymmärtää, mitä usko on.

Usko on enemmän kuin uskonkäsitys. Se on täydellistä luottamusta Jumalaan, ja siihen liittyy toiminta.

Se on enemmän kuin toivomista.

Se on enemmän kuin vain odottamista, nyökkäilyä ja myöntämistä. Kun sanomme, että ”uskosta vanhurskas saa elää”, me tarkoitamme, että uskomme opastaa ja johdattaa meitä. Me *toimimme* tavalla, joka on yhdenmukainen uskomme kanssa – emme harkitsemattomasta kuuliaisuudesta vaan luottavasta ja vilpittömästä rakkaudesta Jumalaamme kohtaan ja sen korvaamattoman viisauden vuoksi, jota Hän on ilmoittanut lapsilleen.

Uskoon täytyy liittyä toimintaa, sillä muutoin usko on elotonta (ks. Jaak. 2:17). Se ei ole uskoa lainkaan. Sillä ei ole voimaa muuttaa yhtäkään ihmistä saati sitten maailmaa.

Uskovat miehet ja naiset turvaavat armolliseen taivaalliseen Isäänsä – myös epävarmuuden hetkinä, myös epäilyksen ja vastoinkäymisten hetkinä, kun he eivät ehkä näe täysin tai ymmärrä selkeästi.

Uskovat miehet ja naiset kulkevat vilpittöminä opetuslapseuden polkua ja pyrkivät noudattamaan rakkaan Vapahtajansa Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä. Usko motivoi, ja se todellakin innoittaa meitä kääntämään sydämemme kohti taivasta ja aktiivisesti auttamaan, kohottamaan ja siunaamaan lähimmäisiimme.

Uskonto ilman toimintaa on kuin saippua, joka pysyy laatikossa. Se saattaisi pystyä ihmeisiin, mutta todellisuudessa sillä ei ole juurikaan voimaa vaikuttaa, ennen kuin se täyttää aiotun tarkoituksensa. Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi on toiminnan evankeliumi. Jeesuksen Kristuksen kirkko opettaa tosi uskontoa, joka on sanoma toivosta, uskosta ja rakkaudesta, ja siihen sisältyy lähimmäisten auttaminen hengellisin ja ajallisin keinoin.

Presidentti Uchtdorf ja hänen tyttärensä Antje kävivät Kreikassa tapaamassa pakolaisia eräällä leirillä lähellä Ateenaa.

Muutama kuukausi sitten vaimoni Harriet ja minä olimme matkalla muutamien lastemme kanssa Välimeren alueella. Kävimme pakolaisleireillä ja tapasimme sodan runtelemista maista tulleita perheitä. Nämä ihmiset eivät kuulu meidän kirkkoomme, mutta he ovat veljiämme ja sisariamme, ja he tarvitsivat kipeästi apua. Sydämemme liikuttui syvästi, kun koimme omakoh-
taisesti, kuinka kirkkomme jäsenen aktiivinen usko tuo apua, helpotusta ja toivoa hädässä oleville lähimmäisillemme heidän uskonnostaan, kansallisuudestaan tai koulutuksestaan riippumatta.

Usko, johon yhdistyy johdonmukainen toiminta, täyttää sydämen ystävällisyydellä, mielen viisaudella ja ymmärryksellä sekä sielun rauhalla ja rakkaudella.

Uskomme voi siunata ja vaikuttaa

vanhurskaasti sekä lähellämme oleviin että meihin itseemme.

Uskomme voi täyttää maailman hyvydellä ja rauhalla.

Uskomme voi muuttaa vihan rak-
kaudeksi ja viholliset ystäviksi.

Vanhurskaat siis elävät toimimalla uskossa. He elävät luottaen Jumalaan ja kulkien Hänen tietään.

Ja sellainen usko voi muuttaa yksilöitä, perheitä, kansakuntia ja maailman. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Presidentti Uchtdorf selittää, että usko on enemmän kuin vain sitä, että sanoo uskovansa. Todellinen usko taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen vaatii toimintaa, ja uskosta elämisellä on voima muuttaa ihmisten elämää ja koteja. Voit kehottaa niitä, joita opetat, kertomaan tilanteista, jolloin he ovat nähneet uskosta elämisen tuomia siunauksia ja voimaa – joko henkilökohtaisia esimerkkejä tai havaintoja muista. Kannusta heitä rukoilemaan johdatusta, jotta he tietäisivät, kuinka elää paremmin evankeliumin mukaan.

Palvele muita uskon turvin

Presidentti Uchtdorf kertoo meille, että kun uskomme Jumalaan, uskoon *täytyy* liittyä toimintaa. Hän selittää, että kun uskoimme ”yhdistyy johdonmukainen toiminta”, se ”täyttää – – sielun rauhalla ja rakkaudella”. Kun meillä on lupaus tästä siunauksesta, me *voimme* vaikuttaa ja me voimme nähdä tämän omassa elämässämme käyttäessämme aikaa uskon täyttämään palvelemiseen. Voitit rukoilla joka aamu ja pyytää Herralta apua muiden palvelemiseen. Pyydä Häntä esimerkiksi osoittamaan sinulle, kun veli tai sisko tarvitsee apua jossakin tehtävässä tai kun ystävä kaipaa kiitosta. Kun sitten saat innoitusta, toimi sen mukaan! Jos teet näistä rukouksista ja tästä palvelemisestä tavan, niin uskollinen, johdonmukainen toimintasi siunaa omaa elämääsi ja muiden elämää. Presidentti Uchtdorf lupaa, että voit ”muuttaa yksilöitä, perheitä, kansakuntia ja maailman”.

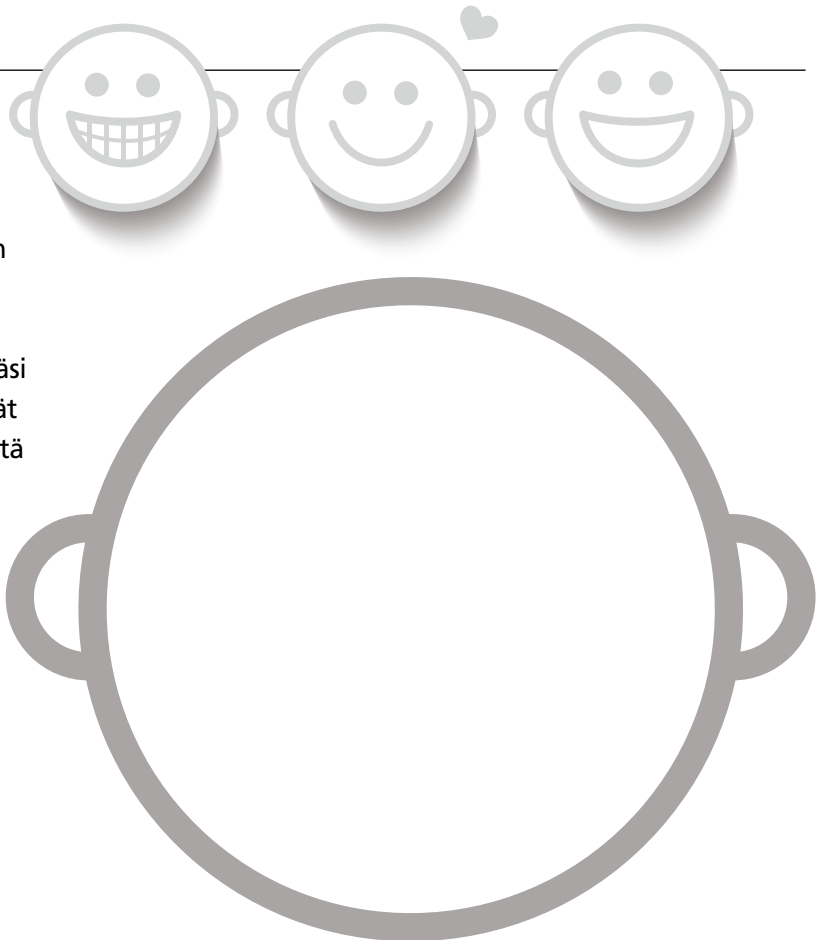

Luottamus

Kokeile tätä toimintaa ystävän kanssa. Sinun pitää luottaa häneen ja noudattaa hänen ohjeitaan tarkasti.

Ota käteesi kynä ja sulje silmäsi. Anna ystäväsi kertoa sinulle, minne tähän kasvokuvaan piirät silmät, nenän, suun ja hiukset. Katso sitten, mitä sait aikaan. Millainen siitä tuli? Voit värittää kasvokuvan ja sitten kokeilla piirtämistä uudelleen!

Joskus on vaikeaa seurata ohjeita. Mutta kun me yritämme seurata taivaallista Isää kuuntelemalla Pyhää Henkeä, Hän auttaa meitä. Me voimme aina luottaa Häneen.

Pappeuden vala ja liitto

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja etsi innoitusta saadaksesi selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka ymmärrys Apuyhdistyksen tarkoituksesta valmistaa Jumalan tyttäriä iankaikkisen elämän siunauksiin?

Mitä paremmin me sisaret ymmärrämme, että pappeuden vala ja liitto koskee meitä henkilökohtaisesti, sitä paremmin me saamme osaksemme pappeuden siunaukset ja lupaukset.

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Kaikki, jotka ovat tehneet pyhiä liittoja Herran kanssa ja jotka pitävät nuo liitot kunniaassa, ovat oikeutettuja saamaan henkilökohtaisia ilmoitusta, tulemaan siunatuiksi enkelten palveluksella, olemaan yhteydessä Jumalaan, saamaan evankeliumin täyteyden ja lopulta perimään Jeesuksen Kristuksen kanssa kaiken, mitä Isällämme on.”¹

Pappeuden valaan ja liittoon kuuluvat siunaukset ja lupaukset koskevat sekä miehiä että naisia. Sisar Sheri L. Dew, entinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, on

Usko
perhe
auttaminen

sanonut: ”Herran huoneen korkeimpiin toimituksiin sisältyvän pappeuden täyteyden voivat vastaanottaa vain mies ja nainen yhdessä.”²

Sisar Linda K. Burton, Apuyhdistyksen ylijohtaja, on esittänyt tämän kutsun: ”Kehotan teitä opettelemaan ulkoa pappeuden valan ja liiton, joka on kohdassa OL 84:33–44. Kun teette niin, lupaan teille, että Pyhä Henki laajentaa ymmärrystä pappeudesta sekä innoittaa ja kohottaa teitä suurenmoisoin tavoin.”³

Joseph Smithin Apuyhdistykselle antamien ohjeiden tarkoituksena oli valmistaa naisia ”saamaan haltuunsa pappeuden etuoikeudet, siunaukset ja lahjat. Tämä toteutettaisiin temppelitoimitusten kautta. – –

Temppelitoimitukset [ovat] pappeuden toimituksia, mutta niissä ei [anneta] kirkollista virkaa miehille tai naisille. [Näissä toimituksissa täytyy] Herran lupaus siitä, että hänen kansalleen – naisille ja miehille – ’annetaan voima korkeudesta’ [OL 38:32].”⁴

Lisää pyhien kirjoitusten kohtia ja tietoa

OL 84:19–40; 121:45–46;
reliefsociety.lds.org

VIITTEET

1. M. Russell Ballard, ”Miehet ja naiset ja pappeuden voima”, *Liahona*, syyskuu 2014, s. 36.
2. Sheri L. Dew, julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 136.
3. Linda K. Burton, ”Pappeuden voima – kaikkien saatavilla”, *Liahona*, kesäkuu 2014, s. 21–22.
4. Gospel Topics, ”Joseph Smith’s Teachings about Priesthood, Temple, and Women”, topics.lds.org.

Mieti tätä

Mitä voit tehdä ymmärtääksesi täydellisemmin pappeuden valassa ja liitossa luvattut siunaukset ja päästäksesi niistä osalliseksi?

J. KIRK RICHARDS SIN TEOS GETSEMANE

Vapahtajan SOVITUS:

TODELLISEN KRISTILLISYYDEN PERUSTA

*Me kaikki nousemme kuolleista ja meistä tulee kuolemattomia
Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin ansiosta.*

Profeetta Joseph Smithiltä (1805–1844) kysyttiin: ”Mitkä ovat uskontonne peruseriaatteen?” Hän vastasi: ”Uskontomme peruseriaatteen ovat apostolien ja profeettojen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, että Hän kuoli, Hänet haudattiin ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä ja astui taivaaseen. Kaikki muu uskontoomme liittyvä on vain tämän lisänä.”¹

Haluan antaa tukeni profeetta Josephin sanoille. Kaiken sen keskipisteenä, mihin me uskomme, on Vapahtajamme ja Hänen sovitusuhrinsa – kuinka Jumala alensi itsensä (ks. 1. Nefi 11:16) lähettämällä Poikansa maan päälle toteuttamaan sovituksen. Jeesuksen Kristuksen elämän keskeinen tarkoitus oli antaa sovitusuhri kokonaisuudessaan. Sovitus on todellisen kristillisyyden perusta.

Miksi Vapahtajan sovitus on keskeinen evankeliumin periaate kirkossa ja elämässämme?

Kolmas uskonkappale

Kolmannessa uskonkappaleessa sanotaan: ”Me uskomme, että koko ihmissuku voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia.”

”Pelastua” tässä yhteydessä tarkoittaa korkeimpaan kirkkauden asteeseen pääsemistä selestisessä valtakunnassa. Ylösnousemus suodaan kaikille, jotka tulevat maan päälle, mutta iankaikkisen elämän, iankaikkisen edistymisen täysien siunausten, saamiseksi kunkin ihmisen on noudatettava lakeja, vastaanotettava toimitukset ja solmittava evankeliumin liitot.

Vanhin Robert D. Hales

kahdentoista apostolin koorumista

Miksi Jeesus Kristus oli ainoa, joka kykeni sovittamaan maailman synnit? Hän täytti kaikki vaatimukset.

Jumala rakasti Häntä ja luotti Häneen

Jeesus syntyi taivaallisista vanhemmista kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa. Hän oli taivaallisen Isämme esikoinen. Hänet oli valittu alusta asti. Hän oli kuuliainen Isänsä tahdolle. Pyhissä kirjoituksissa puhutaan usein ilosta, jota taivaallinen Isä kokee Pojastaan.

Matteuksen evankeliumissa sanotaan: ”Ja taivaista kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt” (Matt. 3:17).

Luukas kirjoittaa: ”Pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun Poikani, minun valittuni, kuulkaa häntä!” (Luuk. 9:35.)

Ja temppelein luona Runsaudenmaassa Vapahtajan ylösnousemuksen jälkeen ihmiset kuulivat Isän äänen: ”Nähkää minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt” (3. Nefi 11:7).

Sydäntäni koskettaa erityisesti, kun luen, että Jeesuksen kärsiessä Getsemanen puutarhassa Isä – suuressa rakkaudessaan ja myötätunnossaan ainosyntyistä Poikaansa kohtaan – lähetti enkelin lohduttamaan ja vahvistamaan Jeesusta (ks. Luuk. 22:43).

Jeesus käytti tahdonvapauttaan kuuliaisena olemiseen

Jeesuksen oli annettava auliisti henkensä meidän puolestamme.

Suuressa taivaan neuvostossa Lusifer, ”sarastuksen poika” (Jes. 14:12; OL 76:26–27), sanoi:

”Katso, tässä olen, lähetä minut, minä olen poikasi ja lunastan koko ihmissuvun, niin ettei yksikään sielu huku, ja totisesti minä teen sen; anna siis minulle kunniasi.

Mutta katso, rakas Poikani, joka on ollut Rakkaani ja Valittuni alusta asti, sanoi minulle: Isä, sinun tahtosi tapahtukoon, ja kunnia olkoon sinun ikuisesti.” (Moos. 4:1–2; ks. myös Abr. 3:27.)

Suuressa rakkaudessa, jota Poika tuntee Isäänsä ja meitä kaikkia kohtaan, Hän sanoi: ”Lähetä minut.” Kun Hän sanoi: ”Lähetä minut”, Hän käytti tahdonvapauttaan.

”Niin kuin Isä tuntee minut ja minä Isän. Minä panen henkeni alttiiksi lampaiden puolesta. – –

Isä rakastaa minua, koska minä annan henkeni – saadakseni sen jälleen takaisin.

Kukaan ei sitä minulta riistä, itse minä sen annan pois. Minulla on valta antaa se ja valta ottaa se takaisin. Niin on Isäni käskennyt minun tehdä.” (Joh. 10:15, 17–18.)

Jos Vapahtaja olisi halunnut, suuret enkelijoukot olisivat voineet viedä Hänet ristiltä suoraan kotiin Isän luo. Mutta Hän käytti tahdonvapauttaan uhratakseen itsensä meidän puolestamme, täyttääkseen tehtävänsä kuolevaisuudessa ja kestääkseen loppuun asti saattaen valmiiksi sovitusuhrin.

Jeesus halusi tulla maan päälle, ja Hän täytti vaatimukset. Ja tultuaan Hän sanoi: ”Enhän minä ole tullut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon” (Joh. 6:38).

Jeesus oli ennalta asetettu

Pietari opetti, että Jeesus oli asetettu ”jo ennen maailman perustamista” (ks. 1. Piet. 1:19–21).

Kaikkien taloudenhoitokausien profeetat ennustivat Jeesuksen Kristuksen tulemisesta ja siitä, mikä Hänen tehtävänsä olisi. Koska Henokilla oli suuri usko, hänelle näytettiin loistava näky Vapahtajan syntymästä, kuolemasta, taivaaseennousemisesta ja toisesta tulemisestä:

”Ja katso, Henok näki päivän, jolloin Ihmisen Poika tulee, tosiaankin lihassa; ja hänen sielunsa riemuitsi, ja hän

J. KIRK RICHARDSONIN TEOS KÄITSO -IHMINEN

sanoi: Vanhurskas on ollut ylennettynä ja Karitsa on ollut teurastettuna maailman perustamisesta asti – –.

Ja Herra sanoi Henokille: Katso, ja hän katsoi ja näki Ihmisen Pojan korotettuna ristille ihmisten tavan mukaan; ja hän kuuli kovan äänen; ja taivaat verhoutuivat; ja koko Jumalan luomakunta murehti; ja maa jyrisi; ja kalliot halkesivat; ja pyhät nousivat ylös, ja heidät kruunattiin Ihmisen Pojan oikealla puolella kirkkauden kruunulla – –.

Ja Henok näki Ihmisen Pojan nousevan ylös Isän luokse – –.

Ja tapahtui, että Henok näki viimeisinä aikoina päivän, jolloin Ihmisen Poika tulee asumaan maan päällä vanhurskauden vallitessa tuhannen vuoden ajan.” (Moos. 7:47, 55–56, 59, 65.)

Noin 75 vuotta ennen Kristuksen syntymää Amulek todisti: ”Katso, minä sanon teille, että minä tiedän, että Kristus on tuleva ihmislasten keskuuteen ottaakseen päällensä kansansa rikkomukset ja että hän on sovittava maailman synnit; sillä Herra Jumala on näin puhunut” (Alma 34:8).

Jeesuksella oli ainutlaatuiset edellytykset

Vain Jeesus Kristus kykeni antamaan sovitusuhrin – koska Hän oli syntynyt kuolevaisesta äidistä Mariasta ja saanut Isältään elämän voiman (ks. Joh. 5:26). Tämän elämän voiman ansiosta Hän voitti kuoleman, haudan valta oli tehty tyhjäksi ja Hänestä tuli Vapahtajamme ja Välimiehemme ja ylösnousemuksen Herra – keino, jolla pelastus ja kuolemattomuus annetaan meille kaikille. Me kaikki nousemme kuolleista ja meistä tulee kuolemattomia Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin ansiosta.

Jeesus sovitti auliisti perisyynnin

Toisessa uskonkappaleessa sanotaan: ”Me uskomme, että ihmiset saavat rangaistuksen omista synneistään eivätkä Aadamin rikkomuksesta.”

Tahdonvapauttamme käyttämällä me päätämme osoittaa uskoa. Olemalla uutteria me voimme tehdä parannusta, mutta ilman sovitusta me emme pysty siihen.

Mooseksen kirjassa meille opetetaan: ”Tästä lähtien ruvettiin sanomaan laajalti kansan keskuudessa, että

J. KIRK RICHARDSON TEOS GOLGATHAN HARMAA PÄIVÄ

Jumalan Poika on sovittanut alkusyyllisyyden, niin ettei vanhempien syntejä voida panna vastattaviksi lasten päälle” (Moos. 6:54).

Toisessa Nefin kirjassa meille annetaan suurenmoinen opetus:

”Sillä koska kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, suuren Luojan armollisen suunnitelman toteuttamiseksi on oltava ylösnousemuksen voima, ja ylösnousemuksen on tultava ihmisen osaksi lankeemuksen tähden; ja lankeemus tuli rikkomuksen tähden; ja koska ihmisestä tuli langennut, hänet erotettiin pois Herran edestä.

Sen vuoksi on oltava ääretön sovitus – ellei olisi ääretöntä sovitusta, tämä katoava ei voisi pukeutua katoamattomaan. Sen vuoksi ensimmäisen tuomion, joka kohtasi ihmistä, olisi täytynyt jäädä voimaan loputtomasti. Ja jos niin, tämä liha olisi joutunut äitiinsä maahan lahoamaan ja hajoamaan ollakseen enää nousematta.” (2. Nefi 9:6–7.)

Jeesus oli ainut täydellinen olento

Opissa ja liitoissa Vapahtaja sanoo: ”Isä, katso hänen karsimyksiään ja kuolemaansa, joka ei syntiä tehnyt ja johon sinä olit mieltynyt; katso Poikasi verta, joka vuodatettiin, hänen vertansa, jonka sinä annoit, jotta sinä itse saisit kunnon” (OL 45:4).

Jeesus oli ainoa ihminen, joka oli täydellinen ja synnitön. Vanhassa testamentissa uhraaminen tarkoitti veriuhria – vertauskuvana Herramme ja Lunastajamme uhrista ristillä sovitusuhrin täyttämiseksi. Kun muinaisissa temppeleissä

annettiin veriuhrreja, papit uhrasivat virheettömän karitsan, joka oli kaikin tavoin täydellinen. Vapahtajaan viitataan usein pyhissä kirjoituksissa ”Jumalan Karitsana”, koska Hän oli puhdas (ks. esim. Joh. 1:29, 36; 1. Nefi 12:6; 14:10; OL 88:106).

Pietari opetti, että meidät lunastetaan ”Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä” (1. Piet. 1:19).

Jeesus otti pois maailman synnit

Seuraavat jakeet tekevät selväksi, että sovituksellaan Vapahtaja maksoi syntiemme hinnan:

”Me kaikki olemme kulkeneet harhaan kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielle, ja Herra on pannut hänen kannettavakseen meidän kaikkien pahat teot” (Moosia 14:6).

”Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä. – –

Jos kerran Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, kun olimme hänen vihollisiaan, paljon varmemmin on Jumalan Pojan elämä pelastava meidät nyt, kun sovinto on tehty.

Eikä siinä vielä kaikki. Me saamme myös riemuja Jumalastamme, kun nyt olemme vastaanottaneet Herramme Jeesuksen Kristuksen valmistaman sovituksen. – –

Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuus teki kaikista syntisiä, niin yhden kuuliaisuus tekee kaikista vanhurskaita.” (Room. 5:8, 10–11, 19.)

”Jotta kävisi toteen, mitä on sanottu profeetta Jesajan kirjassa: – Hän kantoi meidän tautimme, otti taakseen meidän sairautemme” (Matt. 8:17).

”Mutta Jumala ei lakkaa olemasta Jumala, ja armo vaatii katuvan, ja armo tulee sovituksen tähden; ja sovitus saa aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, ja kuolleiden ylösnousemus tuo ihmiset takaisin Jumalan eteen; ja näin heidät palautetaan hänen eteensä tuomittaviksi tekojensa mukaan, lain ja oikeudenmukaisuuden mukaan. – –

Ja näin Jumala toteuttaa suuret ja iankaikkiset tarkoituksensa, jotka ovat olleet valmistettuina maailman perustamisesta asti. Ja näin tapahtuu ihmisten pelastus

ja lunastus ja myös heidän tuhonsa ja kurjuutensa.” (Alma 42:23, 26.)

Jeesus kesti loppuun asti

Jeesus Kristus kesti Getsemanen koetukset, kärsimyksen, uhrauksen ja koettelemukset sekä Golgatan tuskan ristillä. Sitten Hän viimein saattoi sanoa: ”Se on täytetty” (Joh. 19:30). Hän oli täyttänyt työnsä kuolevaisuudessa ja kestänyt loppuun asti saattaen näin loppuun sovitusuhrin.

Puutarhassa Hän sanoi: ”Isä, jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.” (Matt. 26:39.)

Opissa ja liitoissa meille opetetaan:

”Mikä kärsimys sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä – ja minä toivoin, ettei minun tarvitsisi juoda katkeraa maljaa ja kavahtaa –

kuitenkin, kunnia olkoon Isän, minä join ja saatoin päätökseen valmisteluni ihmislasten hyväksi” (OL 19:18–19).

Jeesus sanoi Isälleen: ”Minä olen kirkastanut sinut täällä maan päällä saattamalla päätökseen työn, jonka annoit tehdäkseeni” (Joh. 17:4).

Sitten ristillä ”Jeesus joi viinin ja sanoi: ’Se on täytetty.’ Hän kallisti päänsä ja antoi henkensä.” (Joh. 19:30.)

J. KIRK RICHARDSIN TEOS MINNE HÄNET ON VIETTY?

Jeesus tuli maan päälle ja säilytti jumalallisuutensa, jotta Hän kykenisi antamaan sovitusuhrin, ja kesti loppuun asti.

Muistakaa Hänet sakramentin avulla

Nykyään me muistamme Vapahtajan sovitusuhrin nauttiessamme veden ja leivän vertauskuvat – symbolit Hänen ruumiistaan ja verestään – jotka Hän asetti viimeisellä ateriallaan apostoliensa kanssa.

”Sitten hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen opetuslapsilleen sanoen: ”Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni.”

Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodataan teidän puolestanne.” (Luuk. 22:19–20.)

Kohdassa Joh. 11:25–26 sanotaan:

”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin,

eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.”

Luemme myös: ”Minä olen tämä elävä leipä, joka on tullut taivaasta, ja se, joka syö tätä leipää, elää ikuisesti. Leipä, jonka minä annan, on minun ruumiini. Minä annan sen, että maailma saisi elää.” (Joh. 6:51.)

”Maailma saisi elää” tarkoittaa, että se saisi iankaikkisen elämän.

Meidän pitää viikoittain valmistautua itse ja valmistaa perhettämme olemaan kelvollisia nauttimaan sakramentti ja uudistamaan liittomme katuvaisin sydämin.

Isä ja Poika rakastavat meitä

Isä lähetti Poikansa maan päälle – alentamaan itsensä – jotta Hänet voitiin ristiinnaulita ja jotta Hän voisi kokea kaiken, mitä Hänen oli koettava. Johanneksen evankeliumissa sanotaan:

”Jeesus vastasi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.

Jos te tunnette minut, opitte tuntemaan myös minun Isäni. Te tunnette hänet jo nyt, olettehan nähneet hänet.” (Joh. 14:6–7.)

”Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä

J. KIRK RICHARDSON TEOS ALA EPAÏLE, TUOMAS

ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi” (1. Joh. 4:10).

Sovitus tarkoittaa sovinnontekoa tai hyvittämistä.

Lopuksi

Jokainen, joka tulee maan päälle ja saa kuolevaisen ruumiin, nousee kuolleista, mutta meidän on tehtävä työtä vastaanottaaksemme korotuksen siunauksen uskollisuutemme, tahdonvapautemme, kuuliaisuutemme ja parannuksenteemme avulla. Armoa annetaan oikeudenmukaisesti, mikä sallii parannuksenteon.

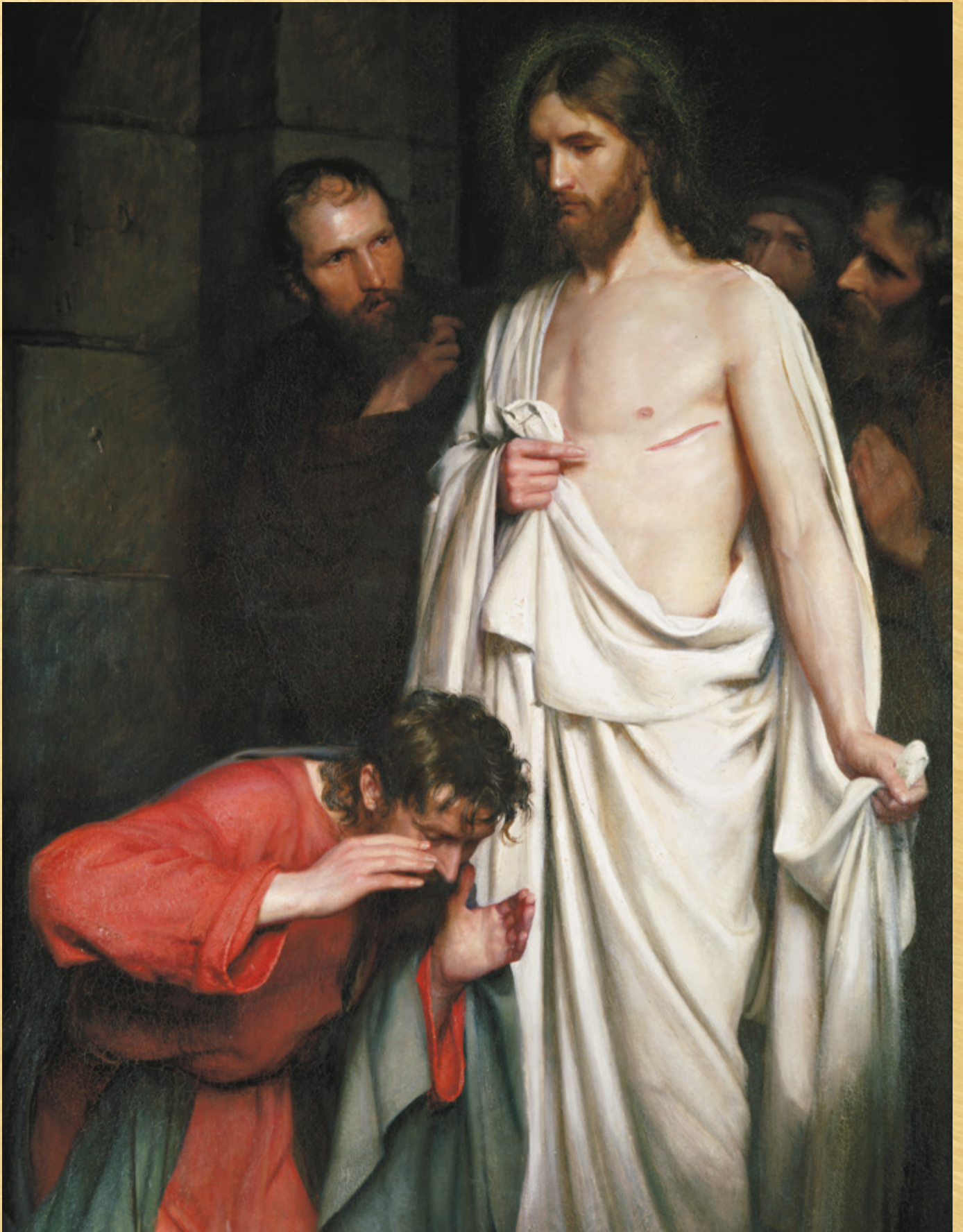
Koska olemme päättäneet seurata Jeesusta Kristusta ja hyväksyä Hänet Lunastajanamme, me otamme Hänen nimensä päällemme kasteessa. Me alamme noudattaa kuuliaisuuden lakia. Me lupaamme muistaa Hänet aina ja pitää Hänen käskynsä. Me uudistamme liittomme, kun nautimme sakramentin.

Uudistamalla liittomme me saamme lupauksen, että Hänen Henkensä on aina kanssamme. Jos sallimme Hänen Henkensä tulla elämäämme ja ohjata sitä, me voimme palata taivaallisen Isän ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen luo, mikä on Heidän onnensuunnitelmansa meitä varten – pelastussuunnitelma. ■

Puheesta nimeltä ”The Atonement”, joka pidettiin uusien lähetysohjaajien seminaarissa Provon lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa 24. kesäkuuta 2008.

VIITE

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 51–52.*

Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus JA TOTUUKSIA RUUMIISTA

David A. Edwards

kirkon lehdet

”Jeesus – sanoi: ‘Se on täytetty’. Hän kallisti päänsä ja antoi henkensä.” (Joh. 19:30.) Tuolla hetkellä Jeesuksen Kristuksen henki lähti Hänen ruumiistaan – ruumiista, joka oli kestänyt kärsimystä, jotta Hän voisi sovittaa kaikkien ihmisten synnit ja auttaa heitä heidän vaivoissaan (ks. Alma 7:12–13). Tuo ruumis, nyt tyhjä astia, otettiin alas ristiltä, kiedottiin pellavavaatteeseen ja asetettiin lopulta hautaan. Kolmantena päivänä naiset lähestyivät hautaa hoitaakseen tuon ruumiin hautajaisvalmistelut päätökseen.

Mutta ruumis oli poissa.

Tyhjän haudan löytäminen oli vasta alku. Magdalan Maria, apostolit ja monet muut näkivät myöhemmin jotakin ihmeellistä: ylösnouseen, täydelliseksi tehdyn Jeesuksen Kristuksen käsin kosketeltavana, ihmisen muodossa.

Vapahtaja varmisti, että ne, jotka näkivät Hänet Hänen ylösnousemuksensa jälkeen, käsittivät täysin, millainen ruumis Hänellä oli. Hän esimerkiksi kehotti apostolejaan koskettamaan ruumistaan, jotta he voisivat itse varmistua, että Hän oli fyysinen olento eikä

aave (ks. Luuk. 24:36–40).¹ Hän jopa aterioi heidän kanssaan (ks. Luuk. 24:42–43).

Kun apostolit sitten täyttivät tehtävänsä saarnata Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, he kohtasivat vastustusta ja vainoa, josta osa johtui siitä, että he opettivat Jeesuksen Kristuksen nousseen kuolleista ja koko ihmiskunnan sen johdosta nousevan kuolleista (ks. Ap. t. 4:1–3).

Nykyään Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus on aivan yhtä keskeisellä sijalla Hänen kirkkonsa maailmalle julistamassa sanomassa kuin se oli tuohon aikaan. Joseph Smith onkin sanonut: ”Uskontomme peruseriaatteet ovat apostolien ja profeettojen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, että Hän kuoli, Hänet haudattiin ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä ja astui taivaaseen. Kaikki muu uskontoomme liittyvä on vain tämän lisänä.”²

Ylösnousemus vastaa osaltaan perustavaa laatua oleviin kysymyksiin siitä, millainen Jumala on, millaisia me olemme ja mikä on suhteemme Jumalaan, mikä on tämän elämän tarkoitus ja mikä on Jeesukseen Kristukseen kohdistuva toivomme. Seuraavassa on

Ylösnousemuksellaan Jeesus Kristus opetti meille merkittäviä totuuksia ruumiista.

Jokainen, joka hylkää ajatuksen Jumalasta, jolla on ruumis, hylkää sekä kuolevaisen että ylösnousseen Kristuksen.”

– Vanhin Jeffrey R. Holland

joitakin totuuksia, joita Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus tähdentää.

Taivaallisella Isällä on kirkastettu ruumis

Sillä ajatuksella, että Jumala on ihmisen muotoinen, on epäilemättä juurensa Raamatussa³ samoin kuin ihmisten yleisessä käsityksessä asiasta, mutta monet teologiset ja uskonnollisfilosofiset perinteet ovat korvanneet sen sellaisella Jumalalla, ”joka on vailla ruumista, ruumiinosia tai tunteita”⁴, koska tämän näkemys mukaan ruumis (ja materia ylipäättään) on paha tai epätodellista, kun taas henki, mieli tai ajatukset ovat ylimmän olennon tai todellisuuden todellinen aines.

Kuinka suurenmoisen yksinkertaista ja käänteentekevää olikaan siis, että saimme tietää, millainen Jumala on, Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen avulla.

Palvelutyössään Vapahtaja sanoi: ”Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän” (Joh. 14:9). Tämä piti vieläkin enemmän paikkansa Hänen ylösnousemuksensa jälkeen, kun Hänellä oli täydelliseksi tehty, kuolematon ruumis, mikä osoitti, että ”Isällä on liha- ja luuruumis, yhtä käsinkosketeltava kuin ihmisen; Pojalla myös” (OL 130:22).

Näin siis ilmoitettiin, millainen taivaallinen Isä on fyysiseltä olemukseltaan. Joseph Smith selittikin myöhemmin: ”Se, mikä on ilman ruumista tai ruumiinosia, ei ole mitään. Taivaassa ei ole muuta Jumalaa kuin se Jumala, jolla on lihaa ja luita.”⁵

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on ilmaissut sen näin: ”Jos fyysinen ruumis ei ole Jumalalle tarpeellinen eikä haluttava, niin miksi ihmiskunnan Lunastaja lunasti *oman* ruumiinsa, lunastaen sen kuoleman otteesta ja haudasta taaten sen, ettei sitä koskaan erotettaisi Hänen hengestään ajassa tai iankaikkisuudessa? *Jokainen, joka hylkää ajatuksen Jumalasta, jolla on ruumis, hylkää sekä kuolevaisen että ylösnousseen Kristuksen.*”⁶

Taivaallinen Isä on kaikkivoipa, kaikkietävä ja kaikkia rakastava

Myös taivaallisen Isän luonteen ylivoimaiset ominaisuudet käyvät ilmi nimenomaan Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen ansiosta. Vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista onkin sanonut: ”Koska Kristuksen ylösnousemus on todella tapahtunut, epäilykset Isän Jumalan – joka antoi aino-syntyisen Poikansa maailman lunastamiseksi – kaikkivoipaisuudesta, kaikkietävyydestä ja hyväntahtoisuudesta ovat perusteettomia.”⁷

Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus osoittaa todeksi Jumalan voiman, tiedon ja hyvyyden, mikä todistaa taivaallisen Isän suunnitelman viisaudesta ja rakkaudesta sekä Hänen (ja Hänen Poikansa) kyvystä toteuttaa se.

Me olemme Jumalan lapsia

Kuten Raamatussa meille opetetaan, meidät luotiin ”Jumalan kuvaksi – –, mieheksi ja naiseksi” (1. Moos. 1:27). Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus vahvisti edelleen tätä totuutta. Itse asiassa juuri ylösnousemuksensa hetkellä Jeesus Kristus tähdensi suhdettamme taivaalliseen Isään sanomalla: ”Minä nousen oman Isäni ja teidän Isänne luo, oman Jumalani ja teidän

Jumalanne luo” (Joh. 20:17, kursivointi lisätty).

Vapahtaja toi ilmi, että Jumala ja ihmiskunta ovat oleelliselta olemukseltaan toistensa kaltaisia. Ruumiimme on perusmuodoltaan samanlainen kuin henkemme⁸, ja henkemme luotiin Jumalan kuvaksi, koska sellainen on isän ja lapsen välinen suhde.

Ruumis on kaiken mahdollistava ja jalostava lahja

Ylösousemuksellaan Vapahtaja osoitti meille, että fyysinen, ruumiillinen olemassaolo on olennainen osa Jumalan ja Hänen lastensa iankaikkista olemusta. Kuten Herra ilmoitti Joseph Smithille: ”Aineet ovat iankaikkisia, ja henki ja aine erottamattomasti yhteen liitettyinä saavat ilon täyteen” (OL 93:33). Tämä erottamaton yhteen liittäminen yhdistää hengen ja fyysisen materian niin että ne ovat yksi kuolematon, katoamaton, loistava ja täydellinen ruumis – ainoanlainen ruumis, joka kykenee vastaanottamaan Jumalalla olevan ilon täyteen.

Sitä vastoin kuolleet, jotka ovat ensin saaneet fyysisen ruumiin ja sitten joutuneet siitä eroon mennessään henkimaailmaan, pitävät ”henkensä – – eroa ruumiista vankeutena” (OL 138:50; ks. myös OL 45:17).

Myös kuolevainen ruumiimme on olennainen osa taivaallisen Isämme suunnitelmaa ja jumalallinen lahja. Kun kuolevaisuutta edeltävä henkemme tulee tähän maanpäälliseen elämään, sille ”annetaan lisää” (Abr. 3:26) eli ruumis. Profeetta Joseph Smith opettikin: ”Tulimme tänne maan päälle, jotta saisimme ruumiin ja voisimme esittää sen puhtaana Jumalan edessä selestisessä valtakunnassa. Suuri onnen periaate rakentuu sille seikalle, että meillä on ruumis. Paholaisella ei ole ruumista, ja siinä on hänen rangaistuksensa.”⁹

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista onkin opettanut: ”Fyysisen ruumiimme ansiosta meidän on mahdollista saada monipuolisia, syviä ja voimakkaita

kokemuksia, joita emme yksinkertaisesti kyetneet saamaan kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossamme. Näin siis fyysinen ruumiimme vahvistaa suhdettamme muihin ihmisiin, kykyämme tunnistaa totuus ja toimia sen mukaan sekä kykyämme noudattaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteita ja toimituksia. Kuolevaisuuden koulussa me koemme hellyyttä, rakkautta, ystävällisyyttä, onnea, surua, pettymystä, tuskaa ja jopa fyysisten rajoitusten tuomia haasteita tavoilla, jotka valmistavat meitä iankaikkisuuteen. – – Yksinkertaisesti sanottuna on läksyjä, jotka meidän on opittava, ja kokemuksia, jotka meidän on saatava, kuten pyhissä kirjoituksissa kuvataan, ’lihan mukaan’ (1. Nefi 19:6; Alma 7:12–13).”¹⁰

Lisäksi profeetta Joseph Smith on opettanut: ”Kaikilla olennoilla, joilla on ruumis, on valta niiden yli, joilla ei ole ruumista.”¹¹ Saatana voi vietellä meitä mutta hän ei voi pakottaa. ”Paholaisella ei ole minkäänlaista valtaa meihin, ellemmme salli sitä hänelle.”¹²

Viime kädessä täydelliseksi tehdyn, ylösouseen ruumiin lahja auttaa meitä pääsemään Saatanan vallasta ainiaaksi. Jos ylösousemusta

Kuolevainen
ruumiimme
on olennainen osa
taivaallisen Isämme
suunnitelmaa ja
jumalallinen lahja.
Kun henkemme
tulee tähän maan-
päälliseen elämään,
sille ”annetaan
lisää” (Abr. 3:26)
eli ruumis.

ei olisi, niin ”meidän henkemme täytyisi joutua [Perkeleen] alaisuuteen – – ollakseen enää nousematta. Ja meidän henkemme [täytyisi] tulla hänen kaltaisekseen ja meistä [täytyisi] tulla riivaajia, Perkeleen enkeleitä, niin että [joutuisimme] suljetuiksi pois Jumalamme edestä ja jäämään valheiden isän luo, kurjuuteen niin kuin hänkin.” (2. Nefi 9:8–9.)

Henki ja ruumis eivät ole vihollisia

Vaikka henki ja ruumis ovat erilaisia, ne eivät kuulu kahteen täysin erilaiseen ja sovittamattomaan todellisuuteen. Kuten Joseph Smith sai tietää: ”Aineetonta ainetta ei ole olemassa. Kaikki henki on ainetta, mutta se on hienompaa tai puhtaampaa, ja se voidaan havaita vain puhtaammin silmin; me emme voi nähdä sitä, mutta kun ruumiimme on puhdistettu, me näemme, että se on kokonaan ainetta.” (OL 131:7–8.)

Kirkastetussa, ylösnousseessa tilassaan Jeesus Kristus edustaa hengen ja ruumiin täydellistä ykseyttä havainnollistaen meille, että ”henki ja ruumis ovat ihmisen sielu” (OL 88:15). Tässä elämässä me pyrimme saamaan hengellisen mielen emmekä lihallista mieltä (ks. 2. Nefi 9:39), riisumaan päältäämme luonnollisen ihmisen (ks. Moosia 3:19) ja hillitsemään kaikki intohimomme (ks. Alma 38:12). Mutta se ei tarkoita, että henki ja ruumis ovat vihollisia. Kuten Jeesus Kristus meille osoitti, ruumista ei tule halveksia tai palvoa vaan sitä tulee hallita ja harjaannuttaa.

Elämisellä kuolevaisessa ruumiissa on merkittävä tarkoitus

Näkemys siitä, että tämä elämä on koetus, on järkeenkäyvämpi, kun mietimme, mitä tiedämme elämästämme ennen tätä elämää ja tämän elämän jälkeen. Me elimme

henkinä ennen kuin tulimme maan päälle, ja taivaallisen Isän tarkoituksena on, että meistä tulee Hänen kaltaisiaan ja että elämme ikuisesti kuolemattomassa, fyysisessä ruumiissa. Nämä totuudet tarkoittavat sitä, että koetusajamme tässä kuolevaisessa ruumiissa ei ole sattumanvaraista vaan sillä on todellinen tarkoitus ja merkitys.

Vanhin Christofferson onkin selittänyt: ”Valinnoillamme me osoittaisimme Jumalalle (ja itsellemme) sitoutumismme ja kykymme elää Hänen selestisen lakinsa mukaan, kun olisimme poissa Hänen luotaan ja meillä olisi fyysinen ruumis kaikkine voimineen, haluineen ja intohimoineen. Osaisimmeko me pitää kurissa lihan, jotta siitä tulisi hengen alamainen eikä sen hallitsija? Voitaisiinko meille uskoa sekä ajassa että iankaikkisuudessa jumalaisia voimia, myös voima luoda elämää? Voitaisiimmeko me itse kukin pahan? Niille, jotka niin tekisivät, annettaisiin lisää kirkkautta heidän päänsä päälle aina ja ikuisesti [ks. Abr. 3:26] – hyvin merkittävänä osana sitä kirkkautta olisi ylösnoussut, kuolematon ja kirkastettu fyysinen ruumis.”¹³

Kokemuksemme nykyisessä ruumiissamme, myös suhteemme toisiimme, ovat merkityksellisiä, koska ne muistuttavat sitä, mikä on tulossa. Joseph Smith saikin tietää: ”Tämä sama yhteisyys, joka vallitsee meidän keskuudessamme täällä, vallitsee meidän keskuudessamme siellä, mutta siihen yhdistyy iankaikkinen kirkkaus, jota kirkkautta meillä ei nyt ole” (OL 130:2).

Meillä on toivo Jeesuksessa Kristuksessa

Tyhjän haudan näkemisestä asti Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus on tuonut toivoa, koska me näemme Hänen ylösnousemuksessaan oman tulevaisuutemme, jolloin

*Kirkastetussa,
ylösnousseessa
tilassaan Jeesus Kristus
edustaa hengen ja
ruumiin täydellistä
ykseyttä havainnollis-
taen meille, että
”henki ja ruumis
ovat ihmisen sielu”
(OL 88:15).*

Tyhjän haudan
näkemisestä asti
Jeesuksen Kristuk-
sen ylösnousemus
on tuonut toivoa,
koska me näemme
Hänen ylösnouse-
muksessaan oman
tulevaisuutemme.

”kaikki [meidän menetyksemme] korvataan [meille] – edellyttäen, että [pysymme] uskollisina”¹⁴.

Vapahtajan varhaiset apostolit pystyivät esittämään rohkean todistuksen Hänen ylösnousemuksestaan, koska he olivat nähneet Hänen ruumiinsa ja tunnustelleet sitä. Mutta siihen liittyi paljon enemmänkin. Aivan kuten Jeesus Kristus oli parantanut ruumiin vainoja osoittaakseen, että Hänellä oli voima antaa anteeksi syntejä (ks. Luuk. 5:23–25), Hänen ylösnousemuksestaan – käsinkosketeltavana todisteena Hänen voimastaan voittaa fyysinen kuolema – tuli Hänen seuraajilleen vakuutus Hänen voimastaan voittaa hengellinen kuolema. Lupauksista, jotka Hän antoi opetuksissaan – syntien anteeksianto, rauha tässä elämässä, iankaikkinen elämä Isän valtakunnassa – tuli todellisia, ja apostolien uskosta tuli horjumaton.

”Ellei Kristusta ole herätetty, [meidän uskomme] on

pohjaa vailla” (1. Kor. 15:17). Mutta koska Hän *todella* nousi kuolleista, meillä voi olla ”toivoa Kristuksen sovituksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman kautta [tulla] herätetyiksi iankaikkiseen elämään, ja tätä [meidän uskomme] tähden häneen, lupauksen mukaisesti” (Moroni 7:41).

Eläessään kuolevaisuudessa Jeesus Kristus kutsui ihmisiä seuraamaan Häntä. Hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen päämäärä selkiytyi entisestään. Jos me omaksumme itsellemme ”selestisen hengen” olemalla kuuliaisina evankeliumin laeille ja toimituksille, me voimme saada ”saman ruumiin, joka oli luonnollinen ruumis” ja tulla ”eläviksi osalla selestistä kirkkautta [ja saada] silloin sitä, vieläpä täyteen” (OL 88:28–29). Hän on viitoittanut tien. Hän on tie. Hänen voimastaan – Hänen sovituksensa ja ylösnousemuksensa ansiosta – tuo selestinen täyteys on mahdollinen, ja siihen sisältyy ilon täyteys ylösnousseessa ruumiissa. ■

VIITTEET

1. Kun Jeesus Kristus ilmestyi ihmisille Uudessa maailmassa, Hän pyysi heitä – tuhansia heistä – tulemaan ”yksitellen” koskettamaan Hänen käsiään, jalkojaan ja kylkeään, jotta he voisivat todistaa, että he olivat sekä tunteneet omin käsin että nähneet omin silmin ylösnousseen Herran (ks. 3. Nefi 11:14–15; 18:25).
2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 51.
3. Ks. 1. Moos. 1:27; 2. Moos. 33:11; Ap. t. 7:56.
4. Vaikka samankaltaisia ajatuksia sisältyi varhaisempiin kristillisiin uskontunnustuksiin,

tämä nimenomainen muotoilu on peräisin julkaisusta *Thirty-Nine Articles of the Anglican Church* (vuodelta 1563).

5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 44.
6. Jeffrey R. Holland, ”Ainoa todellinen Jumala ja Jeesus Kristus, jonka Hän on lähettänyt”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 42.
7. D. Todd Christofferson, ”Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 113.
8. Myös kuolevaisuutta edeltävän Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen oli todistus tästä tosiasiaista, koska se osoitti, että Hänen

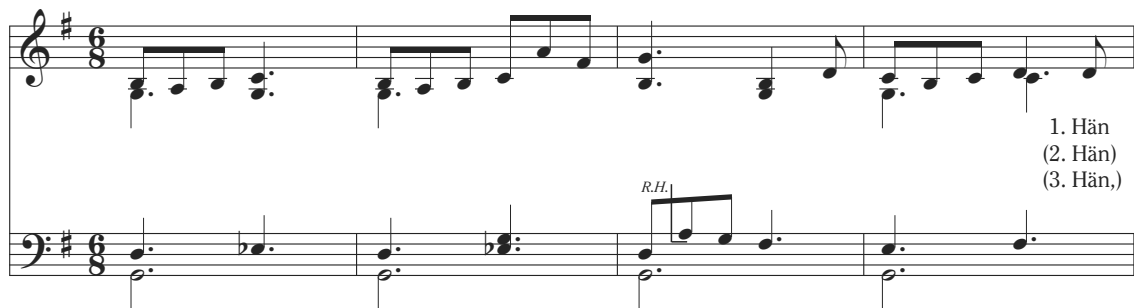
henkiruumiinsa oli ihmisen muotoinen (ks. Et. 3:16).

9. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 219.
10. David A. Bednar, ”Me uskomme, että tulee olla siveellinen”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 41.
11. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 220.
12. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 222.
13. D. Todd Christofferson, ”Miksi avioliitto, miksi perhe”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 51.
14. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 53.

Jeesuksen luo

Hartaasti ♩ = 44-48

Sanat Steven K. Jones
Sävel Michael F. Moody

1. Hän
(2. Hän)
(3. Hän,)

5

luok - sem - me sai, meit' ra - kas - ti niin. Ei yk - si - kään sie - lu jää
ih - mi - se - nä a - sui pääl - lä maan, sai op - pi - a mur - hei - ta
ki - pu - jen mies, meit' käy aut - ta - maan, ja nöy - ril - le loh - du - tus

8

u - noh - duk - siin. Hän pi - mey - den käy kir - kas - ta - maan ja
myös kan - ta - maan. Siks' ym - mär - tää voi jo - kais - ta las - taan. Hän
on lah - ja - naan. Hän syn - ti - ni voi an - teek - si an - taa, kun

11

a tempo

i - lol - laan mur - heen voi kar - kot - taa. Niin, Jee - suk - sen
jo - kai - sen huo - len voi pa - ran - taa. Niin, Jee - suk - sen
us - ko - en jäl - jis - sään käyn seu - raa - maan. Niin, Jee - suk - sen

14

luo
luo saa - pu - kaa kuun - te - le - maan. Hän
luo

17

sä - vyi - sä, nöy - rä ja lem - pe - ä on. Niin, Jee - suk - sen

20

luo. 1. 2. 3.
2. Hän
3. Hän,

23

Niin, Jee - suk - sen luo.

© 2016 Steven K. Jones ja Michael F. Moody. Kaikki oikeudet pidätetään.
Tämän laulun voi kopioida satunnaiseen, epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.

SILTA toivoon JA parantumiseen

*Saamalla asianmu-
kaista apua seksuaa-
lisen hyväksikäytön
uhrit voivat kokea
parantumisen,
jota he niin syvästi
kaipaavat.*

Nanon Talley

MAP-perhepalvelut, Texas, Yhdysvallat

Kuvittele, että seisot kalliojyrkänteen reunalla ja haluat päästä syvän rotkon toiselle puolelle, koska sinulle on kerrottu, että sinua odottaa siellä suuri onni. Kun yrität keksiä, kuinka pääsisit toiselle puolelle, löydät kasan tarvikkeita, joiden avulla voit rakentaa sillan rotkon yli, jos kokoat ne yhteen oikealla tavalla.

Ellet osaa rakentaa siltaa, tarvikkeet ovat hyödyttömiä ja tunnet itsesi turhautuneeksi ja toivottomaksi. Mutta jos saat apua joltakulta, jolla on kokemusta sillanrakennuksesta, tietosi ja ymmärryksesi voivat lisääntyä, ja voitte toteuttaa tehtävän yhdessä.

Kuluneiden 18 vuoden ajan työnäni on ollut tarjota työkaluja ja opastusta, joiden avulla ihmiset voivat päästä emotionaalisen tai henkisen kärsimyksen kuilun yli. Kaikista niistä ihmisistä, joita olen neuvonut, pahimmin vammautuneilta vaikuttavat asiakkaat, jotka ovat olleet seksuaalisen hyväksikäytön uhreja. Olen nähnyt, kuinka tämä haaste vaikuttaa yksilön kykyyn kestää hyvin loppuun asti.

Olen kuitenkin myös oppinut, että Vapahtajan avulla on mahdollista saada pysyvää helpotusta kamppailuihimme ja kärsimyksiimme. Hänen rakkautensa kohottaa ihmiset pimeydestä valoon.

Miksi seksuaalinen hyväksikäyttö aiheuttaa niin paljon vahinkoa?

Hyväksikäytön uhrin kertovat minulle elämästä, joka on täynnä masennusta, itseluottamuksen puutetta ja muita vaikeita emotionaalisen tuskan muotoja. Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) on auttanut meitä ymmärtämään, miksi seksuaalinen hyväksikäyttö aiheuttaa niin syvää tuskaa:

”Sitten on kauhistuttava, iljettävä seksuaalisen hyväksikäytön tapa. Se menee yli ymmärryksen. Se loukkaa säädyllisyyttä, jollaista pitäisi olla jokaisessa mieheissä ja naisissa. Se *loukkaa sitä, mikä on pyhä ja jumalallista*. Se on tuhoisaa lasten elämässä. Se on vastenmielistä ja *ansaitsee mitä ankarimman tuomion*.”

Hävetkään jokainen mies tai nainen, joka käyttää lasta seksuaalisesti hyväksi. Niin menetellessään sen tekijä paitsi *aiheuttaa mitä vakavimman vamman*, on myös tuomittu Herran silmissä.”¹

Lisääntymisvoima on pyhä ja jumalallinen voima, jonka taivaallinen Isämme on antanut lapsilleen. Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on opettanut:

”Lisääntymisvoima on hengellisesti merkittävä. – – Taivaallinen Isämme ja Hänen rakas Poikansa ovat luojia ja ovat uskoneet kullekin meistä osan luomisvoimastaan.”² Ei siis ihme, että tämän pyhän voiman väärinkäyttö ”ansaitsee mitä ankarimman tuomion” ja aiheuttaa ”mitä vakavimman vamman”.

Kärsimyksen ymmärtäminen

Seksuaalinen hyväksikäyttö on mitä tahansa vuorovai-
kutusta, johon toinen osapuoli ei ole suostunut ja johon liittyy koskettelua tai muuta toimintaa, jossa henkilö käyttää toista ihmistä seksuaalisen tyydytyksen saamiseen. Aivan liian usein käy niin, että seksuaalisen hyväksikäytön uhrien mieli hämmentyy ja heissä herää kelvottomuuden tunteita ja häpeää, joita voi olla melkein liian raskasta kantaa. Se tuska ja kärsimys, jota uhrin kokevat, voimistuu usein muiden sanoista, jotka johtuvat siitä, että seksuaalinen hyväksikäyttö ja sen vaikutukset ymmärretään väärin. Joitakuita uhreja syytetään valehtelusta tai heille sanotaan, että hyväksikäyttö on jotenkin heidän syytään. Toisia johdetaan erheellisesti uskomaan, että heidän täytyy tehdä parannus, aivan kuin he olisivat jotenkin tehneet syntiä joutuessaan uhreiksi.

Monia asiakkaita, joiden kanssa olen työskennellyt ja jotka ovat kokeneet seksuaalista hyväksikäyttöä lapsuudessaan tai nuoruudessaan, käsketään ”selviytymään siitä”, ”jättämään se taakseen” tai ”vain antamaan anteeksi ja unohtamaan”. Tämän tyyppiset toteamukset – etenkin kun niitä kuulee läheisiltä ystäviltä, perheenjäseniltä tai kirkon johtohenkilöiltä – voivat johtaa uhrin salaamaan ja häpeämään kokemaansa entistä enemmän sen sijaan että hän parantuisi ja kokisi rauhaa. Kuten vakava fyysinen vamma tai sairaus, nämä emotionaaliset vammatkaan eivät noin vain häviä, jos niihin ei kiinnitä huomiota. Sen sijaan hyväksikäytön aikana alkanut hämmennys voimistuu, ja yhdessä siitä johtuvien tuskallisten tunteiden kanssa ajattelu voi muuttua ja johtaa lopulta epäterveiden käyttäytymistapojen kehittymiseen. On aivan tavallista, että hyväksikäytön uhrin eivät ymmärrä, että se, mitä heille tapahtui, oli hyväksikäyttöä, ja he saattavat silti omaksua epäterveitä käyttäytymistapoja ja alkaa kokea tuskallisia tuntemuksia.

Amy (nimi on muutettu) koki seksuaalista hyväksikäyttöä varhaislapsuudessaan. Muiden uhrien tavoin hän

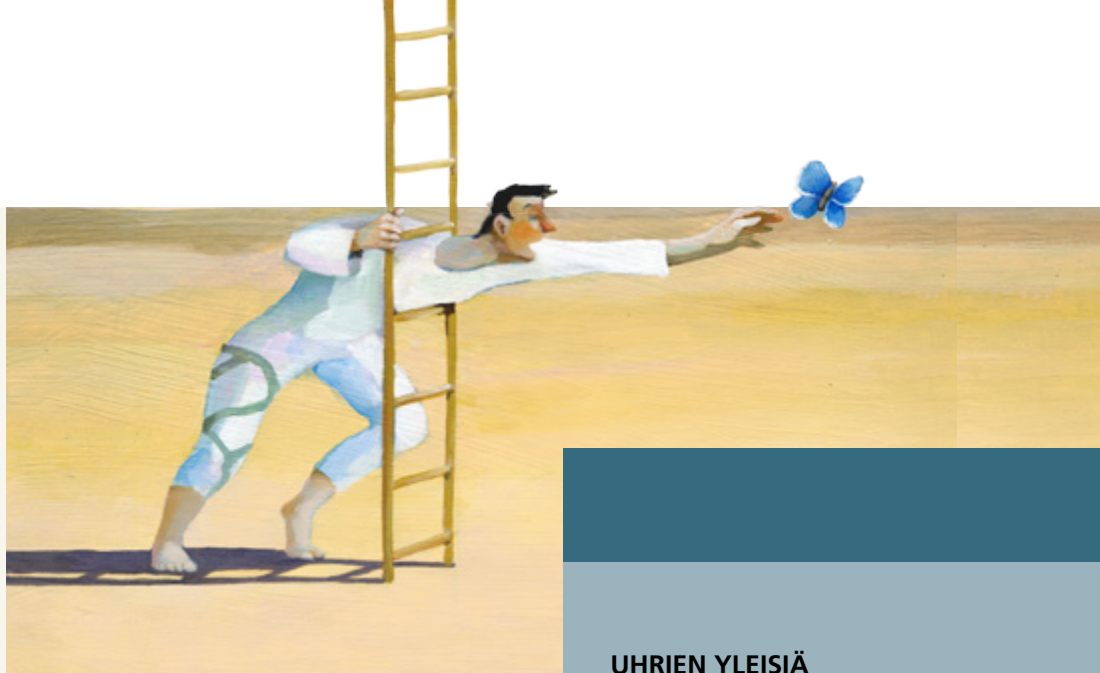
varttui aikuiseksi tuntien olevansa kauhea ihminen, joka ei ollut minkään arvoinen. Hän yritti suurimman osan elämänsä palvella muita korvatakseen tuntemuksensa siitä, ettei hän ollut ”riittävän hyvä” saamaan osakseen taivaallisen Isän tai kenenkään muunkaan rakkautta. Ihmissuhteissaan hän pelkäsi, että jos toinen osapuoli todella tuntisi hänet, tämä ajattelisi, että hän oli juuri niin kauhea kuin hän uskoi olevansa. Hän koki valtavaa torjutuksi tulemisen pelkoa, joka johti siihen, että hän pelkäsi kokeilla uusia asioita elämässä tai hoitaa niinkin yksinkertaisia tehtäviä kuin soittaa jollekulle puhelimella. Häntä oli siunattu taiteellisuuden lahjalla, mutta hän ei käyttänyt sitä, koska pelkäsi, ettei pystyisi ottamaan vastaan kritiikkiä.

Yli 50 vuoden ajan hänen päivittäisiä päätöksiansä ohjasivat hänen kokemansa avuttomuuden, voimattomuuden, pelon, vihan, hämmennyksen, häpeän, yksinäisyyden ja eristyneisyyden tunteet.

Tuska korvautuu rauhalla

Vapahtaja kärsi ”kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia”. Hän teki niin, jotta Hän ”osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa.” (Alma 7:11–12.) Hänen kärsimisensä ei ollut ainoastaan meidän syntiemme puolesta vaan myös parantumisemme puolesta, kun jonkun toisen synnit aiheuttavat meille kärsimystä.

Jos Vapahtaja olisi täällä tänään, kuvittelen, että Hän itkisi niiden

kanssa, joita on käytetty seksuaalisesti hyväksi, ja siunaisi heitä, aivan kuten Hän itki nefiläisten kanssa ja siunasi heitä (ks. 3. Nefi 17). Vaikka Hän ei ole täällä fyysisesti, Hänen Henkensä voi olla kanssamme, ja Hän on tarjonnut meille keinon parantua, tuntea rauhaa ja antaa anteeksi.

Monien, joita on loukattu, on miltei mahdotonta uskoa, että heidän kantamansa tuska voi korvautua rauhalla. Usein hyväksikäytettyjen vammat jäivät vuosiksi muilta huomaamatta ja tunnistamatta. Tuska verhotaan hymyilevillä kasvoilla, halukkuudella auttaa muita ja elämällä aivan kuin mikään ei olisi vialla, ja silti tuska on jatkuvasti läsnä.

Voimme verrata emotionaalista parantumisprosessia fyysisen vamman hoitamiseen ja lääkitsemiseen. Oletetaan, että sääresi murtui, kun olit nuori. Sen sijaan että olisit mennyt lääkäriin, jotta luu saataisiin paikoilleen, sinä nilkutit, kunnes pahin tuska oli poissa, mutta jokainen ottamasi askel sattuu jonkin verran. Vuosia myöhemmin haluat, että kipu lähtee, joten menet lääkäriin. Lääkärin täytyy asettaa luu paikoilleen, poistaa mahdollinen ylimääräinen kasvu, kipsata

UHRIEN YLEISIÄ KÄYTTÄYTYMISTAPOJA

Uhreilla on usein vaikeaa ihmissuhteissa, ja he saattavat etsiä jatkuvasti hyväksyntää muilta, tulla passiivisiksi, pystyttää muureja pitääkseen ihmiset etäällä välttääkseen tulemasta loukautuiksi, harrastaa irtosuhteita etsiessään hoivaamista olemalla seksuaalisesti aktiivinen (myös pornografiaa ja itsekiikutusta käyttäen) tai tehdä täysin päinvastoin ja välttää kaikkea seksiin liittyvää. Näihin käyttäytymistapoihin liittyvä häpeä estää usein ihmisiä pyytämästä apua vanhemmilta, pappeusjohtajilta tai ammattiauttajilta, koska he eivät ymmärrä yhteyttä heille tapahtuneen ja heidän käyttäytymisensä välillä.

Eläessään evankeliumin mukaan uhreilla on taipumus mennä yhdestä äärimmäisyydestä toiseen: Joistakuista tulee äärimmäisen uskonnollisia. Yrittäessään peittää sen, mitä he pitävät omana kelvottomuutenaan, he pyrkivät tekemään kaiken oikein. Toisista taas tuntuu, ettei heistä koskaan tule kelvollisia iankaikkiseen elämään, ja toisinaan he lakkaavat yrittämästä.

OPETUKSIA LUVUSTA OPPI JA LIITOT 123

Kun profeetta Joseph Smith oli vankina Libertyn vankilassa Missourissa, hän kirjoitti kirkolle kirjeen, joka koostuu Opin ja liittojen luvuista 121–124 sisältäen ”pyhien velvollisuudet heidän vainoojiaan kohtaan” (OL 123, luvun johdanto). Hän ei käskenyt pyhiä, jotka olivat kärsineet vainoa ja fyysisiä vammoja, pysymään hiljaa kärsimyksensä ja teeskentelemään, ettei mitään ollut tapahtunut. Mieti, kuinka luvussa 123 olevat neuvot voivat soveltua hyväksikäytön ongelmaan.

sääresi ja lähettää sinut fysioterapiaan sääresi vahvistamiseksi.

Parantuminen hyväksikäytöstä on samankaltaista siinä mielessä, että uhrin täytyy ensin tunnustaa, että tuska on todellista ja että sille voidaan tehdä jotakin. Prosessiin kuuluu tapahtuneen myöntäminen ja loukatuksi tulemisen, pelon ja surun tunteiden tunteminen, tunnustaminen ja hyväksyminen. Usein on hyödyllistä työskennellä ammattiauttajan kanssa, jolla on kokemusta tästä parantumisprosessista. (Kysy pappesusjohtajaltasi, onko seudullasi saatavissa MAP-perhepalveluja.)

Riippumatta siitä, saako uhri ammattiapua, hänen kannattaa rukoilla, tutkia Vapahtajan elämää ja Hänen sovitustaan sekä käydä säännöllisesti puhumassa pappesusjohtajan kanssa. Pappesusjohtaja voi auttaa taakkojen helpottamisessa ja saada innoitusta auttaa uhria ymmärtämään jumalallinen arvonsa ja suhteensa taivaalliseen Isään ja Vapahtajaan. Sisar Carole M. Stephens, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, opettikin äskettäin: ”Parantuminen voi olla pitkälinen prosessi. Se edellyttää, että etsitte rukoillen johdatusta ja asianmukaista apua, myös neuvoja oikealla tavalla

asetetuilta pappeudenhaltijoilta. Kun opitte kommunikoidaan avoimesti, asettakaa asianmukaiset rajat, ja kenties pyytäkää ammattiapua. On ehdottoman tärkeää, että ylläpidätte koko prosessin ajan hengellistä terveyttä!”³

Amy'n elämä oli käynyt niin tukalaksi, että hän etsi apua. Hän tiesi todistuksensa ansiosta, että hän voisi tuntea rauhaa ja tyytyväisyyttä elämässä, mutta hän ei tuntenut niitä jatkuvasti. Kun hän oli rukoillut ja puhunut piispansa kanssa, hänet ohjattiin terapiaan, jossa hän pystyi saamaan tarvitsemiaan työkaluja tuodakseen totuuden päivänvaloon ja jakaakseen kauhean taakkansa, jota hän oli kantanut yksin. Tehdesään niin hän pystyi vapautumaan tuskasta ja kokemaan Vapahtajan lupaamaa rauhaa (ks. Joh. 14:27). Tämän rauhan ja lohdun myötä tuli halu ja kyky antaa anteeksi.

Tarve antaa anteeksi

Hyväksikäytön uhrien on usein vaikea kuulla ajatus anteeksiantamisesta, ja he ymmärtävät sen monesti väärin. Jos uhri ajattelee, että anteeksianto päästää hyväksikäyttäjän kuin koiran veräjältä, tai ettei sillä, mitä tämä teki, ole enää merkitystä, hän ei tunne tullessa kuulluksi. Vaikka meitä

käsketään antamaan anteeksi (ks. OL 64:10), niin tilanteissa, joissa vahinko on suuri, parantumisen täytyy yleensä alkaa ennen kuin uhri voi antaa täysin anteeksi väärinkäyttäjälle.

Ne, jotka kärsivät hyväksikäytön aiheuttamista tuskista, voivat saada lohtua tästä Mormonin kirjan neuvosta: ”Minä, Jaakob, tahdon puhua teille, jotka olette puhdassydämiä. Turvautukaa Jumalaan horjumattomien mielin ja rukoilkaa häntä suuresti uskoen, niin hän lohduttaa teitä ahdingoissanne, ja hän ajaa teidän asiaanne ja lähettää rangaistuksen niille, jotka tavoittelevat teidän tuhoanne.” (MK Jaak. 3:1.) Tarpeen saada oikeudenmukaisuutta ja oikeuden hyvitykseen voi jättää Herralle, jotta Hän voi korvata tuskamme rauhalla.

Amy huomasi viimein, että hän voisi jättää tarpeen saada oikeudenmukaisuutta Vapahtajan huoleksi ja sen johdosta kokea elämässään sellaista rauhaa, jota hän ei ollut koskaan aiemmin tuntenut. Aikaisemmin hän oli pelännyt mennä mukaan sukutapaamisiin, joissa hyväksikäyttäjä olisi läsnä. Nyt kun hänellä on halu kohdata vaikeita emotionaalisia vammoja matkallaan kohti parantumista, hän ei enää pelkää olla tämän miehen läheisyydessä, ja hän voi jopa tuntea myötätuntoa tätä miestä kohtaan, joka on jo vanhus.

Vapaa tarpeettomista kuormista

Vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Koette täydellisen parantumisen uskonne kautta Jeesukseen Kristukseen ja Hänen voimaansa

ja kykyynsä sovituksensa kautta parantaa sen teon jättämät arvet, joka oli epäoikeudenmukainen ja jota ette ansainneet. – –

Hän rakastaa teitä. Hän antoi henkensä, jotta te voisitte vapautua tarpeettomista kuormista. Hän auttaa teitä tekemään niin. Tiedän, että Hänellä on voima parantaa teidät.”⁴

Vastustaja haluaa pitää ihmiset kahlehdittuina tuskaan ja kärsimykseen, koska hän on itse onneton (ks. 2. Nefi 2:27). Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen avulla tuska voi todellakin korvautua rauhalla, jollaista vain Hän voi antaa, ja me voimme elää tuntien iloa. ”Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, ja ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” (2. Nefi 2:25). Eläminen iloa tuntien voi tehdä koettelemusten hetkistä siedettävämpiä ja sallii meidän oppia ja kasvaa ja tulla enemmän taivaallisen Isämme kaltaisiksi.

Minut tekee nöyräksi se siunaus, joka minulla on ollut elämässäni istua niiden kanssa, joita hyväksikäyttö on vahingoittanut, ja nähdä parantumisen ihme, sillä se todellakin tulee vain Vapahtajan kautta. Jos kärsit, käänny rukoillen pyytämään apua. Sinun ei tarvitse kantaa raskasta kuormaasi yksin. Tiedän, että Hän parantaa, sillä olen nähnyt niin käyvän lukemattomia kertoja. ■

VIITTEET

1. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Pelastakaa lapset”, *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 56.
2. David A. Bednar, ”Me uskomme, että tulee olla siveellinen”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 42.
3. Ks. Carole M. Stephens, ”Mestari-parantaja”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 11.
4. Richard G. Scott, ”Raskaista kuormista vapautuminen”, *Liahona*, marraskuu 2002, s. 88.

NEUVOJA JOHTOHENKILÖILLE, PERHEELLE JA YSTÄVILLE

Kun uhri luottaa sinuun siinä määrin, että kertoo sinulle kärsimyksistään ja hyväksikäytöstä, keskustelujen hänen kanssaan tulee alkaa rakkaudessa ja myötätunnossa häntä kohtaan. Aivan liian usein uhrin kertoneet minulle, että kun he lähestyivät piispaa saadakseen apua, ensimmäiseksi keskittyttiin tarpeeseen antaa anteeksi hyväksikäyttäjälle. Se voi saada uhrin tuntemaan, ettei millään muulla ole merkitystä kuin hyväksikäyttäjällä. Kun näin tapahtuu, henkilöt palaavat harvoin piispansa luo pyytämään apua, ja näin heiltä jää kokematta hengellinen parantuminen, joka on mahdollista kirkollisen rakkauden ja tuen avulla.

Anteeksiantaminen on tärkeä osa parantumisprosessissa ja käsky – mutta luota siihen, että kun ensin annat uhrin kertoa kärsimyksistään, käydä läpi tunteitaan ja puhua niistä luotettavan henkilön kanssa, se johtaa aikanaan parantumiseen, joka tulee siitä, että pystyy antamaan anteeksi hyväksikäyttäjälle.

Kirkon johtohenkilöt voivat etsiä sivustolta [ministering.lds.org](https://www.lds.org/ministering) lisää tietoa kohdasta ”Abuse: Help for the Victim” [Hyväksikäyttö: Apua uhrille].

Vanha perhealbumi — sukutarinoiden voima

Esivanhempieni perintö elää kauttani ja vaikuttaa jatkuvasti hyvää aikaansaavalla tavalla elämääni.

Amneris Pucasu

Yhtenä kesäaamuna ennen toista maailmansotaa isoisoisäni heräsi kuten aina – ennen auringonnousua. Hän meni ulos talostaan kukkulalle, josta oli näkymä vihreään laaksoon ja hänen kotikyläänsä Romaniassa, ja istui varhaisaamun kasteisessa ruohikossa uppoutuneena ajatuksiinsa – samoihin ajatuksiin, jotka olivat olleet hänen mielessään jo jonkin aikaa. Hän oli sivistynyt mies, jolla oli suuri sydän ja tiedonhaluinen mieli, joten kaikki kylässä rakastivat ja arvostivat häntä.

Auringon noustua hän palasi kotiin ja tunnusti vaimolleen, että hän olisi utelias näkemään,

millaiset hänen hautajaisensa olisivat, ja hän halusi järjestää harjoitushautajaiset. Hän päätti päivän, osti arkun, palkkasi papin ja ammattisurijat ja hankki kaiken muun, mitä kreikkalaiskatolinen perinne vaati. Sitten koitti harjoitushautajaisten päivä. Pöydät pystytettiin keskelle kylää muistoateriaa varten, koko perhe pukeutui mustiin, pappi tuli, isoisoisäni asettui makuulle arkkuun, asetteli tyynyn niin, että näkisi mukavasti kaiken, ja hautajaiset alkoivat. Kun seremonia päättyi, koko kylä kutsuttiin pitoihin, ja isoisoisäni toteutti unelmansa tanssia omissa hautajaisissaan. Hän eli vielä 20 vuotta ja tarkisti usein, vieläkö hän mahtuisi arkkuunsa.

Ei pelkkiä nimiä ja päivämääriä

En ole koskaan tavannut isoisoisääni, mutta kertomus hänestä on aina ollut suosikkini niistä, joita isovanhempani ovat minulle tarinoineet. Joka päivä isovanhemmillani oli tapana kertoa sisaruksilleni ja minulle tarinoita esivanhemmistamme: mistä he olivat kotoisin, millaisia he olivat, millaisia olivat heidän arvonsa, unelmansa ja toiveensa. Jokaisen sunnuntaiaaterian jälkeen isovanhempani ottivat esiin perhealbumin, ja jokaisen uuden sivun myötä kertomukset heräsivät eloon ja sydämet liittyivät yhteen rakkauden kudelmassa, joka ulottuu kuuteen

sukupolveen. Ne eivät olleet pelkkiä vanhoja valokuvia, joiden taakse oli raapustettu nimiä ja päivämääriä. Jokainen valokuvien henkilö oli isä tai äiti, poika tai tytär, veli tai sisko, ja näin heidän perintönsä sekä muut perheen perinteet siirtyivät minulle.

Lujuutta koetuksen aikoina

Kun tulin 19 vuoden ikään, vanhempani ja suurin osa lähiomaisistani olivat kuolleet, ja monet perimäni tavarat olivat kadonneet tai ne oli varastettu. Ja silti on yksi asia, jota aika, luonnonkatastrofit tai edes kuolema eivät voi koskaan tuhota: menneisyydestä nykyisyyteen ja tulevaisuuteen ulottuva silta, jota jokainen perheen jäsen on rakentanut. Heidän uutteruutensa ansiosta se lanka, joka sitoo perheen jäsenten sydämet yhteen, on antanut minulle lujuutta selvitä vaikeista olosuhteista.

Kun vanhempani ja isovanhempani kuolivat, tunsin niin syvää surua, että mietin, olisiko minulla riittävästi voimaa jatkaa eteenpäin. Minua siunattiin niin, että tunsin heidän vaikutuksensa verhon tuolta puolen, ja se auttoi minua saamaan lujan todistuksen pelastussuunnitelmasta, elämästä kuoleman jälkeen ja sitten myöhemmin temppeletoimituksista, jotka ovat aivan välttämättömiä omalle pelastuksellemme. En koskaan tavannut isosovanhempiani

enkä suurinta osaa tädeistäni, sedistäni ja enoistani, mutta joka kerta kun otan esiin vanhan perhealbumin, jossa on heidän valokuviaan, näen itseni heidän silmissään. Minä olen se, kuka olen, kaikkien niiden ansiosta, jotka ovat eläneet ennen minua. Heidän kokemuksensa ja viisautensa ovat osaltaan muovanneet luonnettani ja ohjanneet minua elämässäni.

Yksi suurimmista lahjoista, mitä olen saanut perheeltäni varhaislapsuudesta lähtien, on tieto perheeni historiasta ja vakaumus, että olen lenkki menneisyyden ja tulevaisuuden välissä. Tiedän myös, että olen tullut maan päälle elämään oman tarinani – tutkimaan sitä, kokemaan sen ja pitämään sitä arvossa. Tämä tieto sukuhistoriastani tukee minua kaikissa elämän koettelemuksissa.

Ajattelen usein perhettäni verhon toisella puolen ja uhrauksia, joita he ovat tehneet hyväkseni, jotta saisin paremman elämän. Ajattelen temppeletoimituksia, joiden ansiosta me voimme olla jälleen jonakin päivänä yhdessä perheenä. Ja ajattelen Vapahtajani sovitusta, sillä Hän on tehnyt kaiken tämän mahdolliseksi. Hän maksoi hinnan, jotta me saisimme elää. Sen vuoksi me rakastamme Häntä ja palvelemme Häntä kiittollisina tänään ja ikuisesti. ■

Kirjoittaja asuu New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa.

**Vanhin Larry R.
Lawrence**
seitsemänkymmenen
koorumista

Sota jatkuu

Sota, joka alkoi taivaassa, jatkuu tänäkin päivänä. Itse asiassa taistelu kiihtyy, kun pyhät valmistautuvat Vapahtajan pahuuseen.

Jokainen, joka seuraa kansainvälisiä uutisia, on yhtä mieltä siitä, että me elämme sotien ja sotahuhujen aikaa (ks. OL 45:26). Onneksi jokainen maan päällä on sotaveteraani. Me olemme taistelleet pahuuden joukkoja vastaan yhä meneillään olevassa sodassa, joka alkoi kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa ennen syntymäämme.

Koska emme olleet vielä saaneet fyysistä ruumista, me taistelimme taivaan sodassa ilman miekkoja, tuliaseita tai pommeja. Mutta taisto oli aivan yhtä kiihkeää kuin mikä tahansa nykyajan sota, ja uhreja oli miljardeja.

Kuolevaisuutta edeltävä sota taisteltiin sanoin, mielipitein, väittelyin ja taivutteluin (ks. Ilm. 12:7–9, 11). Saatanan strategiana oli pelästyttää ihmiset. Hän tiesi, että pelko on paras keino tuhota usko. Hän on saattanut käyttää seuraavanlaisia väitteitä: ”Se on liian vaikeaa.” ”On mahdotonta selviytyä takaisin puhtaana.” ”Se on liian riskialtista.” ”Mistä tiedät, että voit luottaa Jeesukseen Kristukseen?” Hän oli todella kateellinen Vapahtajalle.

Onneksi Jumalan suunnitelma voitti Saatanan valheet. Jumalan suunnitelmaan kuului ihmiskunnan moraalinen tahdonvapaus ja suuri uhrilahja. Jehova, jonka me tunnemme Jeesuksena Kristuksena, tarjoutui olemaan tuo uhrilahja – kärsimään kaikkien syntiemme tähden. Hän oli halukas antamaan henkensä veljiensä ja sisartensa puolesta, jotta ne, jotka tekevät parannuksen, voisivat palata puhtaina

Taivaan sodassa me rakastimme ja tuimme taivaallista Isäämme. Me halusimme tulla Hänen kaltaisikseen.

taivaallisen Isänsä luo ja tulla viimein Hänen kaltaisikseen. (Ks. Moos. 4:1–4; Abr. 3:27.)

Toinen etu, joka auttoi Jehovaa voittamaan Jumalan lasten sydämet, oli Hänen kannattajiensa lausuma voimallinen todistus. Heidän johdossaan oli Mikael, ylienkele (ks. Ilm. 12:7, 11; OL 107:54). Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä Aadamia kutsuttiin Mikaeliksi ja Saatanaa kutsuttiin Lusiferiksi, joka tarkoittaa ”valonkantajaa”¹. Se saattaa tuntua oudolta nimeltä pimeyden ruhinaalle (ks. Moos. 7:26), mutta pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että ennen lankeamista Saatana oli ”enkeli, joka oli valta-asemassa Jumalan edessä” (ks. OL 76:25–28).

Kuinka henki, jolla oli niin paljon tietoa ja kokemusta, saattoi langeta niin pahoin? Se johtui hänen ylpeydestään. Lusifer kapinoi taivaallista Isäämme vastaan, koska hän halusi itselleen Jumalan valtakunnan.

Klassisessa puheessaan ”Kavahtakaa ylpeyttä” presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) opetti, että Lusifer ”halusi saada kaikkia muita suuremman kunnian” ja ”hänen ylpeä halunsa oli kukistaa Jumala”.² Olette kuulleet myös, että Saatana halusi hävittää ihmisen tahdonvapauden, mutta se ei ollut ainut syy, miksi hän menetti suosion. Hänet karkotettiin taivaasta, koska hän kapinoi Isää ja Poikaa vastaan (ks. OL 76:25; Moos. 4:3).

Miksi sinä ja minä taistelimme Paholaista vastaan? Me taistelimme uskollisuudesta. Me rakastimme ja tuimme taivaallista Isäämme. Me halusimme tulla Hänen kaltaisikseen. Lusiferilla oli eri päämäärä. Hän halusi Isän paikalle (ks. Jes. 14:12–14; 2. Nefi 24:12–14). Kuvitelkaa, kuinka Saatanan petos loukkasi taivaallisia vanhempiamme. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että ”taivaat itkivät häntä” (OL 76:26).

Kiivaan taistelun jälkeen Mikael ja hänen sotajoukkonsa voittivat. Kaksi kolmasosaa taivaan joukoista päätti seurata Isää (ks. OL 29:36). Saatana ja hänen seuraajansa karkotettiin pois taivaasta, mutta heitä ei lähetetty heti ulkoiseen pimeyteen. Ensiksi heidät lähetettiin tänne maan päälle (ks. Ilm. 12:7–9), minne Jeesuksen Kristuksen oli määrä syntyä ja missä Hänen sovitusuhrinsa toteutettaisiin.

Miksi Saatanan joukkojen annettiin tulla maan päälle? He tulivat tuomaan vastakohtaisuutta niille, joita koeltaisiin täällä (ks. 2. Nefi 2:11). Karkotetaanko heidät lopulta ulkoiseen pimeyteen? Kyllä. Tuhattuotisen valtakunnan jälkeen Saatana ja hänen joukkonsa karkotetaan pois ikuisiksi ajoiksi.

Saatana tietää, että hänen päivänsä ovat luetut. Jeesuksen toisessa tulemisessa Saatana ja hänen enkelinsä sidotaan tuhanneksi vuodeksi (ks. Ilm. 20:1–3; 1. Nefi 22:26; OL 101:28). Tuon määräajan lähestyessä pahan voimat taistelevat epätoivoisesti vangitakseen mahdollisimman monta sielua.

Johannes Ilmestyksensaaajalle näytettiin osana suurta näkyä sota taivaassa. Hänelle näytettiin, kuinka Saatana karkotettiin maan päälle kiusaamaan ihmiskuntaa. Näin Johannes reagoi siihen: ”Voi maata ja merta – Saatana on laskeutunut teidän luoksenne! Se on raivon vallassa, sillä se tietää, että sen aika on lyhyt.” (Ilm. 12:12.)

Kuinka Saatana siis käyttää päivänsä tietäessään, ettei hänellä ole aikaa hukattavana? Apostoli Paavali kirjoitti, että ”Saatana kulkee ympäriinsä kuin ärjyvä leijona ja etsii, kenet voisi niellä” (1. Piet. 5:8).

Mikä motivoi Saatanaa? Hän ei saa koskaan ruumista, hän ei saa koskaan vaimoa tai perhettä eikä hän saa koskaan ilon täyteyttä, joten hän haluaa tehdä kaikista ihmisistä yhtä kurjia kuin hän itse (ks. 2. Nefi 2:27).

Paholaisen tähtäimessä ovat kaikki ihmiset mutta erityisesti ne, joilla on suurimmat mahdollisuudet iankaikkiseen onneen. Hän on selvästikin kateellinen jokaiselle, joka on korotukseen johtavalla polulla. Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että Saatana ”käy sotaa Jumalan pyhiä vastaan ja piirittää heitä joka taholta” (OL 76:29).

Sota, joka alkoi taivaassa, jatkuu tänäkin päivänä. Itse asiassa taistelu kiihtyy, kun pyhät valmistautuvat Vapahtajan paluuseen.

Presidentti Brigham Young (1801–1877) on profetoinut, ”että kirkko laajenisi, menestyisi, kasvaisi ja levittäytyisi, ja että samassa suhteessa kuin evankeliumi leviäisi maan kansojen keskuuteen, myös Saatanan valta lisääntyisi”³.

Emmeköhän me kaikki ole yhtä mieltä siitä, että tämä profetia on täyttymässä, kun tarkkailemme pahuuden tunkeutumista maailman yhteiskuntiin. Presidentti Young opetti, että meidän pitää tutkia vihollisen taktiikoita voittaaksemme hänet. Esitän neljä Saatanan koeteltua strategiaa ja joitakin ajatuksia siitä, kuinka niitä voi vastustaa.

Saatanan strategiat

1. Kiusaukset. Paholainen syöttää julkeasti mieleemme pahoja ajatuksia. Mormonin kirjassa opetetaan, että Saatana

kuiskaa epäpuhtaita ja epäystävällisiä ajatuksia ja kylvää epäilyksen siemeniä. Hän kiusaa meitä toimimaan riippuvuutta aiheuttavien halujen mukaan ja ruokkimaan itsekkyyttä ja ahneutta. Hän ei halua meidän käsittävän, mistä nämä ajatukset tulevat, joten hän kuiskaa: ”Minä en ole Perkele, sillä sellaista ei ole” (2. Nefi 28:22).

Kuinka me voimme vastustaa tätä suorasukaista kiusaamista? Yksi tehokkaimmista työkaluista on yksinkertaisesti lähettää Saatana tiehensä. Niin Jeesus tekisi.

Uuden testamentin kertomus Vapahtajasta kiusausten vuorella on opettavainen. Jokaisen kiusauksen jälkeen, joita Paholainen Jeesukselle esitti, Jeesus käytti kaksivaiheista puolustusmenetelmää: ensin Hän käski Saatanan lähteä, ja sitten Hän lainasi pyhiä kirjoituksia.

Saanan antaa esimerkin: ”Mene pois, Saatana!” Jeesus käski, sillä ”on kirjoitettu: ’Herraa, Jumalaasi, sinun tulee kunnioittaa ja ainoastaan häntä palvella.’” (Matt. 4:10). Seuraavassa jakeessa sanotaan: ”Silloin Paholainen jätti Jeesuksen rauhaan, ja hänen luokseen tuli enkeleitä, jotka palvelivat häntä” (Matt. 4:11). Vapahtajan puolustusmenetelmä oli hyvin tehokas!

Presidentti Heber J. Grantin (1856–1945) elämäkerrassa esitetään näkemys siitä, kuinka ollessaan nuorukainen presidentti Grant vastusti Paholaista. Huomatessaan, että Saatana kuiski hänelle yrittäen kylvää epäilyksiä hänen sydämeensä, presidentti Grant sanoi yksinkertaisesti ääneen: ”Herra Paholainen, suu kiinni.”⁴

Kun kohtaatte kiusauksen, teillä on oikeus käskä Saatanaa lähtemään. Pyhissä kirjoituksissa opetetaan: ”Vastustakaa Paholaista, niin se lakkaa ahdistamasta teitä” (Jaak. 4:7).

Toinen osa Vapahtajan puolustusmenetelmää oli käyttää pyhiä kirjoituksia. Pyhien kirjoitusten kohtien ulkoa osaaamisessa – kuten Jeesus ne osasi – on suurta voimaa. Pyhien kirjoitusten jakeista voi tulla osa hengellisen aseistuksen valikoimaa.

Kun teitä kiusataan, voitte lausua ääneen käskyjä kuten ”Muista pyhittää lepopäivä” (2. Moos. 20:8), ”Rakastakaa vihamiehianne” (Luuk. 6:27) tai ”Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta” (OL 121:45). Pyhien kirjoitusten voima pelottaa Saatanaa, ja lisäksi se tuo Hengen sydämeenne, rauhoittaa teitä ja vahvistaa teitä kiusausta vastaan.

2. Valheet ja vilppi. Pyhät kirjoitukset paljastavat, että Saatana on ”valheiden isä” (ks. 2. Nefi 9:9). Älkää uskoko häntä, kun hän kuiskaa sellaisia viestejä kuten ”Et koskaan tee mitään oikein”, ”Olet niin syntinen, ettet voi saada anteeksi”, ”Et koskaan muutu”, ”Kukaan ei välitä sinusta” tai ”Sinulla ei ole mitään kykyjä”.

Yksi hänen usein käyttämistään valheista on seuraava: ”Sinun pitää kokeilla kaikkea ainakin kerran – ihan vain saadaksesi kokemusta. Ei yhdestä kerrasta ole vahinkoa.” Likainen pikku salaisuus, jota hän ei halua teidän tietävän, on, että synti aiheuttaa riippuvuutta.

Yksi tehokas valhe, jota Saatana yrittää käyttää teihin, on tämä: ”Kaikki muutkin tekevät sitä. Se on sallittua.” Se ei ole sallittua! Sanokaa siis Paholaiselle, ettette halua mennä telestiseen valtakuntaan – vaikka

kaikki muut olisivatkin menossa sinne.

Vaikka Saatana valehtelee teille, voitte luottaa siihen, että Henki kertoo teille totuuden. Siitä syystä Pyhän Hengen lahja on niin välttämätön.

Paholaista on kutsuttu ”suureksi petkuttajaksi”.⁵ Hän yrittää väärentää jokaisen toden periaatteen, jonka Herra esittää.

Muistakaa, että väärennökset eivät ole sama asia kuin vastakohtat. Valkoisen vastakohta on musta, mutta valkoisen väärennös saattaa olla taitettu valkoinen tai harmaa. Väärennökset ovat samankaltaisia kuin aidot, jotta ne pettäisivät pahaa aavistamattomia. Ne ovat kieroutunut versio hyvästä, ja aivan kuten väärennetty raha, ne ovat arvottömiä. Saanen valaista asiaa.

Yksi Saatanan uskon väärennöksistä on taikausko. Hänen väärennöksensä rakkaudesta on himo. Hän

*Voitte luottaa siihen, että
Henki kertoo teille totuuden.
Siitä syystä Pyhän Hengen
lahja on niin välttämätön.*

väärentää pappeuden esittelemällä pappisvaltaa, ja hän matkii Jumalan ihmeitä noituuden keinoin.

Jumala on säätänyt miehen ja naisen välisen avioliiton, mutta avioliitto samaa sukupuolta olevien kesken on vain väärennös. Se ei tuo jälkeläisiä eikä korotusta. Vaikka hänen väärennöksensä pettävät monia ihmisiä, ne eivät ole sitä, mikä on aitoa. Ne eivät voi tuoda kestäväää onnea.

Jumala varoitti meitä väärennöksistä Opissa ja liitoissa. Hän sanoi: ”Se, mikä ei rakenna, ei ole Jumalasta ja on pimeyttä” (OL 50:23).

3. Kiistely. Saatana on kiistelyn isä. Vapahtaja opettaa: ”Hän yllyttää ihmisten sydämet kiistelemään vihaisina keskenään” (3. Nefi 11:29).

Paholainen on oppinut vuosisatojen kokemuksesta, että Herran Henki poistuu sieltä, missä on kiistelyä. Siitä asti

kun Saatana suostutteli Kainin surmaamaan Abelin, hän on vaikuttanut sisaruksiin saadakseen heidät riitelemään. Hän myös lietsoo ongelmia avioliitossa, seurakunnan jäsenten kesken ja lähetyssaarnaajaverien kesken. Hän iloitsee nähdessään hyvien ihmisten riitelevän. Hän yrittää aloittaa perheriidat juuri ennen kirkkoonlähtöä sunnuntaina, juuri ennen perheiltä maanantai-iltana ja aina kun aviopari suunnittelee osallistuvansa temppele-istuntoon. Hänen ajoituksensa on ennalta arvattavissa.

Kun kodissanne tai työpaikallanne on kiistelyä, lopettakaa heti, mitä sitten olettekin tekemässä, ja pyrkikää saamaan aikaan rauha. Ei ole väliä sillä, kuka sen aloitti.

Kiistely alkaa usein vikojen etsimisellä. Joseph Smith on opettanut: ”Paholainen imartelee meitä, että olemme hyvin vanhurskaita, kun ruokimme itseämme toisten virheillä”⁶. Kun ajattelette asiaa, niin itseriittoisuus on pelkkä väärennös todellisesta vanhurskaudesta.

Saatana nauttii kiistan levittämisestä kirkossa. Hän on erikoistunut kirkon johtohenkilöiden vikojen osoittamiseen. Joseph Smith varoitti pyhiä, että luopumuksen alkuvaihe on luottamuksen menettäminen kirkon johtohenkilöihin.⁷

Melkein kaikki mormonivastainen kirjallisuus perustuu Joseph Smithin luonnetta koskeviin valheisiin. Vihollinen tekee lujasti töitä häpäistäkseen Josephin, koska palautuksen sanoma perustuu profeetan kertomukseen siitä, mitä pyhässä lehdossa tapahtui. Paholainen tekee tänä aikana lujemmin töitä kuin koskaan aikaisemmin saadakseen jäsenet kyseenalaistamaan todistuksensa palautuksesta.

Taloudenhoitokautemme alkuaikoina monet pappeusveljet eivät valitettavasti pysyneet uskollisina profeetalle. Yksi heistä oli Lyman E. Johnson, joka erotettiin kirkosta epävanhurskaan käytöksen vuoksi. Myöhemmin hän suri kirkosta lähtöään: ”Antaisiin hakata pois oikean käteni, jos voisin taas uskoa siihen. Silloin olin täynnä iloa ja riemua. Uneni olivat miellyttäviä. Kun heräsin aamulla, mielialani oli hilpeä. Olin onnellinen päivin ja öin, täynnä rauhaa, iloa ja kiitollisuutta. Mutta nyt elämä on äärimmäistä pimeyttä, tuskaa, surua, kurjuutta. En ole koskaan sen jälkeen elänyt onnellista hetkeä.”⁸

Ajatelkaa noita sanoja. Ne ovat varoituksena kaikille kirkon jäsenille.

Minä olen käännyttänyt kirkossa. Minut kastettiin, kun olin 23-vuotias nuori naimaton aikuinen ja opiskelin lääketiedettä Arizonassa Yhdysvalloissa. Tiedän omakohtaisesti, kuinka Saatana toimii tutkijoiden kanssa hämmäntäköseen heitä ja lannistaakseen heitä, kun he etsivät totuutta.

Koko nuoruuteni ajan olin tarkkaillut myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien ystäväni esimerkkiä. Se, miten he elivät elämäänsä, teki minuun vaikutuksen. Päätin hankkia lisää tietoa kirkosta, mutta en halunnut kertoa kenellekään, että tutkin mormonismia. Välttääkseni ystäväni painostuksen päätin hoitaa tutkimiseni omin neuvoin.

Silloin internet oli vielä vuosien päässä, joten menin kirjastoon. Löysin Mormonin kirjan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin LeGrand Richardsin (1886–1983) kirjoittaman kirjan nimeltä *Kummia tekoja ja ihmeitä*. Aloin lukea näitä kirjoja hyvin halukkaasti ja pidin niitä innoittavina.

Vaikka henkeni halusi oppia lisää, Saatana alkoi kuiskutella korvaani. Hän sanoi minulle, että jos halusin olla täysin objektiivinen, minun piti myös lukea, mitä kirkon arvostelijat olivat kirjoittaneet. Palasin kirjastoon ja aloin katsella ympärilleni. Tietenkin löysin kirjan, joka saattoi profeetta Josephin huonoon valoon.

Tuon mormonivastaisen kirjan lukeminen hämmensi minua. Menetin sen suloisen hengen vaikutuksen, joka oli ohjannut tutkimistani. Turhauduin ja olin hylkäämisilläni totuudenetsintäni. Rukoilin vastausta lukiessani mormonivastaista kirjallisuutta!

Yllätyksekseni sain puhelinoiton eräältä lukioaikaiselta ystävältä, joka opiskeli Brigham Youngin yliopistossa. Hän kutsui minut käymään luonaan Utahissa ja lupasi, että pitäisin upeissa maisemissa tapahtuvasta matkasta. Hänellä ei ollut aavistustakaan, että tutkin salaa hänen kirkkoaan.

Otin vastaan hänen kutsunsa. Ystäväni ehdotti, että menisimme Salt Lake Cityyn ja kävisimme temppeliaukiolla. Hän yllättyi innostuneesta reaktiostani. Hänellä ei ollut mitään käsitystä siitä, kuinka kiinnostunut olin saamaan selville totuuden Joseph Smithistä ja palautuksesta.

Sisarlähetysaarnajat temppeliaukiolla olivat hyvin avuliaita. Tietämättään he vastasivat moniin kysymyksistäni. Heidän todistuksensa saivat minut epäilemään epäilyksiäni⁹, ja uskoni alkoi vahvistua. Vilpittömän todistuksen voimaa ei voi yliarvioida.

Myös ystäväni lausui minulle todistuksensa ja kehotti minua rukoilemaan ja kysymään Jumalalta, onko kirkko totta. Pitkällä ajomatalla takaisin Arizonaan aloin rukoilla osoittaen

Paholaisen tähtäimessä ovat kaikki ihmiset mutta erityisesti ne, joilla on suurimmat mahdollisuudet iankaikkiseen onneen.

uskoa – ensimmäistä kertaa ”vilpittömin sydämin, vakain aikein” (Moroni 10:4). Jossakin vaiheessa tuota matkaa tuntui siltä kuin valot olisivat syttyneet kaikkialle autooni. Opin omakohtaisesti, että valo voi karkottaa pimeyden.

Kun olin päättänyt mennä kasteelle, Paholainen ryhtyi viimeiseen ponnistukseen. Hän yritti vaikuttaa perheeni jäseniin, jotka tekivätkin kaiken, mikä oli heidän vallassaan, saadakseen minut luopumaan päätöksestäni, ja he kieltäytyivät tulemastani kastetilaisuuteeni.

Minut kuitenkin kastettiin, ja vähitellen heidän sydämensä pehmeni. He alkoivat auttaa minua tutkiessani omaa sukuani. Muutamia vuosia myöhemmin kastoin pikkuveljeni. Ystävä, joka kutsui minut käymään luonaan Utahissa, on nyt vaimoni.

4. Lannistaminen. Kun mikään muu ei tehoa, Saatana käyttää tehokkaasti tätä työkalua uskollisimpiin pyhiin. Kun itse alan tuntea lannistuvani, minulle on apua siitä, että vain tunnistan, kuka yrittää painaa mieleni matalaksi. Se tekee minut niin vihaiseksi, että minä piristyn – pelkästään Paholaisen kiusaksi.

Useita vuosia sitten presidentti Benson piti puheen nimeltä ”Älkää vaipuko epätoivoon”. Tuossa oivaltavassa puheessa hän varoitti: ”Saatana pyrkii yhä kiivaammin voittamaan pyhät saattamalla heidät tuntemaan epätoivoa, lannistumista, toivottomuutta ja masennusta.”¹⁰ Presidentti Benson kehotti kirkon jäseniä olemaan varuillaan ja esitti 12 realistista ehdotusta taistelussa lannistumista vastaan.

Hänen ehdotuksiinsa sisältyivät muiden palveleminen, ahkera työnteko ja joutilaisuuden välttäminen, hyvien terveystottumusten noudattaminen, joita ovat mm. liikunta ja ruoan syöminen sen luonnollisessa muodossa, pappeuden siunauksen pyytäminen, innoittavan musiikin kuunteleminen, siunaustemme luetteleminen ja tavoitteiden asettaminen. Ja ennen kaikkea, kuten pyhissä kirjoituksissa opetetaan, meidän tulee rukoilla alati, jotta voimme voittaa Saatanan (ks. OL 10:5).¹¹

*Saatana vapisee havaitessaan heikoimman pyhän polvillaan.*¹²

On tärkeää tietää, että Paholaisen vallalle on rajansa. Jumala asettaa nuo rajat, eikä Saatanan sallita ylittää niitä.

Esimerkiksi pyhissä kirjoituksissa meille vakuutetaan, että ”Saatanalle ei ole annettu valtaa kiusata pieniä lapsia” (OL 29:47).

Toinen merkittävä rajoite on, ettei Saatana tiedä ajatusiamme, elleimme kerro niitä hänelle. Vapahtaja on selittänyt, ”ettei ole ketään muuta kuin Jumala, joka tuntee sinun ajatuksesi ja sydämesi aikeet” (OL 6:16).

Ehkäpä siitä syystä Herra on antanut meille sellaisia käskyjä kuten ”Älä nurise” (OL 9:6) ja ”Älä puhu pahaa lähimmäisestäsä” (OL 42:27). Jos pystytte hillitsemään kielenne (ks. Jaak. 1:26), ette päädy antamaan liikaa tietoa Paholaiselle. Kun hän kuulee nurinaa, valitusta ja arvostelua, hän tekee huolella muistiinpanoja. Kielteiset sananne paljastavat heikkoutenne viholliselle.

Minulla on teille hyviä uutisia. Jumalan sotajoukot ovat suuremmat kuin Lusiferin sotajoukot. Saatatte katsoa ympärillenne ja ajatella mielessänne: ”Maailmasta on tulossa yhä jumalattomampi. Saatana on varmaankin voittamassa sodan.” Älkää antako huijata itseänne. Totuus on, että meitä on enemmän kuin vihollisia. Muistakaa, että kaksi kolmasosaa Jumalan lapsista valitsi Isän suunnitelman.

Veljet ja sisaret, huolehtikaa siitä, että taistelette Herran puolella. Huolehtikaa siitä, että kannatte Hengen miekkaa.

Rukoukseni on, että elämänne päättyessä voitte sanoa apostoli Paavalin tavoin: ”Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni” (2. Tim. 4:7). ■

VIITTEET

1. PKO, ”Lusifer”, scriptures.lds.org/fi.
2. Ezra Taft Benson, ”Kavahtakaa ylpeyttä”, *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 3.
3. Brigham Young, lainattuna puheessa Neil L. Andersen, ”Hengellisiä pyörretuulia”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 18.
4. Ks. Francis M. Gibbons, *Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of God*, 1979, s. 35–36.
5. Ks. esim. Dieter F. Uchtdorf, ”Te olette tärkeitä Hänelle”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 20; Gordon B. Hinckley, ”Aika, jota elämme”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 86.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 474.
7. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 332.
8. Lyman E. Johnson, julkaisussa Brigham Young, *Deseret News*, 15. elokuuta 1877, s. 484.
9. Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Tulkaa, liittykää joukkoomme”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 23.
10. Ezra Taft Benson, ”Älkää vaipuko epätoivoon”, *Valkeus*, maaliskuu 1987, s. 2.
11. Ezra Taft Benson, ”Älkää vaipuko epätoivoon”, s. 2–7.
12. William Cowper, julkaisussa *The Concise Columbia Dictionary of Quotations*, toim. Robert Andrews, 1987, s. 78.

HENKILÖKUVIA USKOSTA

Skaidrīte on yksi onnellisimmista ihmisistä, mitä olen ikinä tavannut. Hänen elämänsä vaikuttaa aivan täydelliseltä. Mutta kun hän oli lapsi, hän asui alkoholistiäitinsä kanssa, joka ei kyennyt huolehtimaan hänestä ja hänen siskostaan. Skaidrīte piteli siskoaan kädestä, kun tämä kuoli nälkään. Kahdeksanvuotiaasta lähtien Skaidrīte asui useissa eri sijaiskodeissa. Häntä potkittiin, lyötiin ja kiellettiin rukoilemasta. Häntä kohdeltiin kuin orjaa. Vuosien varrella hän harkitsi itsemurhaa.

Etsiessään toivoa vuosia myöhemmin Skaidrīte astui kirkkomme seurakuntakeskukseen.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Skaidrīte Bokuma

Liepāja, Latvia

”Sisarlähetysaarnaaja tervehti minua hymyillen. Minusta tuntui, että hän oli enkeli. Siitä päivästä elämäni muuttui. Siitä on nyt 17 vuotta, ja kaikki ajatukset elämäni päättämisestä ovat hävinneet. Nykyään olen myönteinen. Kun minulla on kuormia, luovutan ne Jumalalle. Olen oppinut turvaamaan Häneen kaikessa. Elämä on minulle kaunista.”

Tietoa siitä, kuinka voi huomata itsemurhaa mahdollisesti harkitsevat sekä auttaa heitä, on osoitteessa lds.org/go/41739.

ETTEHÄN SOITA SITÄ KAPPALETTA

Jokin aika sitten asuin perheeni kanssa Veracruzissa Meksikossa, jossa lapseni kävivät alakoulua. Joka aamu auttaessani lapsiani valmistautumaan kouluun kuuntelimme radiota – kaupungin suosituinta kanavaa – jossa oli menossa nuoren miesjuontajan vetämä oikein mukava ohjelma.

Ohjelmassa alkoi usein kuulua hyvin tarttuva kappale. Kun ryhdyin kiinnittämään tarkemmin huomiota kappaleen sanoihin, tajusin, että vaikka sanat eivät olleet suoranaisten seksistisiä, ne olivat vihjailevia ja karkeita.

Sanoin päättäväisesti lapsilleni: ”Me emme voi kuunnella tuontyyppistä kieltä.” Ehkä he eivät olleet edes kiinnittäneet huomiota laulun sanoihin, mutta he kiinnittivät kappaleeseen huomiota sen verran, että hyräilivät sitä.

He näkivät minun hiljentävän äänen stereoista ja kysyivät, mitä olin tekemässä. ”Aion pyytää sitä radiojuontajaa poistamaan tuon kappaleen ohjelmasta.” Heidän hämmästyksensä kannusti minua ryhtymään toimeen.

He eivät voineet uskoa, enkä voinut minäkään, mutta otin puhelimen ja soitin radiokanavalle. En odottanut, että puheluuni vastattaisiin, mutta yllätyksekseni sama radiojuontaja, jota olimme juuri kuulleet ohjelmassa, vastasi puheluuni melkein heti.

Kerroin hänelle, ettei se kappale ollut sopivaa kuunneltavaa, koska monet perheet avasivat radion juuri

Kun kuulimme radiosta hyvin tarttuvan kappaleen, aloin kiinnittää tarkemmin huomiota sen sanoihin.

siihen aikaan aamuisin. Hän kysyi minulta, mitä ehdottaisin sen tilalle, mutta hänen käytöksensä oli niin hyvätapaista, että pyysin vain, ettei hän enää soittaisi sitä kappaletta siihen aikaan, kun lapset ovat kotona.

En koskaan saanut tietää, lähetettiinkö puheluni suorassa lähetyksessä, mutta olin vain kiitollinen siitä, että radiojuontaja oli kuunnellut. Ja muutamana seuraavana päivänä saatoin todeta, että pyyntöni oli suostuttu.

Tuo kokemus vahvisti minulle, että meidän tulee olla rohkeita, kun meillä on mahdollisuus tehdä päätöksiä ja toimia tavalla, joka on tarpeen lastemme suojelemiseksi kielteisiltä vaikutuksilta. Kun teemme niin, Pyhä Henki voi olla edelleen pysyvä kumppanimme. ■

Maria Hernandez, Texas, USA

KADONNUT LOMPAKKO

Muutimme äskettäin uuteen kotiin, ja pyysin joitakin kirkon jäseniä auttamaan minua eräässä projektissa talossani. Kesken uurastustamme lähdin ostamaan tarvikkeita, joita tarvitsimme työn loppuun saattamiseen. Kun olimme saaneet projektin valmiiksi, tajusin, ettei minulla ollut lompakkoani. Hätäännyin, koska lompakossani olivat kaikki henkilöpaperini sekä rahat, jotka olin juuri sinä aamuna saanut eräältä asiakkaalta. Palasin samaa tietä sinne, missä olin tehnyt ostokset, mutta minua ei onnistunut. Menin kotiin ja etsin lompakkoa sieltä saadakseni selville, olinko pudottanut sen jonnekin, mutta en vielä löytänyt sitä. Aloin harkita mahdollisuutta, että minun pitäisi hankkia kaikki uudet henkilöpaperit. Kun sitten olin lähdössä kotoa, eräs ystävä kysyi: "Oletko jo rukoillut?"

Ajattelin heti: "Tietenkä olen jo rukoillut!"

Mutta todellisuudessa en ollut rukoillut vakain aikein. Sen sijaan halusin pakottaa taivaallisen Isän taipumaan tahtooni ja tehdä Hänen velvollisuudekseen sen, että Hän auttaa minua löytämään lompakkoni. Mutta sitten muistin pyhien kirjoitusten kohdan Jes. 55:8: "Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra."

Sunnuntaina menin kirkkoon, ja jäsen, joka oli ollut kanssani

Pyysin taivaallista Isää vastaamaan rukoukseeemme vaimoni ja lastemme uskon vahvistamiseksi.

edellisenä päivänä, kertoi rukoilleensa hartaasti taivaalliselta Isältä, että löytäisin lompakkoni. Hän sanoi tunteneensa, että löytäisin sen. Myöhemmin kun istuuduin tutkimaan pyhiä kirjoituksia, aloin lukea täysinpalvelleen seitsemänkymmenen koorumin jäsenen, vanhin Gene R. Cookin artikkelia *Receiving Answers to Our Prayers* [Vastausten saaminen rukouksiimme]. Ensimmäisellä sivulla oli kertomus samankaltaisesta ongelmasta kuin omani: vanhin Cookin poika oli kadottanut lompakkonsa, joten perhe kokoontui yhteen rukoilemaan Herralta, että he löytäisivät sen.

Tuon kokemuksen luettuani toteutin käytännössä sitä, mitä olin oppinut, ja pyysin vaimoani ja lapsiani kokoontumaan yhteen. Muodostimme piirin,

ja jokainen piti rukouksen pyytäen hartaasti, että Herra auttaisi meitä löytämään lompakon, jos se olisi Hänen tahtonsa.

Olin aiemmin nähnyt omakohtaisesti rukouksen voiman, mutta kun jälkeinpäin rukoilin yksin, pyysin taivaallista Isää vastaamaan rukoukseeemme vaimoni ja lastemme uskon vahvistamiseksi.

Seuraavana päivänä minulle soitti eräs mies. Hän sanoi löytäneensä lompakkoni rahoineen. Itkin kuin lapsi, koska rukoukseeni oli vastattu ja perheeni uskoa oli vahvistettu.

Tiedän, että taivaallinen Isä, vaikka Hänellä on hyvin paljon lapsia huolehdittavanaan, vastaa meille jokaiselle oman aikataulunsa mukaan ja omalla tavallaan. ■

Luiz Marcelino, Goiás, Brasilia

PELASTETTU ETEISAULASSA

Aviomieheni joutuu usein olemaan työssä sunnuntaisin, joten minun vastuullani on silloin viedä neljä poikaamme yksin kirkkoon. Eräänä tiettyinä sunnuntaina sakramenttikouksessa kaksi taaperoikäistäni olivat koko ajan napit vastakkain. Jos sain toisen kiinnostumaan jostakin kirjasta, hänen veljensä halusi sen. Kokeilin pikkupurtavia, leluja ja värityskirjoja, mutta mikään ei auttanut. Olin pulassa poikieni kanssa, jotka eivät kerta kaikkiaan tuntuneet pystyvän istumaan hiljaa yhtä tuntia.

Vedin laukustani pienen lelun ja ojensin sen yksivuotiaalleni. Kolmivuotias Tyson alkoi oitis kiljua ja tarttui pikkoveljeensä yrittäen ottaa lelun itselleen. Häpeissäni kannoin kaksi kiljuvaa, tappelevaa pikkupoi-kaa eteisaulaan.

Kasvoni kastuivat heti kuumista kyynelistä. Miksi tämän piti olla niin vaikeaa? Enkö tehnyt juuri sitä, mitä taivaallinen Isä halusi minun tekevän, tuomalla perheeni kirkkoon? Mutta en pystynyt siihen enää. Oli uuvuttavaa ja noloa taistella poikieni kanssa koko sakramenttikokouksen ajan yksin joka viikko. En halunnut enää ikinä tulla takaisin.

Ehdin istua näissä ajatuksissa noin 15 sekuntia, ja sitten sisar, jota tuskin tunsin, tuli perässäni eteisaulaan. Hänen nimensä oli sisar Beus. Hän istui yleensä yksin, koska hänen aviomiehensä palveli piispa-kunnassa ja hänen lapsensa olivat aikuisia. Hän

Olin pulassa poikieni kanssa, jotka eivät kerta kaikkiaan tuntuneet pystyvän istumaan hiljaa yhtä tuntia.

sanoi: ”Olet aina täällä yksin! Huomaan, että yrität todella kovasti. Voisiko Tyson istua minun kanssani?” En onnistunut edes muodostamaan vastausta! Nyökkäsin vain, kun hän tarttui Tysonia kädestä ja johdatti pojan, joka oli nyt rauhallinen ja iloinen, takaisin kappelisaliin.

Pyyhin kyyneleeni, nostin pienokoseni syliini ja kävelin nöyrästi takaisin kappelisaliin nauttimaan loppukouksesta rauhassa.

Kun seuraavana sunnuntaina menimme sakramenttikokoukseen, Tyson etsi uuden ystävänsä. Iltaisin hän rukoili: ”Kiitos, taivaan Isä, sisar Beusista. Minä tykkään hänestä tosi paljon!”

Siitä on yli kolme vuotta, ja yhä Tyson etsii usein kappelisalista sisar Beusin. Viime vuonna sisar Beus kutsuttiin Tysonin opettajaksi Alkeis-yhdistykseen. Tyson oli maailman onnellisin pikkupoika.

Olen hyvin kiitollinen sisar Beusista ja hänen halukkuudestaan rakastaa ja palvella muita. Tiedän, että me voimme siunata muiden elämää, kun palvelemme kuten Vapahtaja palveli. ■
Kristi Lewis, Utah, USA

TEHTY!

Kun pidin piispan puhutteluja yhtenä sunnuntai-iltapäivänä, minulla oli ilo istuutua puhumaan hyvän ystävän kanssa joistakin hänen kohtaamistaan haasteista. Kuunneltuani hänen huoliaan muutaman minuutin minusta tuntui, että hän tarvitsi johdonmukaisuutta pyhien kirjoitusten lukemiseen. Minulle muistutettiin myös, että hänen piispanaan minunkin pitäisi olla johdonmukaisempi pyhien kirjoitusten tutkimisessä. Se oli asia, jonka kanssa olin kamppailut. Niinpä ehdotin, että meistä tulisi ”tilivelvollisuuskumppanit” pyrkiessämme tutkimaan niitä johdonmukaisemmin.

Joka päivä luettuamme pyhiä kirjoituksia me lähettäisimme toisillemme tekstiviestinä sanan *Tehty!* Tieto siitä, että toinen meistä odotti kuullakseen, oliko toinen lukenut sen päivän luettavansa vai ei, motivoi meitä kumpaakin suuresti. Jos toinen meistä unohti, tekstiviestin saaminen muistutti. Jos toinen ei lähettänyt tekstiviestiä, häntä ei vaadittu siitä tilille. Annoimme toistemme hoitaa tämän haasteen toista syylistämättä.

Aloitimme haasteen puoli vuotta sitten, enkä muista yhtään päivää, jolloin olisimme jättäneet pyhät kirjoitukset

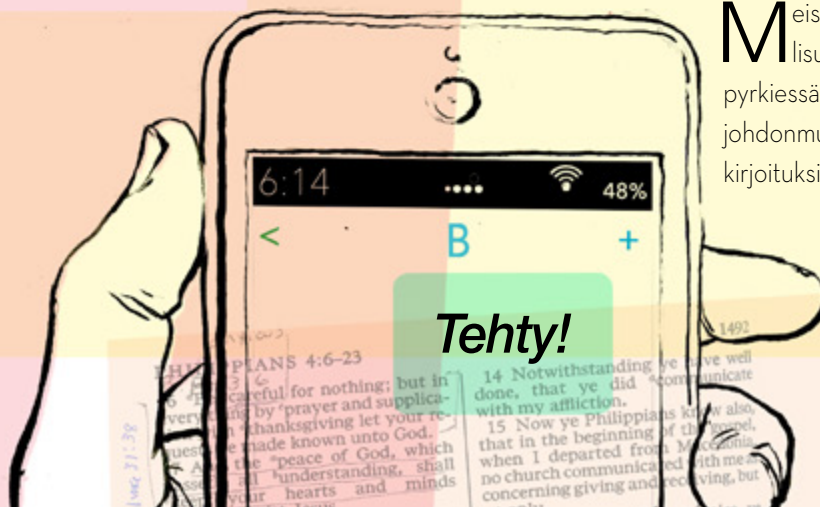
lukematta.

Tämä veli nousi paasto- ja todistuskokouksessa muutama kuukausi sitten lausumaan todistuksensa siitä myönteisestä vaikutuksesta, joka päivittäisellä pyhien kirjoitusten tutkimisella on häneen ja hänen perheeseensä.

Olen kiitollinen tästä veljestä ja hänen ystävydestään sekä hänen päivittäisistä tekstiviesteistään. Olen nähnyt, kuinka tekniikka, kun sitä käytetään oikein, voi rikastaa elämäämme. Olen myös kiitollinen pyhistä kirjoituksista ja siitä, kuinka ne todistavat Kristuksesta. Tiedän, että Vapahtajan sovitusuhrin ansiosta jokainen meistä voi palata jonakin päivänä elämään Hänen kanssaan. ■

Alex Whibley, Brittiläinen Kolumbia, Kanada

Meistä tuli ”tilivelvollisuuskumppanit” pyrkiessämme tutkimaan johdonmukaisemmin pyhiä kirjoituksia.

HENKILÖKOHTAINEN LIAHONASI

”Sinun ei pidä taittaa siunaustasi siististi ja panna sitä pois. Sitä ei pidä kehystää tai julkistaa. Sen sijaan sitä pitää lukea. Sitä pitää rakastaa. Sitä pitää noudattaa. Patriarkallinen siunauksesi saattaa sinua halki pimeimänkin yön. Se opastaa sinut läpi elämän vaarojen. — Patriarkallinen siunaus on sinulle henkilökohtainen Liahona, joka viitoittaa tiesi ja toimii oppaanasi.”

Presidentti Thomas S. Monson, ks. ”Patriarkallinen siunauksesi – valkeuden Liahona”, *Valkeus*, tammikuu 1987, s. 55.

Ymmärrä patriarkallista siunaustasi

Allie Arnell ja Margaret Willden

Elämä on täynnä kartoittamattomia vesiä: *Minne minun pitäisi lähteä opiskelemaan? Mitä minun pitäisi opiskella? Pitäisikö minun palvella lähetystyössä? Kenen kanssa minun pitäisi mennä naimisiin?* Jos saisit henkilökohtaisen kartan opastamaan elämän päätöksissä, noudattaisitko sen ohjeita?

Taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ovat antaneet meille sellaisen kartan – patriarkallisen siunauksen – ohjaamaan elämäämme. Vaikka meille on annettu tahdonvapauden lahja, jotta voimme tehdä päätöksiä omaa vapaata tahtoaamme käyttäen, patriarkallinen siunaus voi valaista sitä, mitkä polut tuovat suurinta onnea.

Mutta pelkkä kartan omistaminen ei riitä. Meidän täytyy tutkia, ymmärtää ja käyttää kartassa olevia merkkejä. Niin ikään, kun opit ymmärtämään patriarkallisessa siunauksessasi – omassa henkilökohtaisessa elämänoppaassasi – käytettyä kieltä, pystyt näkemään, kuka olet Jumalan silmissä ja mitä sinusta voi tulla.

Löydä oma syntyperäsi

Ennen kaikkea patriarkallinen siunauksesi ilmoittaa syntyperäsi eli niistä Jaakobin (jota myöhemmin kutsuttiin Israeliksi) 12 heimosta juuri sen heimon, johon kuulut. Vaikka me kaikki emme olekaan Jaakobin kirjaimellisia jälkeläisiä, pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan, että kirkon jäsenet adoptoidaan Israelin huoneeseen: ”Sillä kaikkia, jotka ottavat vastaan tämän evankeliumin, kutsutaan sinun nimesi mukaan, ja heidät luetaan sinun jälkeläisiisi, ja he nousevat ja siunaavat sinua isänänsä” (Abr. 2:10).

Shelisa Schroepfel Utahista Yhdysvalloista sanoo: ”Tieto siitä, että kuulun Jaakobin huoneeseen, auttaa minua ymmärtämään tarkoitukseni tässä elämässä ja sen, miksi minut kutsutaan tiettyihin tehtäviin kirkossa.”

Patriarkallisessa siunauksessasi voidaan myös kuvailla mahdollisia siunauksia, jotka liittyvät omaan heimoosi. Esimerkiksi monet kirkon jäsenet kuuluvat Efraimin heimoon, jolla on ainutlaatuinen vastuu viedä palautetun evankeliumin sanoma

Siunauksesi eri osien huomaaminen voi auttaa sinua löytämään suunnan elämällesi.

maailmalle (ks. 5. Moos. 33:13–17; OL 133:26–34).

Etsi henkilökohtaisia neuvoja

Kun karttaa käytetään oikein, se estää matkajaa eksymästä. Samalla tavoin tällä maallisella matkalla patriarkallinen siunauksesi voi antaa neuvoja ja suuntaa elämäsi varten. Patriarkallisessa siunauksessasi ei suoranaisesti kerrota, mitä sinun tulee tehdä, mutta siinä voidaan tarjota juuri

TUTKIMISVINKKEJÄ

- Etsi patriarkallisesta siunauksestasi neuvoja, varoituksia, kykyjä ja lupauksia. Rukoile, jotta tietäisit, kuinka ne saattaisivat soveltua sinuun nykyisessä elämäntilanteessasi.
- Tutki siunaustasi perusteellisesti ja usein koko elämäsi ajan. Samalla lauseella voi olla monia eri merkityksiä sinulle eri aikoina.
- Muista, ettei patriarkallisessa siunauksessa mainita elämäsi jokaista puolta. Vaikka jotakin tärkeää tavoitetta ei olisikaan mainittu siunauksessasi, se voi silti olla tärkeä ja tavoiteltava asia.
- Ole kuuliainen evankeliumille. Patriarkallisen siunauksesi siunausten täyttyminen riippuu vanhurskaudestasi.
- Aseta tavoitteita kehittää kykyjä ja tavoitella lahjoja, jotka mainitaan siunauksessasi.
- Pohdi, mihin suuntaan olet elämässäsi menossa ja missä haluat lopulta olla. Kuinka yhdenmukaisia tavoitteesi ovat patriarkallisen siunauksesi kanssa?
- Voisit halutessasi ottaa kopion patriarkallisesta siunauksestasi tutkimista varten. Voit kirjoittaa oivalluksia, korostaa merkityksellisiä sanoja ja tehdä merkintöjä pyhien kirjoitusten kohdista, jotka liittyvät siunaukseesi.

sinua koskevia näkemyksiä siitä, mitkä polut – jos pyrit niille uskossa – voivat auttaa sinua tietämään, milloin olet sovittamassa elämäsi taivaallisen Isän tahtoon. Kun tutkit patriarkallista siunaustasi ja pyrit elämään tavalla, joka tuo Herran Hengen elämäsi, voit saada varmuutta, iloa ja ohjausta.

Gabriel Paredes Limasta Perusta sanoo: ”Joitakin minulle siunaukseni annetuista neuvoista olen pystynyt toteuttamaan täysin vasta perheessäni sen jälkeen kun meidät sinetöitiin yhteen vaimoni kanssa.

Olimme pohtineet jokin aika sitten, mitä voisimme tehdä vahvistaaksemme ja rakentaaksemme uutta perhettämme. Kysymykseemme vastattiin patriarkallisessa siunauksessani. Siinä minua neuvotaan asettamaan perheessäni etusijalle arvostus, suvaitsevuus ja rakkaus, koska ne ovat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tärkeitä perusasioita.

Kun olemme keskittyneet niihin, vaimoni ja minä olemme kyenneet ratkaisemaan ongelmia. Meillä on yhä toisinaan haasteita perheenä, mutta me olemme onnellisia. Minusta tuntui kuin Herra olisi muistuttanut minulle, kuinka voisin saada sen perheen, jonka Hän on minulle luvannut. Tiedän, että Herra puhuu patriarkallisten siunausten kautta ja että meidän tulee käyttää niissä olevia neuvoja elämässämme.”

Noudata varoituksia

Karttaan ei välttämättä ole merkitty jokaista vaaranpaikkaa matkan varrella, mutta onneksi patriarkallisessa siunauksessa on usein varoituksia suojelemassa meitä matkalla. Jotkin

noista varoituksista suojelevat meitä osaltaan Saatanan vaikutukselta, ja toiset saattavat valaista meille sitä, kuinka me voimme voittaa meissä olevan luonnollisen ihmisen.

Utahilaiselle Caitlin Carrille muuttamat hänen patriarkallisen siunauksensa varoituksista eivät olleet heti selkeitä, mutta kun hän myöhemmin tutki siunaustaan, se tarjosi uusia oivalluksia.

”Kun sain patriarkallisen siunaukseni, minua varoitettiin ihmisistä, jotka yrittäisivät saada minut mieluisalla puheella luopumaan totuudesta. En ajatellut sitä paljoakaan, koska uskoin lujasti oppeihin, joita minulle oli opetettu.

Seuraavana vuonna kohtasin kuitenkin ajatussuuntia ja filosofioita, jotka pinnalta katsottuna näyttivät perustuvan oikeudenmukaisuuteen ja rakkauteen, vaikka niin ei ollut. Näitä viestejä näytti tulevan kaikkialta: mediasta, koulusta, jopa läheisiltä ystäviltä. Vaikka tiesin, että nämä filosofiat olivat vastoin Jumalan suunnitelmaa, huomasin haluavani tukea sekä näitä uusia maailmallisia ajatussuuntia *että* kirkkoa. Pian tajusin, että ’kukaan ei voi palvella kahta herraa’ (Matt. 6:24) ja ettei minun pitäisi luottaa ihmisviisauteen. Taivaallinen Isä ratkaisi epäilykseni pyhien kirjoitusten avulla ja puhui rauhaa mielelleni ja sydämelleni. Sen johdosta todistukseni on vahvistunut ja olen alkanut lujemmin puolustaa sitä, minkä tiedän olevan totta.”

Kehitä lahjojasi ja kykyjäsi

Patriarkallisessa siunauksessasi voidaan myös mainita hengellisiä lahjoja ja kykyjä, joita Herra on antanut

sinulle rakentaaksesi Hänen valtakuntaansa. Jos siunauksessasi mainitaan kyky, joka ei tunnu sinusta tutulta, se voi johtua siitä, ettei sinulla kenties ole vielä ollut tilaisuutta löytää tai kehittää tuota kykyä. Kun etsit uutterasti, voit Herran avulla edistyä niin, että omakсут tämän kyvyn ja monia muita.

Kykyjesi kehittäminen auttaa sinua huomaamaan, millä ainutlaatuisilla tavoilla voit edistää Herran työtä.

Johanna Blackwell Kaliforniasta Yhdysvalloista pohtii siunauksessaan mainittuja lahjoja ja kykyjä, kun hän tuntee houkutusta verrata itseään muihin: ”Kun käyn läpi patriarkallisen siunaukseni sanoja, muistan, että minua on siunattu lahjoilla, joita olen itse tarvinnut voittaakseni koettele-muksia ja osallistuakseni Herran työn jouduttamiseen.

Siunauksessani minulle kerrotaan kyvystäni rakastaa ja antaa anteeksi ja rohkeudesta olla tekemisissä ympärilläni olevien ihmisten kanssa. Kun

olen käyttänyt näitä lahjoja, Herra on siunannut minua niin, että olen saanut suuremman halun kohdata uusia ihmisiä ja kulttuureja ja solmia suhteita heihin. Sen johdosta todistukseni siitä, että me kaikki olemme rakastavan taivaallisen Isän lapsia, on vahvistunut ja olen pystynyt palvelemaan muita, kun me kukin pyrimme tulemaan enemmän Kristuksen kaltaisiksi.”

Tavoittele luvattuja siunauksia

Lopuksi patriarkallinen siunauksemme ilmoittaa siunauksia, joita taivaallinen Isä on luvannut meille, jos pysymme uskollisina Hänelle. Ei ole mitään taetta siitä, milloin nämä lupaukset täyttyvät, mutta me voimme tietää, että kunhan vain elämme kuuliaisina evankeliumin mukaan, ne täyttyvät, joko tässä elämässä tai seuraavassa.

Sergio Gutierrez Nevadasta Yhdysvalloista turvaa patriarkallisen

siunauksensa lupaukseen aina kun hän tuntee huolta tulevista urasuunnitelmistaan: ”Toisinaan tunnen levottomuutta siitä, että tulevaisuuteni on epävarma, mutta patriarkallisessa siunauksessani on lupaus, joka aina rauhoittaa mieleni. Tämä lupaus auttaa minua tietämään, että kunhan teen lujasti töitä ja pysyn uskollisena, minulla on riittävät voimavarat, joilla pystyn huolehtimaan perheestäni ja vahvistamaan kirkkoa. En tiedä vielä tarkalleen, mille uralle haluan suunnata, mutta tämä lupaus antaa minulle uskoa ja varmuutta.”

Jos olet joskus miettinyt, mikä on taivaallisen Isän tahto kohdallasi, et ole yksin. Herra ymmärsi, että eteesi tulisi monta erilaista polkua, joille voisit elämässäsi lähteä, joten Hän on antanut sinulle henkilökohtaisen kartan, jonka avulla voit pitää elämäsi sopusoinnussa Hänen evankeliuminsa kanssa. Patriarkallinen siunaus ei voi tehdä päätöksiä puolestamme, mutta se voi johtaa meitä saamaan henkilökohtaista ilmoitusta. Patriarkallisen siunauksen avulla meille näytetään, kuinka me sovimme Herran suunnitelmaan koota Israel, sillä siinä kerrotaan meille heimomme ja siinä annetaan henkilökohtaisia neuvoja, varoituksia ja lupauksia sekä opetetaan, mitä ainutlaatuisia lahjoja ja kykyjä taivaallinen Isä on antanut meille palvellaksemme Häntä. Niin kauan kuin pyrit elämään sopusoinnussa kaikkien näiden oman patriarkallisen siunauksesi osatekijöiden kanssa, voit tietää, että päätöksesi ovat olleet sen mukaisia kuin mikä on Herran tahto kohdallasi. ■

Kirjoittajat asuvat Illinoisin osavaltiossa ja New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa.

Herra on antanut sinulle henkilökohtaisen kartan, jonka avulla voit pitää elämäsi sopusoinnussa Hänen evankeliuminsa kanssa.

Valmistauduin uudelle matkalle

Karina Martins Pereira Correia de Lima

Avioliittoani ja temppeleisinetöimistäni edeltävinä viikkoina minua alkoi hieman pelottaa kaikki se, mitä minun piti tehdä ennen kuin perustaisin uuden, oman perheeni. Kaikesta tuohon hetkeen liittyvästä ilosta huolimatta minua ahdisti uuden arkemme luominen, raha-asioidemme saaminen järjestykseen, varaston löytäminen tavaroillemme ja kaikki uudet vastuuni vaimona. Halusin varmistua siitä, että aloitimme avioliittomme oikealla tavalla tekemällä toimissamme tilaa tärkeille asioille kuten käskyjen pitämiseksi ja yhteiselle ajalle miehenä ja vaimona, vaikka elämämme olikin kiireistä.

Kun hääpäivä lähestyi, yllätyin nähdessäni peräkkäisiä painajaisia kaikenlaisista vaikeuksista, jotka voisivat vaikuttaa perheeseen. Koska lapsuudenperheeni on rakastava

mutta ongelmainen jatkuvine ja kiihkeine riitoineen ja syvine murheineen, painajaiset vaikuttivat minuun enemmän kuin niiden olisi pitänyt. Niinpä yhtenä yönä – monen samankaltaisen yön jälkeen – heräsin hikisenä ja päätin noudattaa neuvoa, jonka sisar Neill F. Marriott, toinen neuvonantaja Nuorten Naisien ylimmässä johtokunnassa, antoi puheessaan ”Sydämemme antaminen Jumalalle” (*Liahona*, marraskuu 2015, s. 30–32). Suljin silmäni ja rukoilin: ”Rakas taivaallinen Isä, mitä minä voin tehdä pitääkseni nämä pahat asiat poissa perheestäni?”

Vastaus tuli niin nopeasti ja niin voimakkaana, että oli kuin joku olisi avannut päähäni johtavan oven ja pannut ajatuksen mieleeni. Hiljainen, vieno ääni kuiskasi minulle: ”Tee vain sitä, mitä sinun kuuluu tehdä. Ole uskollinen joka askeleella.” Henki kuiskasi minulle muutamia selkeitä

neuvoja, ja tunsin, että jos tekisin nuo asiat, kaikki kyllä järjestyisi.

Hymyilin ja tunsin rintani täyttyvän lämmöllä. Kaikki huolet unohtuivat äkkiä, koska tiesin, että se oli totta. Olin tuntenut Pyhän Hengen aiemmin, mutta en koskaan niin voimakkaana kuin sinä yönä. Tunsin taivaallisen Isämme ja Vapahtajamme rakkauden

Samalla tavoin kuin Nefin purjehdessa kohti tuntematonta, minun oli osoitettava uskoa Herraan perheen perustamisessa.

ympäröivän minut, ja tiesin, että perheeni hyvinvointi ja pelastus oli yhtä tärkeää Heille kuin minulle.

Lisävahvistuksena mieleeni tuli eräs kertomus pyhistä kirjoituksista – hetki, jolloin Herra käski Nefin rakentaa laivan: ”Ja tapahtui, että Herra puhui minulle sanoen: Rakenna laiva *sillä tavoin kuin minä sinulle näytän*, jotta voisin kuljettaa väkesi näiden vesien poikki” (1. Nefi 17:8, kursivointi lisätty).

Nefi ja hänen perheensä olivat olleet vuosia autiomaassa kestäen kaikenlaisia koettelemuksia. Nefi olisi voinut pelätä matkan aloittamista meren yli ja olisi voinut antaa pelkonsa tulla vahvemmiksi kuin uskonsa. Mutta hän ei tehnyt niin. Hän otti vastaan Jumalan antamat ohjeet ja noudatti niitä. Hän uskoi, että Herran lupaukset täyttyisivät. Herra ei koskaan sanonut Nefille, ettei myrskyjä tulisi tai etteivät aallot iskisi laivaan. Mutta Hän sanoi Nefille, että noudattamalla Hänen ohjeitaan Nefi pystyisi johtamaan perheensä turvallisesti valtameren yli luvattuun maahan.

Oivalsin, että minäkin olin kulkenut monta vuotta autiomaassa, mutta

nyt edessäni oli meri ja valmistau-duin uudelle matkalle: avioliittoon. Minut oli kutsuttu – ja luulen, että niin on kaikkien myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien perheiden laita – rakentamaan laiva Jumalan ohjeita noudattaen.

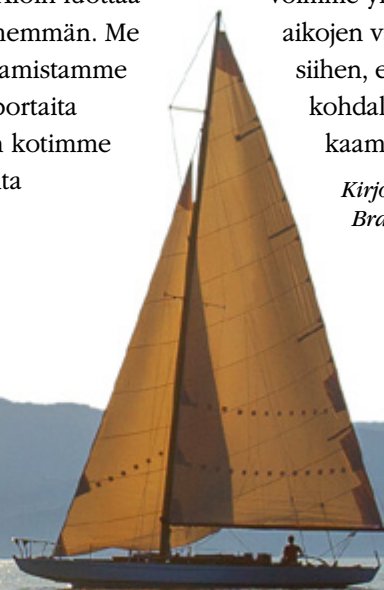
Kun mieheni ja minä sitten menimme naimisiin, vaikeuksia tuli. Minä sairastuin, ja meillä oli vaikeuksia pitää raha-asiamme tasapainossa ja ottaa käyttöön kaikki hyvät tottumukset, joita olimme päättäneet noudattaa.

Mutta neuvot, jotka olin sinä yönä saanut, pysyivät sydämessäni. Yritimme päivittäin oppia Jumalan sanaa ja vaalia sitä sydämessämme, noudattaa rakkaiden johtajiemme – myös Kristuksen – hyvää esimerkkiä ja parantaa omaa käyttäytymistämme. Sain lujemman todistuksen rukouksesta ja maistoin todella Isän rakkautta meitä kohtaan. Aloin luottaa enemmän ja pelätä vähemmän. Me oivalsimme, että kohtaamistamme vaikeuksista oli tullut portaita edistymiseen. Nykyään kotimme tuntuu pieneltä palaselta taivasta.

Olemme yhä matkamme alussa, mutta naimisiinmeno ja perheen perustaminen on ollut paras valinta, mitä olen ikinä tehnyt. Sydämeni on täynnä iloa, kun ajattelen temppelitoimitusta, jonka saimme, ja tiedän, että se sinetöitiin Jumalan valtuudella. Mitä paremmin ymmärrän perheen tärkeiden taivaallisen Isän suunnitelmassa ja tekemämme liiton pyhyiden, sitä enemmän haluan auttaa muita perheitä saamaan saman toimituksen.

Opin, ettei meidän tarvitse olla huolissamme siitä, mitä tapahtuu, koska ”eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen” (2. Tim. 1:7). Meidän pitää vain olla kuuliaisia, noudattaa pyhissä kirjoituksissa ja nykyajan profeettojen sanoissa annettuja ohjeita ja pyytää rukouksessa lisää henkilökohtaisia ohjeita. Jos teemme niin, me voimme ylittää näiden viimeisten aikojen valtameren luottaen siihen, että millainen ongelma kohdallemme osuukin, rakkaamme ovat turvassa. ■

Kirjoittaja asuu Paranassa Brasiliassa.

Kuinka voin tutkia **MIELESSÄNI** ja **SYDÄMELLÄNI**?

Mitä sinun pitäisi tehdä, kun sinulla on kysymys, joka koskee kirkon oppia, historiaa tai sinua itseäsi? Kuinka löydät vastauksen? Herra lupaa: ”Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi Pyhän Hengen kautta” (OL 8:2). Kuinka käytät mieltäsi *ja* sydäntäsi tunnistaaksesi innoituksen? Tässä on muutamia ideoita.

MIELI

Tutki, rukoile, kuuntele

Vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista on sanonut, että kun teemme ”tärkeitä päätöksiä elämässä --, taivaallinen Isä odottaa meidän käyttävän tahdonvapauttamme, tarkastelevan tilannetta mielessämme evankeliumin periaatteiden valossa ja tuovan päätöksen Hänen eteensä rukouksessa” (”Pyhä Henki”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 105).

Samoin on minkä tahansa kysymyksen laita. Kun tutkit, rukoile vilpittömästi, että löydät tutkiessasi vastauksia. Pyhä Henki antaa sinulle innoitusta – joko ideoina, sanoina mieleesi tai muina henkilökohtaisina muistuttajina – opastamaan sinua, kun tarvitset lisää vastauksia.

Käytä lähteitä

Etsi vastauksia pyhistä kirjoituksista, myös Pyhien kirjoitusten oppaasta ja muista tutkimisen apuneuvoista. Voit lisäksi etsiä vastauksia muista kirkon lähteistä kuten yleiskonferenssipuheista, lds.orgin sivustolta Gospel Topics, kirkon lehdistä, Joseph Smith Papers -hankkeesta ja muualta. (Katso sivulta 54 luetteloa hyödyllisistä kirkon lähteistä.)

Puhu asiasta

Älä pelkää pyytää apua. Vanhin Ronald A. Rasband kahdentoista apostolin koorumista on kannustanut: ”Aion antaa teille haasteen. -- Teidän kannattaa ajatella jotakuta [joka voi auttaa teitä löytämään vastauksia] – luotettua ystävää, isää, äitiä, isovanhempaa, opettajaa, piispakunnan jäsentä [tai] neuvojaa --, ja teidän pitää saada vastaus näihin kysymyksiin.” (Face to Face -lähetys, 20. tammikuuta 2016.) Kokeile sitä! Puhu kysymyksistäsi jonkun kanssa, johon luotat, ja etsikää vastaus yhdessä.

Rukoile

Kuuntele

Puhu

KUVITUS JOSH TALBOT

Ota selville, mitä voit tehdä,
kun sinulla on kysymyksiä.

Tutki

Tutki

Rukoile

Kuuntele

Ole
kärsivällinen

VASTAUKSIA JUMALALTA

”Rehellisten kysymysten käsitteleminen on tärkeä osa uskon vahvistamista, ja me käytämme siihen sekä älyämme että tunteitamme. Herra on sanonut: ’Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi’ [OL 8:2]. Kaikki vastaukset eivät tule heti, mutta useimmat kysymykset voi ratkaista tutkimalla vilpittömästi ja pyytämällä vastauksia Jumalalta.”

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista, ”Usko ei ole sattumaa vaan valinta”, Liahona, marraskuu 2015, s. 66.

SYDÄN

Tutki, rukoile, kuuntele

Nämä ovat tärkeitä vaiheita pohtimiseen sekä mielessäsi että sydämessäsi. Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Jos haluatte tunnistaa hengellistä totuutta, teidän täytyy käyttää oikeita laitteita. Ette pysty ymmärtämään hengellistä totuutta sellaisten laitteiden avulla, jotka eivät kykene havaitsemaan sitä.” (”Todistuksen saaminen valosta ja totuudesta”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 22.) Pyhä Henki on se ”laite”, jonka avulla me opimme hengellisiä asioita. Kun siis rukoilet ja kuuntelet Henkeä, pystyt aikanaan löytämään vastauksia.

Ole kärsivällinen

Presidentti Uchtdorf selitti myös: ”Mitä enemmän käännämme sydämemme ja mieleemme kohti Jumalaa, sitä enemmän taivaallinen valo laskeutuu sieluumme. – Vähitellen asiat, jotka vaikuttivat ennen epämääräisiltä, hämäriltä ja kaukaisilta, muuttuvat selkeiksi, kirkkaiksi ja meille tutuiksi.” (”Todistuksen saaminen valosta ja totuudesta”, s. 22.) Vastausten etsiminen voi olla pitkä prosessi. Mutta jos olet halukas kuuntelemaan vastauksia, niin sinä löydät ne, vaikka se veisikin aikaa.

Harjoittele Hengen kehotusten tunnistamista

Mitä enemmän tunnistat Hengen kehotuksia ja olet halukas toimimaan, kun Henki kuiskaa sydämellesi, sitä helpomaksi tulee huomata lisää kehotuksia tulevaisuudessa. Saatat tuntea, ”että se on oikein”, tai kokea, että ”ajatuksesi hämärtyvät”, jos asia on väärin (OL 9:8-9). Kenties tunnet myös lempeän muistutuksen, rauhan tunteen tai jonkin muun tunteen, joka on tarkoitettu nimenomaan sinulle. Herra tuntee sinut, ja Hän tietää, kuinka opit ymmärtämään Henkeä. Hän antaa sinulle rakastavaa opastusta, joka on vain sinua varten. Jatka siis kuuntelemista ja harjoittelemista. ■

TUTKI EVANKELIUMIA ITSELLESI SOPIVALLA *tavalla*

*Tutustu näihin vinkkeihin,
jotka koskevat evankeliumin
tutkimista ja vastauksien
löytämistä hengellisiin
kysymyksiisi.*

Bethany Bartholomew

kirkon lehdet

Millä tavoin tutkit, kun etsit vastauksia johonkin hengelliseen kysymykseen tai yrität vain ymmärtää paremmin pyhiä kirjoituksia? Tarkoitan sitä, miten juuri sinä toimit. Jokaisella on erilaisia opiskelutottumuksia koulussa, mutta joskus me unohtamme, että voimme tehdä myös evankeliumin opiskelustamme yksilöllistä. Kun siis sinulla on seuraavan kerran jokin hengellinen tai opillinen kysymys, kokeile joitakin näistä vinkeistä saadaksesi selville, mikä saattaisi toimia parhaiten omalla kohdallasi.

1. LUO

Laadi luettelo, taulukko tai kartta. (Katso esimerkki alla.)

Piirrä käsitekartta. Kirjoita sanoja ja ajatuksia ja yhdistä ne sitten viivoilla ja ympyröillä osoittaaksesi, kuinka ne liittyvät toisiinsa.

LUO LUETTELO TAI TAULUKKO

Joskus evankeliumia tutkiessa on hyödyllistä järjestää ajatukset visuaalisesti kokoamalla ne jonkinlaiseksi luetteloksi tai taulukoksi. Tässä on esimerkki yhdenlaisesta taulukosta, jonka joku voisi luoda tutkiessaan Uudessa testamentissa olevia Paavalin kirjeitä. Voit luoda oman luettelon tai taulukon käyttämällä sellaista muotoa, joka auttaa sinua eniten. Heittäydy kekseliääksi! Etsi hauskoja tapoja järjestää evankeliumin tutkimisesi.

PAAVALIN KIRJEET			
KIRJE	OLIKO TOVERIA?	MISSÄ KIRJOITTA?	KIRJEEN PÄÄAIHEET
Esimerkki: 1. Timoteus	Ei mainittu	Makedonia (ks. PKO, "Paavalin kirjeet")	Tosi oppi, Vapahtaja, rukous, usko ja rakkaus, johtajan ominaisuudet, luopumus, huolenpito köyhistä, uskollisena pysyminen, maallisten rikkauksien välttäminen

2. KIRJOITA

Tallenna tutkimispäiväkirjaan ajatuksia ja vaikutelmia, joita saat tutkiesasi pyhiä kirjoituksia, ja käy niitä läpi usein.

Kirjoita muistiin ajatuksiasi ja vaikutelmiasi rukoustesi jälkeen, vaikka vaikutelmat eivät liittyisikään suoraan tutkimaasi aiheeseen. Huomaa, mitä Henki opettaa sinulle ajan kuluessa.

Merkitse vihkoon, puhelimeesi tai yöpöydälläsi olevaan lehtiöön kysymyksiäsi, jotta ne muistuttavat ja auttavat sinua jatkamaan niiden asioiden ajattelemista, joita opit joka päivä.

3. KUUNTELE JA KESKUSTELE

Puhu isän, äidin tai luotettavan johtohenkilön kanssa. Selvittääkää asiaa yhdessä. Siihen saattaa kulua aikaa, mutta te kumpikin kehitytte siinä samalla.

Opeta jotakuta muuta. Kertokaa vuorotellen toisillenne, mitä *jo* tiedätte. Keskustelkaa siitä, mitä opitte toisiltanne.

Kuuntele luettuja pyhiä kirjoituksia tai muita kirkon kertomuksia ja lähdeaineistoa.

4. TUTKI

Tutustu tutkimisen apuneuvoihin pyhissä kirjoituksissa ja verkossa (ks. alla olevaa luetteloa hyödyllisistä kirkon lähteistä).

Etsi lds.org-sivustolta videoita ja lauluja aiheesta, jota tutkit.

Tutustu taustaan. Ota selvää tutkimasi aiheen tai pyhien kirjoitusten kohdan historiasta tai viereisistä luvuista.

ANNA TUTKIMISEN APONEUVOJEN AUTTAA

Pyhissä kirjoituksissa ja verkossa on tarjolla paljon hyödyllistä aineistoa, joka auttaa sinua tutkiessasi tärkeitä aiheita. Tässä on luettelo joistakin lähteistä, jotka ovat käytettävissäsi, ja tieto siitä, mistä löydät ne:

PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

- Pyhien kirjoitusten opas
- Pyhien kirjoitusten aikataulukko (pyhien kirjoitusten tapahtumia aikajärjestyksessä arvioituine ajankohtineen)
- Evankeliumiharmonia (Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumien kertomuksia Vapahtajasta järjestettynä tapahtumien, paikkojen ja arviotujen ajankohtien mukaan)
- Joseph Smithin raamatunkäännös
- Karttoja ja valokuvia
- Lyhenneopas

SIVUSTOLLA LDS.ORG

- Pyhät kirjoitukset (scriptures.lds.org/fi)
- Yleiskonferenssi (conference.lds.org)
- Evankeliumin aiheita (englanniksi) (topics.lds.org)
- Lehdet (liahona.lds.org)
- Kirkon historia (englanniksi) (history.lds.org)
- Tutkimisen apuneuvoja (scriptures.lds.org)
- Oppiaiheita ja opetusaineistoa (englanniksi) (lds.org/go/41754a)
- MAP-mediakirjasto (lds.org/media-library)
- Apua haasteisiin (englanniksi) (lds.org/go/41754b)

MUUTA AINEISTOA VERKOSSA

- Sukututkimus (englanniksi) (familysearch.org)
- Mormon Channel (englanniksi) (mormonchannel.org)
- Yleiskonferenssissa lainattuja pyhien kirjoitusten kohtia (englanniksi) (scriptures.byu.edu)
- Mormonien uutishuone (mormonienuutishuone.fi)
- Lähetystyo ja evankeliumista kertominen (mormon.org/fin)
- Joseph Smith Papers -hanke (englanniksi) (josephsmithpapers.org)

5. TOIMI

Näyttele kertomuksia pyhistä kirjoituksista tai muista lähteistä. Kuinka se, että asetut tuon toisen henkilön asemaan, auttaa sinua ymmärtämään paremmin, mitä tutkit? Millaisilta samankaltaiset tilanteet näyttäisivät omassa elämässäsi?

Tee pyhien kirjoitusten ketju, joka yhdistää vastauksia, joita löydät pyhistä kirjoituksista. (Katso oheinen esimerkki.)

TEE PYHIEN KIRJOITUSTEN TUTKIMISKETJU

Joskus kannattaa merkitä muistiin useita pyhien kirjoitusten kohtia, joissa puhutaan samasta aiheesta. Katso Pyhien kirjoitusten oppaasta kohtia, jotka liittyvät tutkimaasi aiheeseen. Yhdistä sitten alaviitteiden ja taustan avulla pyhien kirjoitusten kohtia, joissa on lisää tietoa samasta aiheesta. Kirjoita kohdan marginaaliin sen kohdan viite, joka on seuraavana ketjussa, ja niin edelleen. Voit myös hakea konferenssipuheita tietystä aiheesta avuksesi tutkimisessasi (ks. aiheuuttelo sivustolla conference.lds.org). Seuraava on esimerkki aihetta toivo koskevasta pyhien kirjoitusten tutkimisketjusta.

PYHIEN KIRJOITUSTEN TUTKIMISKETJU

Pyhien kirjoitusten kohtia toivosta:

Aloita: Moroni 7:40
⚡
Et. 12:4
⚡
Moroni 7:3
⚡
OL 138:14
⚡
Moroni 7:41
⚡
Lopeta: Alma 46:39 (Kirjoita tämän kohdan marginaaliin Moroni 7:40).

Puheita toivosta:

- Piispa Dean M. Davies, "Jumalanpalveluksen siunaukset", lokakuun 2016 yleiskonferenssi.
- Vanhin Paul V. Johnson, "Kuolemaa ei enää ole", huhtikuun 2016 yleiskonferenssi.
- Presidentti Dieter F. Uchtdorf, "Hän nostaa teidät kotiin", huhtikuun 2016 yleiskonferenssi.
- Vanhin L. Whitney Clayton, "Päätäkää uskoa", huhtikuun 2015 yleiskonferenssi.
- Presidentti Boyd K. Packer (1924-2015), "Toivomme perustus", lokakuun 2014 yleiskonferenssi.
- Presidentti Henry B. Eyring, "Korvaamaton toivon perintö", huhtikuun 2014 yleiskonferenssi. ■

Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolin
koorumista

KUINKA KOET TODELLISTA RAUHAA

Hyvien ihmisten taivaalliset pyrkimykset kaikkialla ovat tähdänneet ja tulevat aina tähtäämään rauhaan maailmassa. Emme saa koskaan antaa periksi tämän tavoitteen saavuttamisessa. Presidentti Joseph F. Smith (1838–1918) on kuitenkin opettanut: ”Tuo – – rauhan ja rakkauden henki ei synny maailmassa milloinkaan, ennen kuin ihmiskunta vastaanottaa Jumalan [totuuden ja] – – sanoman ja tunnustaa Hänen voimansa ja valtuutensa, joka on jumalallinen.”

Me vilpittömästi toivomme yleismaailmallista rauhaa ja rukoilemme sen puolesta, mutta vain henkilökohtaisesti ja perheinä me voimme saavuttaa sellaisen rauhan, joka on **vanhurskaudesta luvattu palkinto**. Tämä rauha on Vapahtajan palvelutyön ja sovitusuhrin lupaama lahja.

Rauha ei tarkoita pelkästään turvallisuutta tai sodan, väkivallan, ristiriitojen ja kiistojen puuttumista. Rauha tulee siitä **tiedosta, että Vapahtaja tuntee meidät ja tietää, että me uskomme Häneen, rakastamme Häntä ja pidämme Hänen käskynsä jopa elämän**

järkyttävissä koetelemuksissa ja murhenäytelmissä – ja erityisesti niiden aikana (ks. OL 121:7–8).

”Missä on turvani? Löydänkö rauhaa, kun ympärilläni kaikk mustaksi käy?” (”Missä on turvani?”, *MAP-lauluja*, 75.) **Vastaus on Vapahtaja**, joka on rauhan lähde ja aikaansaaja. Hän on ”Rauhan Ruhtinas” (Jes. 9:5).

Jumalan edessä **nöyryminen, alati rukoileminen, parannuksen tekeminen** synneistä, **kasteen vesiin astuminen särkynein sydämin ja murtunein mielin** sekä Jeesuksen Kristuksen **tosi opetuslapseksi tuleminen** ovat syvällisiä esimerkkejä vanhurskaudesta, jonka palkintona on pysyvä rauha.

Kirkko on turvapaikka, jossa Kristuksen seuraajat saavat rauhan. Jotkut nuoret maailmassa sanovat, että he ovat hengellisiä mutta eivät uskonnollisia. Hengellisyyden tunteminen on hyvä ensi askel. Kuitenkin juuri kirkossa me **koemme ystävyyttä, meitä opetetaan ja meitä ravitaan Jumalan hyvällä sanalla**. Mikä vielä tärkeämpää, juuri kirkossa olevalla pappeuden valtuudella suoritetaan **pyhiä toimituksia ja liittoja**,

jotka sitovat perheen yhteen ja tekevät meille mahdolliseksi sen, että jokainen meistä voi palata Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen luokse selestiseen valtakuntaan. Nämä liitot tuovat rauhaa, koska ne ovat liittoja Herran kanssa.

Monia näistä pyhistä toimituksista suoritetaan temppeleissä. Tempelit tarjoavat myös rauhallisen turvapaikan maailmalta. Ne, jotka **vierailevat temppeleillä** tai osallistuvat temppeleiden avoimien ovien tilaisuuksiin, tuntevat myös tämän rauhan.

Vapahtaja on todellisen rauhan lähde. Vapahtajan sovituksen ja Hänen armonsa ansiosta vanhurskas elämä – kaikkine koetelemuksineenkin – palkitaan henkilökohtaisella rauhalla (ks. Joh. 14:26–27; 16:33). ■

Huhtikuun 2013 yleiskonferenssipuheesta.

Kirjat unohtuivat, muistin todistuksen

Kaikki katsoivat minua. Pystyisinkö puolustamaan kirkkoa pelkällä yksinkertaisella todistuksellani?

Abegail D. Ferrer

Yhtenä vuonna minulla oli tavoite kehittää hengellistä oppimistani. Kannoin kirkon kirjoja, lehtisiä, oppikirjoja ja pyhät kirjoitukset kaikkialle, myös kouluun, koska tunsin Jumalan sanojen nälkää. Mutta ponnisteluni hidastuivat, kun minulle tuli kiire opiskella erästä koetta varten.

Yhtenä päivänä opettajamme johti keskustelua, jossa hän pyysi kaikkia huoneessa olevia oppilaita, jotka eivät olleet katolisia, nousemaan ylös. Olin ainoa myöhempien aikojen pyhä luokassa. Myös kuusi muuta oppilasta nousi seisomaan.

Sitten meiltä kysyttiin: Mihin kirkkoon kuulut? Kuka oli sen perustaja? Kuinka kirkkonne perustettiin?

Olin viimeisenä vuorossa. Minua pelotti, kun tajusin, etten ollut tuonut mukani kirkon kirjojani, mutta yritin muistaa ne asiat, joita olin opiskellut. Mieleeni tuli eräs Raamatun kohta:

”Älä jätä elämääsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämestäsi Herraan.

Missä kuljetkin, pidä hänet mielesäsi, hän viitoittaa sinulle oikean tien.” (Sananl. 3:5–6.)

Seisoin luokan edessä rohkeana ja unohdin pelkoni. Ilmoitin, että olen

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Kerroin nuoresta pojasta, Joseph Smithistä, joka näki Jumalan. Tunsin palavan tunteen rinnassani, ja silmistäni vieräsi kyyneliä. Kerroin, että kirkko oli perustettu 6. huhtikuuta 1830, ja todistin, että Jumala oli kutsunut profeetan ja että pappeus oli palautettu. Todistin, että tiesin kaiken tämän olevan totta.

Monet evankeliumin tutkimiseen käytetyt tunnit olivat olleet vaivan arvoisia. Ne olivat auttaneet minua puolustamaan uskoani ja kertomaan evankeliumista. Tunsin ylpeyttä, kun useita viikkoja myöhemmin neljä luokkatovereistani tuli mukani kirkkoon.

Tuo kokemus opetti minulle todistuksen tärkeyden. Alkuun mietin, miksi Herra ei ollut kehottanut minua ottamaan kirjojani mukaan sinä päivänä. Ne olisivat auttaneet minua vastaamaan esitettyihin kysymyksiin täydellisesti. Mutta sitten ymmärsin, ettei meidän tarvitse osata ulkoista kaikkea kirkkoa koskevaa aineistoa eikä tukeutua lähdeteoksiin – meidän tulee tutkia evankeliumia, elää sen mukaan ja kertoa siitä tukeutuen Pyhään Henkeen. Minulla ei ehkä ollut kirjojani, mutta minulla oli todistus. ■

Kirjoittaja asuu Cagayanissa Filippiineillä.

HE NÄKIVÄT HÄNET

*Nämä ihmiset todella näkivät ylösnousseseen
Vapahtajan, mutta sinäkin voit olla
Kristuksen todistaja omalla tavallasi.*

Millaistahan olisi nähdä ylösnoussut Vapahtaja omin silmin ja todistaa siitä? Satojen Jeesuksen aikaan eläneiden ihmisten ei tarvinnut kuvitella sitä – he kokivat sen. Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan ainakin tusinasta Uuteen testamenttiin tallennetusta tapauksesta ja Mormonin kirjassa useista muista kerroista, jolloin ylösnoussut Herra ilmestyi ihmisille. Nämä ihmiset näkivät yhden suurimmista ihmeistä maailman historiassa ja todistivat siitä: että Jeesus Kristus voitti kuoleman ja mahdollisti sen, että jokainen meistä voi elää jälleen. Eikö se olekin aika uskomatonta?

Mitä siis tarkalleen ottaen tarkoittaa se, että on Kristuksen todistaja? Tarkastellaan muutamaa näistä pyhien kirjoitusten tuokioista ja mietitään, kuinka me, vaikka emme fyysisesti näekään Häntä, voimme myös olla Kristuksen todistajia.

Magdalan Maria

Magdalan Maria oli ensimmäinen todistaja. Ristiinnaulitsemista seuranneena sunnuntaiaamuna hän meni hautakammion luo muutamien muiden naisten kanssa voitelemaan Herran ruumiin. Nähdessään haudan olevan tyhjä Maria itki. Joku lähestyi häntä takaapäin ja kysyi: ”Mitä itket, nainen?” Kuvitelkaa Marian hämmästystä, kun hänelle selvisi, että siinä oli Jeesus, joka oli noussut kuolleista. (Ks. Joh. 20:1-18.)

VIIRI © ISTOCK/GETTY IMAGES

Kaksi opetuslasta Emmauksen tiellä

Kleopas ja eräs toinen opetuslapsi olivat kävelemässä Emmauksen tiellä, kun heidän seuraansa liittyi muukalainen. He eivät tunnustaneet uutta seuralaistaan, mutta heidän aterioidessaan sinä iltana yhdessä tuo muukalainen mursi leivän. Silloin heidän silmänsä avautuivat ja he tajusivat, että he olivat kulkeneet koko ajan Vapahtajan kanssa. ”Eikö sydämemme hehkunut innosta?” he kysyivät toisiltaan pohtiessaan saamaansa tunteen tuomaa vahvistusta sille, että Hän oli todella ollut heidän kanssaan. (Ks. Luuk. 24:13-34.)

Kymmenen apostolia

Kaksi Emmaukseen Kristuksen kanssa matkannutta opetuslasta palasivat Jerusalemiin ja kertoivat kokemuksestaan kymmenelle apostolille. Heidän puhuessaan Vapahtaja itse ilmestyi heille ja sanoi: ”Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani: minä tässä olen, ei kukaan muu. Koskettakaa minua, nähkää itse. Ei aaveella ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minussa olevan.” (Ks. Luuk. 24:36-41, 44-49.)

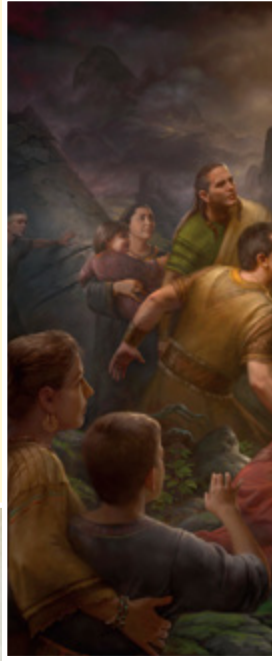

Apostoli Tuomas

Apostoli Tuomas ei ollut läsnä, kun Vapahtaja ilmestyi ensimmäisen kerran muille apostoleille, joten hän ei uskonut, että Kristus oli noussut kuolleista. Viikkoa myöhemmin Kristus ilmestyi apostoleille jälleen. Tällä kertaa Tuomas oli paikalla, ja koska hän näki Kristuksen, hän uskoi Kristuksen nousseen kuolleista. Vapahtaja varoitti Tuomasta siitä, että tämä uskoi vasta nähtyään: ”Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.” (Ks. Joh. 20:24-29.)

BRIAN CALLIN MAALAUUS TUOMAUSTA

Yksitoista apostolia Tiberiaanjärvellä

Yhtenä päivänä pian ylösnousemuksen jälkeen useat apostoleista olivat kalassa Tiberiaanjärvellä mutta heillä ei ollut juurikaan onnea. Seuraavana aamuna Vapahtaja ilmestyi ja neuvoi heitä heittämään verkon veneen oikealle puolelle. Kun he tekivät niin, verkkoon tuli niin paljon kalaa, etteivät he jaksaneet vetää verkkoa ylös! Heidän aterioiduaan yhdessä Vapahtaja opetti, miten tärkeää on palvella muita, sanoen: ”Ruokkikaa minun lampaistani.” Apostolit käyttäisivät loppuelämänsä tekeillä juuri niin – opettamalla ihmisille Kristuksesta – ja joissakin tapauksissa he jopa antoivat henkensä sen vuoksi. (Ks. Joh. 21:1-22.)

DAVID LINDSLEYN TEOS YLÖSNOUSESSUT KRISTUS TIBERIAANJÄRVELLÄ

HOWARD LYSONIN TEOS YKSI PAINMEN

Nefiläiset Amerikan mantereella

Ristiinnaulitsemisen aikaan Amerikan mannerta runtelivat maanjäristykset, tulipalot, muut luonnonkatastrofit ja kolmen päivän pimeys merkinä Vapahtajan kuolemasta. Myöhemmin Kristus laskeutui taivaasta ja kävi 2 500 ihmisen luona, jotka olivat kokoontuneet lähelle temppeliä Runsaudenmaassa. Hän kehotti ihmisiä tunnustelemaan haavojen merkkejä käsissään, jaloissaan ja kyljessään, Hän piti saunan ja siunasi nefiläisten lapset yksitellen. Seuraavana päivänä paikalla oli vieläkin enemmän väkeä, ja Vapahtaja tuli heidän luokseen ja opetti heitä. Opetuslapset muodostivat lopulta Kristuksen kirkon, ja nefiläiset saivat niin voimallisen todistuksen, että he ja myös lamaanilaiset kääntyivät Herraan. (Ks. 3. Nefi 11–18; ks. myös 3. Nefi 8–10; 4. Nefi.)

Todistajat silloin ja nyt

Kristus ilmestyi myös monille muille, kuten useille naisille, jotka olivat tulleet hautakammion luo auttamaan Magdalan Mariaa voitelemaan Kristuksen ruumiin, yli 500 miehelle, Jaakobille ja Paavalille. (Ks. Matt. 28:9; Ap. t. 9:4–19; 1. Kor. 15:6–7; ks. myös 3. Nefi 19; 26:13.)

Vaikka meillä ei ehkä ole tilaisuutta nähdä Vapahtajaa kuten nämä todistajat näkivät, sinä voit silti olla Kristuksen todistaja. Voit etsiä itse Vapahtajaa, kuten Maria teki mennessään haudalle, oppimalla enemmän Hänestä. Tai kenties osoitat uskosi Häneen pitämällä käskyt ja noudattamalla profeettojen neuvoja. Tai voisit panna merkille Vapahtajan siunauksia elämässäsi, kuten ne kaksi Emmaukseen kulkevaa opetuslasta tekivät. Mieti tänä pääsiäisenä, mitä Kristuksen todistajana oleminen tarkoittaa. Nämä ihmiset olivat kirjaimellisia todistajia, jotka todella näkivät ylösnousseen Kristuksen – mutta se ei ole ainoa tapa, jolla voit nähdä Hänet omassa elämässäsi. ■

OPI TUNTEMAAN HÄNET

”Olet Jeesuksen Kristuksen todistaja, kun tunnet Pyhän Hengen todistuksen Hänestä vahvistuvan yhä uudelleen mielessäsi monissa eri kokemuksissa ja tapahtumissa, kun pyrit pitämään yllä Hänen esimerkkinsä valoa omassa elämässäsi päivästä toiseen ja kun lausut todistuksesi muille ja autat heitä saamaan

tietoa Hänestä ja seuraamaan Häntä.”

Vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista, ”Kristuksen todistajaksi tuleminen”, *Liahona*, maaliskuu 2008, s. 63.

MEIDÄN PALSTAMME

JUMALA ANTAA MEILLE TYÖKALUJA

Setäni on taiteilija, joka rakentaa pieniä puulaivoja lasipullojen sisään. Niiden tekeminen vie paljon aikaa ja vaatii keskittymistä ja ponnistelua.

Näin kerran kaikki hänen työkalunsa ja huomasin, kuinka jokaista työkalua käytettiin laivan johonkin tiettyyn yksityiskohtaan tai tietyn kohdan muotoiluun. Kun katselin häntä työssä, yllätyin siitä, millä tavoin hän käytti työkaluja noiden laivojen rakentamiseen. Mieleeni muistui kertomus siitä, kuinka Nefi rakensi laivan (ks. 1. Nefi 17–18). Hän rakensi sen Herran tavan eikä ihmisen tavan mukaan. Jumala antaa meille työkaluja rakentaa oma laivamme Hänen tavallaan. Pyhät kirjoitukset, usko ja Jumalan rakkaus ovat työkaluja, joita minun täytyy käyttää omassa elämässäni rakentaakseni huolella oman laivani niin, ettei siinä ole lainkaan halkeamia. Opin joka päivä olemaan Herran opetuslapsi. ■

María Mercedes G., Monagas, Venezuela

TUNSIIN OLEVANI YKSIN

Tanskassa oli kylmä kevät. Olin juuri aloittanut kokoaikaisen lähetystyöni, ja todistukseni oli heikoissa kantimissa. Olin ollut käännynnäinen vasta vuoden ja seitsemän kuukautta ja olin hyvin epävarma, koska olin uudessa maassa, jonka kieltä en osannut, ja sokkeloisilla kaduilla, joilla suunnistamisesta minulla ei ollut mitään käsitystä. Rukoukseni, jotka olivat aiemmin olleet täynnä kiitollisuutta, muuttuivat kitkeriksi syytöksiksi: ”Jumala, miksi olet jättänyt minut aivan yksin?”

Yhtenä aamuna rukoilin Häntä hartaasti. Mutta sen sijaan että olisin kysynyt viha sydämessäni ”miksi”,

pyysin todistusta evankeliumin totuudesta ja epäilysteni tukahtumista.

Rukoiltuani avasin pyhät kirjoitukset. Eteeni avautui kohta 5. Moos. 31:6: ”Olkaa vahvoja ja rohkeita, älkää pelätkö älkääkään säikkykö noita kansoja, sillä Herra, teidän Jumalanne, kulkee teidän kanssanne. Hän ei jätä teitä yksin eikä hylkää teitä.”

Sydämeni oli täynnä iloa oivaltaesani vastauksen rukoukseeni: Jumala oli ollut kanssani koko ajan. Hän vain odotti vilpittömästi rukousta eikä syytöksiä hylkäämisestä.

Jumala ei koskaan jätä minua yksin, ei silloinkaan, kun kaikki näyttää

toivottomalta. Ja me voimme tuntea Hänen auringonsäteensä rukouksessa ja Hänen pyhissä kirjoituksissaan. ■

Clayton E., Texas, USA

ON SINUN VUOROSI

Liahona ottaa mielellään vastaan kokemuksiasi ja näkemyksiäsi evankeliumin mukaisesta elämästä. Lähetä kertomuksesi sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Liitäthän viestiin koko nimesi, seurakuntasi ja vaarnasi sekä luvan vanhemmiltasi.

EESPÄIN, HERRAN KANSA

"Miehet ja naiset, jotka halajavat saada sijan selestisessä valtakunnassa,
havaitsevat, että heidän on kilvoiteltava joka päivä."

(Kirkon presidenttien opetuksia: Brigham Young, 1997, s. 294.)

”Kuinka voin tietää, että Jumala kuuntelee rukouksiani?”

Rukous on suuri siunaus, ja meille luvataan, että taivaallinen Isä kuuntelee aina, mutta Hänen vastauksensa huomaaminen edellyttää usein hieman työtä.¹ Ajattele tätä: Jumala joko kuulee sinua tai ei kuule. Ellei Hän kuule, niin tietenkään ei ole mitään järkeä rukoilla. Mutta jos Hän kuulee (ja Hän kuulee!), meidän on saatava selville, kuinka voimme *todella* olla yhteydessä Häneen rukouksessa, tunnistaa vastaukset ja kulkea uskollisesti eteenpäin.

Kun tunnemme, ettei Hän kuuntele, ehkäpä meidän pitää itse hieman kehittyä. Voisit esittää itsellesi muutaman kysymyksen: Olenko puhdas? Ovatko motiivini kelvolliset? Olenko halukas tekemään, mitä Hän pyytää?² Jos vastaus jokaiseen näistä kysymyksistä on kyllä, voit luottaa siihen, että ”Herra, sinun Jumalasi, – antaa sinulle vastauksen rukouksiisi” (OL 112:10). Muista, että toisinaan vastaukset tulevat hienovaraisella tai odottamattomalla tavalla.

Jos vastasit ei joihinkin noista kysymyksistä, koskaan ei ole liian myöhäistä! Tee tarvittavat muutokset elämässäsi, jotta Henki voi olla kanssasi. Ole halukas toimimaan saamiesi kehotusten mukaan.

Äläkä unohta, että jokainen saa vastauksia eri tavalla. Rukoile, että Pyhä Henki opettaa sinulle, kuinka *sinä* huomaat vastaukset. Alussa saattaa olla vaikea huomata niitä, mutta se on taito siinä missä muutkin: harjoitus tekee mestarin. Usko ja luota siihen, että taivaallinen Isä kuuntelee *aina*.

VIITTEET

1. Ks. Matt. 7:7; Jaak. 1:5–6; Alma 33:4–11; OL 8:1–2.
2. Ks. Richard G. Scott, ”Miten opimme huomaamaan vastaukset rukouksiimme”, *Valkeus*, tammikuu 1990, s. 28–30.

Kuuntele Henkeä

Yritä kuunnella Pyhää Henkeä. Ihmiset kuulevat Pyhän Hengen eri tavoin, joten kenties sinä kuuntelet hiljaista,

vienoa ääntä, kun kehotus saattaa-kin tulla tunteena. Tiedän, että Pyhä Henki kertoo sinulle kaiken, mitä sinun tarvitsee tietää – sinun täytyy vain kuunnella.

Elise G., 13, Alberta, Kanada

Vastauksia kirkossa

Kerran olin kovin epävarma, pitäisikö minun lähteä treffeille erään kirkkoon kuulumattoman kanssa. Yhtenä sunnuntaina sakramenttikokouksessa eräs sisar piti puheen, joka näytti olevan suoraan minulle tarkoitettu. Sillä hetkellä sain varmuuden, että Herra oli vastannut rukoukseeni. Olin aiemmin ollut hämmentynyt siitä, mitä tehdä, mutta silloin sain lohtua Pyhältä Hengeltä, joka täytti sydämeni ilolla ja rohkeudella. Jumala vastaa meille tunteina, ajatuksina, pyhissä kirjoituksissa ja jopa puhujien kautta kirkossa!

Karen V., 19, Minas Gerais, Brasilia

Muista, kuka olet

Tiedän, että Jumala kuulee meitä, koska rukous tuo sydämeeni rauhan, huojennuksen ja rakkauden tun-

teen. Näen, että Hän vapauttaa minut monista vaaroista päivästä toiseen ja että Hän suojelee perhettäni, ja tunnen Hänen rakastavan minua. Ennen kuin lähdän kouluun, sanon aina Nuorten

Naisten johtoaiheen. Se auttaa minua muistamaan, että olen taivaallisen Isän tytär ja Hän rakastaa minua.

Nicol M., 19, Lima, Peru

Lapsen rukous

Tiedän, että taivaallinen Isä kuulee rukoukseni näiden sanojen vuoksi, jotka ovat Alkeisyhdistyksen laulussa ”Lapsen rukous” (*Lasten laulukirja*, s. 6–7):

”Oletko siellä, Isä taivahan? Kuuletko rukoukset joka lapsen? Taivas on kaukana, sanotaan, Vaan tunnen sen lähellän, kun rukoilen.” Kun muistan tuon laulun, tiedän, että Hän kuuntelee, koska tunnen Hengen ja Hänen äärettömän rakkautensa minua kohtaan. Kun muistan, että Hän rakastaa minua, tunnen lohtua ja tiedän, että Hän kuulee rukoukseni.

Elaine B., 16, Pohjois-Carolina, USA

Luota Häneen

Taivaallinen Isä kuulee aina rukouksemme, mutta toisinaan tuntuu siltä kuin Hän ei vastaisi rukouksiimme, koska Hän ei ehkä vastaa meille siten tai silloin, kun me haluamme. Meidän pitää olla halukkaita alistamaan tahottomme Hänen tahtoonsa ja uskoa, että Hän tietää, mikä on meille parasta. Taivaallinen Isä rakastaa meitä ja pyrkii aina auttamaan meitä oppimaan ja kasvamaan, kun Hän vastaa rukouksiimme.

Mosiah M., 17, Utah, USA

Pyytäkää, niin te saatte

Kaikkialla pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan, että Jumala kuulee

aina rukouksemme ja vastaa niihin, jos puhumme Hänelle uskossa ja vakain aikein. Me tunnemme sydämessämme vahvistuksen, että Hän todella kuulee meitä. Saamme rauhan ja tyyneyden tunteen. Me voimme myös tuntea, että kaikki on hyvin, kun noudatamme Isän tahtoa. Jos epäilemme, ettei Hän kuule meitä, meidän pitäisi etsiä johdatusta pyhistä kirjoituksista ja sitten kysyä, ovatko lukemamme asiat totta.

Constanza L., 20, Bio Bió, Chile

Ota siitä selvää

Mietin kerran, voiko Jumala kuulla rukoukseni, ja sitten tunsin vastauksen sydämessäni. Kuulin jonkun todistavan rukouksesta ja tunsin Pyhän Hengen. Toinen neuvoni on kysyä vanhemmiltäsi, piispaltasi tai muilta seurakuntasi jäseniltä. Voisit jopa rukoilla apua tähän aiheeseen!

Joshua S., 13, Oregon, USA

Rukoile vilpittömästi

Kun olet rukoillut, voit kuunnella sydämeesi tulevia tunteita ja aikeita.

ÄLKÄÄ ANTAKO PERIKSI

”Olkaa kuuliais-
sia, muistakaa
ne kerrat, kun

olette tunteneet Henkeä aiemmin, ja pyytäkää uskossa. Te saatte vastauksenne ja tunnette Vapahtajan rakkautta ja rauhaa. Vastaus ei ehkä tule niin nopeasti tai siinä muodossa kuin haluatte, mutta se tulee. Älkää antako periksi!”

Vanhin James B. Martino seitsemänkymmenen koorumista, ”Kääntykää Herran puoleen, niin vastauksia tulee”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 59.

Yksi niistä saattaa olla vastaus rukoukseeesi. Kun rukoilemme vakain aikein ja vilpittömin sydämin, taivaallinen Isämme vastaa siinä määrin kuin meillä on uskoa Häneen. Hän ei vastaa vain tyydyttääkseen uteliaisuutemme.

Jean-Claude N., 16, Kasai-Central, Kongon demokraattinen tasavalta

UUSI KYSYMYS

”Kuinka voin pyytää ystäviäni olemaan puhumatta epäystävällisesti tai asiattomasti muista?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutiainen valokuva 15. toukokuuta 2017 mennessä sivustolla liahona.lds.org (napsauta ”Submit an Article” [Lähetä artikkeli]) tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Sisällyttä vastaukseeesi seuraavat tiedot: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempasi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Andrei ja ruma sana

Julie C. Donaldson

Perustuu tositapahtumaan

*"Rukoillen löytyy taas oikea tie" ("Parannus",
Liahona, lokakuu 2004, s. Y16).*

"**L**uuletko olevasi parempi kuin muut, koska
let kiroile?" Nikolai kysyi välitunnilla.

"En luule", Andrei sanoi.

"Miksi et sitten sano yhtä kirosanaa? Yhtä vain.

Ei se sinua tapa. Kaikki muut kiroilevat."

Andrei kohautti olkiaan. "Minä en
vain halua."

Andrei tiesi, että kiroile-
minen oli väärin ja karkotti
Pyhän Hengen. Andrei
halusi pitää Pyhän Hengen
mukanaan. Siksi hän ei
kiroillut.

Andrei oli uudessa
koulussa, ja tähän men-
nessä Nikolai oli ainut
hänen kuudennella
luokallaan, joka halusi
olla hänen ystävänsä.
Mutta Nikolai här-
näsi häntä kiroile-
misesta joka ainut
päivä. Ja päivä
päivältä And-
reita väsytti
aina vähän
enemmän
sanoa ei. Sitä
päitsi Andrei
pelkäsi, että
Nikolai lak-
kaisi olemasta
hänen ystävänsä,
ja sitten hän olisi
tosi yksinäinen.

"Sano vain yksi kirosana",
Nikolai sanoi koulun jäl-
keen. "Sitten jätän sinut
rauhaan."

Viimein
Andrei oli niin
kylästynyt
siihen, että
häntä hännät-
tiin, että hän
sanoi yhden
kirosanan –
sellaisen,
joka ei ollut
kovin paha.

Nikolai nyökkäsi. "Hyvä,
nyt olet yksi meistä."

Sen jälkeen Nikolain muut
ystävät alkoivat jutella And-
reille. He söivät hänen kans-
saan ruokalassa ja pelasivat
jalkapalloa hänen kanssaan
välitunnilla. Mutta Niko-
lain ystäväjoukossa

oleminen oli kuin kävelisi juoksuhiiekkaan. Mitä enemmän Andrei vietti aikaa heidän kanssaan, sitä enemmän hän puhui ja toimi niin kuin he. Ja he kaikki kiroilivat. Paljon. He nauroivat toisilleen ja haukkuivat toisiaan. He puhuivat rumia opettajistaan. He suuttuivat ja olivat ilkeitä usein. Vähitellen Andrei alkoi tuntea itsensä entistä useammin vihaiseksi ja löysi entistä enemmän syitä kiroilla.

Yhtenä iltana, kun äiti ja isä olivat poissa, Andrei ja hänen isosiskonsa Katya alkoivat riidellä siitä, mitä ohjelmaa katsoisivat. Ennen kuin Andrei edes ajatteli asiaa, hänen suustaan livahti kirosana.

Katya näytti järkyttyneeltä. ”Minä kerron äidille.”

Andrei juoksi omaan huoneeseensa ja läimäytti oven kiinni. Mikä kaikkia vaivasi? Miksi he saivat hänet koko ajan suuttumaan? Kun Andrein vanhemmat tulivat kotiin, Andrei raotti oveaan ja kuuli Katyan sanovan: ”Äiti, Andrei kiroili minulle.”

”Mitä?” äiti kuulosti yllättyneeltä. ”Andrei ei ikinä kiroilisi.”

Andrei sulki oven ja lysähti sängylleen. Hän ajatteli sitä, kuinka erilaiseksi hän oli tullut alettuaan kiroilla. Oli pitkä aika siitä, kun hän oli tuntenut Pyhän Hengen.

Andrei polvistui vuoteensa ääreen ja rukoili. ”Rakas taivaallinen Isä, olen tosi pahoillani siitä, että olen ollut ilkeä ja vihainen. Anna anteeksi, että aloin kiroilla. Aion toimia paremmin.”

Kun Andrei rukoili, hänen sydämensä täytti lämmin tunne. Ensimmäistä kertaa sen jälkeen kun hän oli alkanut kiroilla, hän tunsi itsensä todella onnelliseksi. Hän tiesi, että Jumala rakasti häntä, ja hän saattoi tuntea Pyhän Hengen. Hän tunsi saaneensa anteeksi ja tiesi, että voisi muuttua ja tulla paremmaksi.

Rukouksensa jälkeen hän kertoi äidille totuuden ja pyysi anteeksi Katyalta. Sen jälkeen Andreista tuntui paremmalta. Tuntui hyvältä tehdä parannus.

Seuraavana päivänä koulussa Andrei ei syönyt ruokalassa Nikolain porukan kanssa. Sen sijaan hän istui sellaista poikien vieressä, joita hän ei tuntenut. Siihen menisi aikaa, mutta Andrei tiesi, että hän löytäisi ystäviä, jotka olivat hyviä ja iloisia eivätkä kiroilleet. Juuri sellaisia kuin hän. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

HAASTE

”Käytän taivaallisen Isän ja Jeesuksen nimiä kunnioittavasti. En kiroile enkä käytä karkeaa kieltä.” (Evankeliumin tasovaatimukseni.)

Kirjoita tai piirrä paperiin, millaisen olon hyvät sanat saavat sinussa aikaan. Kirjoita tai piirrä paperin kääntöpuolelle, millaisen olon rumat sanat saavat sinussa aikaan.

Lue 3. Moos. 19:12. Miksi on tärkeää käyttää taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen nimiä kunnioittavasti?

Kysy isältä, äidiltä tai joltakulta johtajalta, miksi meidän tulee käyttää hyvää kieltä ja kuinka se on siunannut heitä.

Haastan itseni tekemään seuraavaa:

Vanhin David A. Bednar

kahdentoista
apostolin
koorumista

Kuinka voin auttaa perhettäni olemaan vahva?

Kerro perheellesi, että rakastat heitä, ja osoita se teoillasi.

Todista asioista, joiden tiedät olevan totta Pyhän Hengen todistuksen ansiosta. Lausu todistuksesi rakkaillesi.

Osallistu halukkaasti perheesi kanssa perherukoukseen ja pyhien kirjoitusten tutkimishetkeen. Ole aktiivisesti mukana perheillä ja tee siitä hauska.

Ole uskollinen, kun opit ja rakastat Jeesuksen Kristuksen palautettua evankeliumia sekä elät sen mukaan.

Joy D. Jones

Alkeisyhdistyksen
ylijohtaja

Valmistaudu TEMPPELIIN joka päivä

Kun olin yhdeksänvuotias, minulla oli ihana Alkeisyhdistyksen opettaja nimeltä sisar Kohler. Olin hyvin ujo, ja hän oli niin lempeä, että olin todella mielelläni hänen seurassaan. Kerran hän antoi meille jokaiselle paperin. Me kaikki kirjoitimme, mitä halusimme tehdä, kun tulisimme isoiksi. Minä kirjoitin: ”Mennä yliopistoon ja mennä naimisiin temppelissä.” Teippasin paperini komeroni oven yläpuolelle. Iltaisin katulampun valo paistoi sisään ikkunastani. Katselin paperiani. Se muistutti minulle, että halusin mennä temppeliin.

Siihen aikaan maailmassa oli vain 12 temppeliä. Halusin käydä niissä jokaisessa.

Aina kun äiti ja isä suunnittelivat lomamatkan, he veivät joka kerta perheemme temppeliin. Me asuimme Oregonin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Lähin temppeli oli lähes tuhannen kilometrin päässä Cardstonissa Albertassa Kanadassa. Autossamme ei ollut ilmastointia. Veljeni, siskoni ja minä istuimme takapenkillä. Meillä oli tapana roikottaa märkää pesulappua ulkona auton ikkunasta. Sitten panimme sen niskaamme viilennykseksi.

Oli sykkähdyttävää, kun viimein näimme temppelin. En tiennyt kovinkaan paljon siitä, mitä siellä tapahtui, mutta vanhempani olivat aina onnellisia tullessaan sieltä. Tiesin, että temppeli on hyvin tärkeä. Tiesin, että se on Herran huone. (Valokuvassa minä olen se valkopuseroinen.)

Kun olin täyttänyt 12, pääsin tekemään kasteita useissa temppeleissä. Kun sitten tapasin tulevan aviomieheni, minulle selvisi, että hänkin rakastaa temppeliä! Meidät vihittiin avioliittoon Mantin temppelissä Utahissa Yhdysvalloissa.

Sinä voit valmistautua temppeliin joka päivä. Mene temppelin luo aina kun voit. Kosketa sen seiniä. Kun pojanpoikani Jarret oli 11-vuotias, hän teki sukututkimusta joka sunnuntai isänsä kanssa. Hän on löysin monia esivanhempien nimiä. Nyt kun hän on 12-vuotias, hän käy temppelissä kasteilla näiden esivanhempien puolesta!

Kun sinä olet temppelissä, voit kulkea siellä, missä Jeesus kulkee. Temppeli on Hänen huoneensa. Toivon, että rukoilet joka päivä, että taivaallinen Isä auttaa sinua valmistautumaan temppeliin ja tuntemaan Hänen rakautensa. ■

Star säteilee

Jane McBride

Perustuu tositapahtumaan

”On hauska olla yhdessä Nyt täällä Alkeisyhdistyksessä” (”Tervetuliaislauhu”, Lasten laulukirja, s. 130).

Star suoristi vaatteitaan. STuntui yhä oudolta pukeutua mekkoon kirkkoa varten. Hänen vanhassa kirkossaan tyttöillä oli sunnuntaisin housut tai sortsit. Mutta ei hänen uudessa kirkossaan. Hänet ja hänen äitinsä oli juuri kastettu Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon.

Star huokaisi katsoessaan peiliin. Hän oli innoissaan lähdössä kirkkoon ensimmäistä kertaa virallisena jäsenenä, mutta häntä myös pelotti. Aiemmin hän oli pysynyt äidin vierellä koko kirkkosaoloajan. Mutta tällä kertaa hän menisi Alkeisyhdistykseen.

Star räpäytti silmiään peilikuvalleen. Mitä jos hän ei sopisi joukkoon? Mitä jos toiset lapset eivät pitäisi hänestä?

”Star? Oletko valmis?” äiti huusi.

Star meni alakertaan. ”Näytänkö minä hyvältä?”

hän kysyi.

Äiti hymyili. ”Sinä näytät kauniilta.”

Star irvisti. ”Sinun pitääkin sanoa niin. Sinä olet minun äiti.”

”Olet oikeassa. Minun *tosiaan* pitää sanoa niin. Koska se on totta.”

Star hymyili hiukan. Äiti onnistui aina tekemään hänen olonsa paremmaksi. Mutta hänen vatsassaan oli silti perhoseja. Mitä jos kukaan muista lapsista ei haluaisi

puhua hänelle? Hänellä oli ystäviä koulussa, mutta he eivät olleet hänen uuden kirkkonsa jäseniä. Hän toivoi, että hänellä olisi edes yksi ystävä, jonka kanssa mennä kirkkoon.

”Muistin juuri, että minun pitää tehdä jotain”, Star sanoi äidille.

Hän juoksi yläkertaan ja polvistui vuoteensa viereen. ”Rakas taivaallinen Isä, autathan minua saamaan ystäviä. Uskon, että se, mitä lähetyssaarnaajat opettivat, on totta, mutta minua pelottaa.”

Star pysyi polvillaan ja kuunteli. Hetken päästä hän tunsu suloisen, rauhallisen tunteen, eikä häntä pelottanut enää niin paljon.

Kirkossa Star ja äiti istuivat perheen viereen, jossa oli kolme pientä tyttöä. Vanhemmat esittäytyivät ja alkoivat jutella Starin äidin kanssa ennen kuin kokous alkoi. Star auttoi tyttöjä värittämään kuvaa Jeesuksesta.

Piispa Andrews tuli heidän luokseen. ”Sisar Cunningham! Star! Onpa hienoa nähdä teidät tänään.” Hän hymyili heille kummallekin lämpimästi ja kätteli heitä. Star oli unohtanut, kuinka mukavia kaikki kirkossa olivat. Ehkäpä hän sittenkin saisi ystävän.

Sakramenttikokouksen jälkeen Star meni Alkeisyhdistykseen. Hän vilkaisu muita lapsia pelokkaasti istuessaan. He juttelivat toisilleen, eikä kukaan näyttänyt huomaavan häntä. Starin mieliala laski. Hän joutuisi sittenkin olemaan yksin.

Juuri silloin huoneeseen astui Starin ikäinen tyttö. ”Häntäkin näyttää pelottavan”, Star ajatteli. ”Minä voisin mennä juttelemaan hänelle.”

Star veti syvään henkeä ja meni sitten tytön luo. ”Hei, minun nimeni on Star. Minä olen uusi. Haluaisitko istua minun vieressäni?” Star pidätteli hengitystään. Haluaisiko tyttö olla hänen ystävänsä?

Tytön huulille kohosi hymynhäivä. ”Minä olen Sarah. Minäkin olen uusi. Meidän perhe muutti juuri tänne Ontariosta.”

”Äiti ja minut kastettiin kaksi viikkoa sitten”, Star sanoi. ”En ole varma, mitä minun pitäisi tehdä.”

Sarahin hymy leveni. ”Oteetaan siitä yhdessä selvää.”

Star ja Sarah istuivat luokkansa kanssa. Joskus Star tavoitti Sarahin katseen ja hymyili. Sarah vastasi hymyyn. Star tunsu olonsa rauhalliseksi ja onnelliseksi. Hän tiesi, että taivaallinen Isä oli vastannut hänen rukoukseensa ja auttanut häntä löytämään ystävän.

Luokassa opettaja pyysi Staria ja Sarahia esittäytymään.

Star nousi. ”Minun nimeni on Star Cunningham. Äiti ja minut kastettiin kaksi viikkoa sitten.” Hän piti tauon, ja hänen hymynsä leveni, kun hän katsoi uutta ystävänsä. ”Ja tämä on minun ystävä Sarah.” ■

Kirjoittaja asuu Coloradossa Yhdysvalloissa.

AJATTELE TÄTÄ

Kuinka voit ottaa lämpimästi vastaan jonkun, joka on uusi kirkossa?

Ole valona!

Elizabeth Pinborough

Rakasta

Älä juoruile

Anna anteeksi

Tue

Kannusta

Kutsu

Kuuntele

Ole ystävä

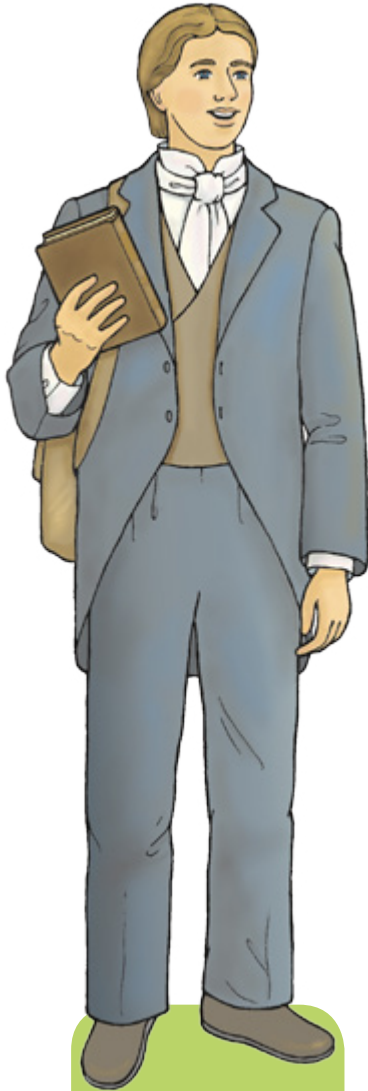
”Pitäkää valonne korkealla, jotta se loistaisi maailmalle. Katso, minä olen valo, joka teidän on pidettävä korkealla.” (3. Nefi 18:24.)

Me voimme olla valona muille olemalla tosi ystäviä. Lue seuraavat ideat ja lisää omia ajatuksiasi. Joka kerta kun kirjoitat henkilön nimen, jolle haluat osoittaa rakkautta, väritä lisää aurinkoa.

- Rakasta muita:** Sinulla voi olla suuri vaikutus muiden ihmisten elämään! Kristus rakastaa heitä, joten yritä osoittaa heille sitä rakkautta.
Kuka: _____
- Anna anteeksi:** Jos joku pahoittaa mielesi, yritä nähdä asia hänen kannaltaan. Voit auttaa hänen sydämensä pehmenemisessä, jos annat anteeksi.
Kuka: _____
- Kannusta:** Kehu ystäväsi hyviä puolia. Näe, mikä heissä on parasta, vaikka heidän pitäisikin vielä kehittyä. Myös se, että olet paras oma itsesi, auttaa heitä!
Kuka: _____
- Kuuntele Pyhä Henkeä:** Sanasi voivat muuttaa huonon tilanteen hyväksi. Pyhä Henki voi opastaa sinua tietämään, mitä sinun pitäisi sanoa ja kuinka voit osoittaa ystävällisyyttä.
Kuka: _____
- Älä koskaan juoruile:** Epäystävälliset sanat voivat loukata. Usko, että ihmisten aikomukset ovat hyviä, äläkä välitä kielteisistä ajatuksista.
Kuka: _____
- Tue ystäviäsi:** Se, että menet katsomaan ystävän urheilukilpailua tai koulunäytelmää, voi auttaa häntä tuntemaan rakkautesi.
Kuka: _____
- Kutsu muita oppimaan evankeliumia:** Vaikka he eivät olisikaan samaa mieltä siitä, mitä sanot, olet osoittanut, että välität niin paljon, että haluat kertoa heille evankeliumista.
Kuka: _____
- Ystävysty erilaisten ihmisten kanssa:** Muissa on todella paljon hyvyyttä annettavana. Kristus auttoi ja rakasti kaikkia ihmisiä, olivatpa he millaisia hyvänsä.
Kuka: _____

Evankeliumista kertomassa

Käytä näitä leikekuvia, kun kerrot kertomuksia kirkon historiasta!

Samuel Smith

Hyrum Smith

Parley P. Pratt

Kun kirkko oli perustettu, taivaallinen Isä halusi jokaisen kuulevan evankeliumista. Ensimmäinen lähetyssaarnaaja oli Joseph Smithin veli Samuel. Myös Hyrum, Josephin isovelji, opetti muille evankeliumia. Eräänä päivänä mies nimeltä Parley P. Pratt kertoi Hyrumille, että hän oli lukenut koko päivän Mormonin kirjaa. Hyrum opetti hänelle lisää kirkosta, ja hänet kastettiin. Sitten Parley palveli lähetystyössä! Hänestä tuli yksi kirkon johtajista.

Lisää kirkon historian leikekuvia löytyy sivustolta liahona.lds.org.

Ajattelen Jeesusta

Lindsay Tanner

Perustuu tositapahtumaan

Mía oli innoissaan. Hän oli ensimmäistä kertaa kirkossa! Lähetysaarnaajat olivat kertoneet hänen perheelleen tästä kirkosta. Perhe päätti tulla.

Mía katseli ympärilleen. Hän näki pöydällä valkoisen liinan. Sen alla oli jotakin.

”Mitä tuon liinan alla on?” Mía kysyi toiselta lähetysaarnaajalta.

Sisar Hanson hymyili. ”Siellä on sakramentti.”

Sakramentti. Se oli pitkä sana.

Mía oli kuullut lähetysaarnaajien kertovan siitä äidille ja isälle. Mutta hän ei oikein tiennyt, mitä se tarkoitti.

Kaikki lauloivat laulun. Kaksi miestä nostivat valkoisen liinan. Sen alla oli leipätarjottimia! Mía katseli, kun miehet tekivät leivästä palasia.

Laulun jälkeen yksi miehistä piti rukouksen. Muut miehet toivat leipää kaikille.

”Leipä auttaa meitä muistamaan Jeesuksen ruumiin”, sisar García kuiskasi.

Mía otti palan leipää. Hän kuvitteli mielessään, että Jeesus seisoi hänen edessään.

Sitten seurasi toinen rukous. Miehet kantoivat tarjottimia, joilla oli pieniä vesikuppeja.

”Vesi auttaa meitä muistamaan Jeesuksen veren”, sisar García kuis-kasi. ”Hän kuoli meidän vuoksemme, koska Hän rakastaa meitä.”

Mía otti vesikupin. Hän ajatteli sitä, kuinka paljon Jeesus rakastaa häntä. Hänestä tuntui kuin Jeesus

antaisi hänelle ison halauksen.

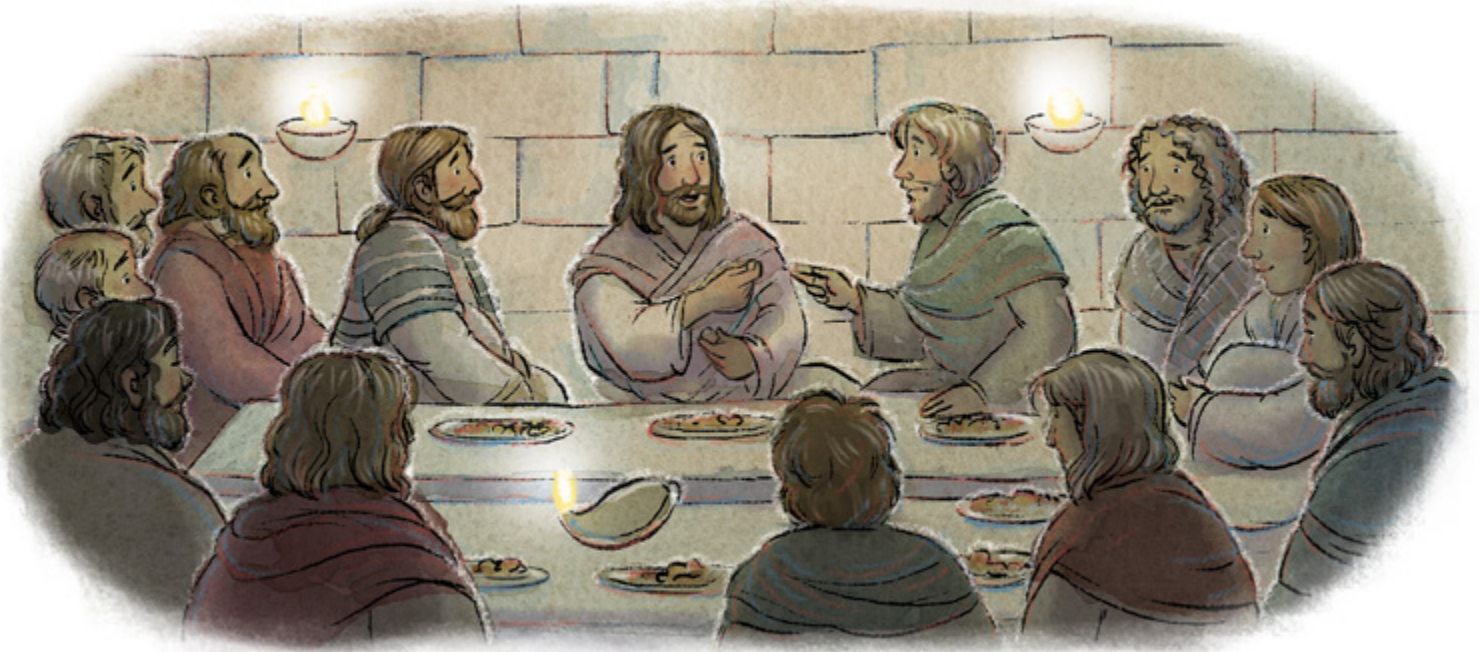
Myöhemmin sisar Hanson antoi Míalle pienen kuvan Jeesuksesta. ”Me syömme leivän ja juomme veden, niin että muistamme Jeesuksen ja lupaamme seurata Häntä.” Hän hymyili. ”Mitä ajattelit sakramentista?”

Mía katsoi Jeesuksen kuvaa. Hän muisti lämpimän tunteen, joka hänellä oli ollut. Hän hymyili. ”Se oli ihanaa! Minä rakastan Jeesusta.” ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

Jeesus antoi meille sakramentin

Kim Webb Reid

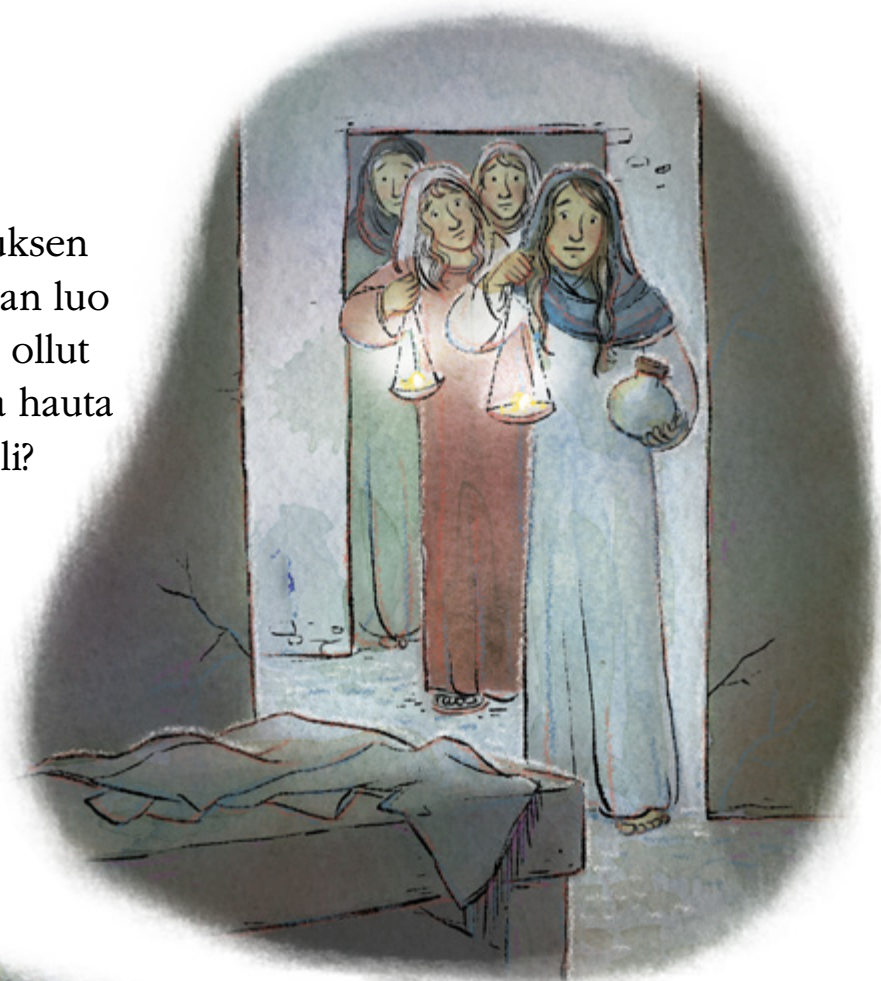

Jeesus tiesi, että Hänen aikansa maan päällä oli päättymässä. Hän kokosi apostolinsa yhteen viimeiselle aterialle. Hän antoi heille sakramentin ja pyysi heitä muistamaan Hänet aina.

Jeesus meni puutarhaan rukoilemaan. Hän tunsu tuskaa kaikista synneistä ja surullisista asioista jokaisen ihmisen elämässä. Sitten Hän kuoli ristillä ja Hänet haudattiin.

Sunnuntaiaamuna Jeesuksen kuoleman jälkeen haudan luoto tuli naisia. Oven edessä ollut kivi oli vieritetty pois, ja hauta oli tyhjä! Missä Jeesus oli?

Hän eli jälleen! Magdalan Maria näki Jeesuksen. Jeesus kävi apostoliensa luona, jotta he olisivat valmiita opettamaan evankeliumia sen jälkeen kun Hän palasi taivaaseen.

Kun minä nautin sakramentin, minä muistan Jeesuksen.
Muistan, että Hän eli ja kuoli ja nousi kuolleista minun
vuokseni, jotta voin elää jälleen! ■

Pääsiäisliljoja

Kauniit valkoiset pääsiäisliljat voivat muistuttaa meitä siitä suurenmoisesta päivästä, jolloin Jeesus nousi kuolleista. Tähän kuvaan on piilotettu viisi valkoista liljaa. Joka kerta kun löydät yhden liljan, sano yksi asia, jonka olet oppinut Jeesuksesta.

Vanhin Bruce R. McConkie (1915–1985)
kahdentoista apostolin koorumista

JUMALAN VOIMA

Usko on voimaa, ja voima on pappetta.

Jumala on Jumala juuri siksi, että Hänessä yhdistyy kaikki usko ja kaikki voima ja kaikki pappuus. Elämää, jota Hän elää, nimitetään iankaikkiseksi elämäksi.

Ja siinä määrin kuin me tulemme Hänen kaltaisikseen, siinä määrin me saamme Hänen uskoansa, omaksumme Hänen voimaansa ja käytämme Hänen pappettaan. Ja kun meistä on tullut Hänen kaltaisiaan täydessä ja todessa merkityksessä, silloin meilläkin on iankaikkinen elämä.

Usko ja pappuus käyvät käsi kädessä. Usko on voimaa, ja voima on pappetta. Kun me saamme uskoa, me saamme pappuden. Pappuden kautta me sitten kasvamme uskossa, kunnes – kun meillä on kaikki voima – meistä tulee Herramme kaltaisia.

Meidän aikamme täällä kuolevaisuudessa on erotettu koetus- ja testausajaksi. Täällä meillä on etuoikeus tulla täydellisiksi uskossa ja kasvaa pappuden voimassa. – –

Pyhä pappuus sai enemmän aikaan ihmisen tekemisessä täydelliseksi Henokin aikana kuin minään muuna aikana. Se tunnettiin silloin Henokin järjestyksenä (ks. OL 76:57), ja juuri sillä voimalla hänet ja hänen kansansa

muutettiin. Ja heidät muutettiin siksi, että heillä oli uskoa ja he käyttivät pappuden voimaa.

Herra teki Henokin kanssa iankaikkisen liiton, että kaikilla, jotka saisivat pappuden, olisi voima hallita ja valita uskon kautta kaikkea maan päällä, uhmata kansakuntien sotavoimia sekä seistä Herran edessä kirkkaudessa ja korotuksessa.

Melkisedek oli samanlaisen uskon mies, ”ja hänen kansansa teki vanhurskauden tekoja ja saavutti taivaan ja etsi Henokin kaupunkia” (JSR 1. Moos. 14:34). – –

Mikä siis on pappuden oppi? Ja kuinka meidän tulee elää Herran palvelijoina?

Tämä oppi on, että Jumala, meidän Isämme, on kirkastettu, täydelliseksi tullut ja korotettu olento, jolla on kaikki valta, voima ja herruus, joka

tietää kaiken, joka on ääretön kaikilta ominaisuuksiltaan ja joka elää perheyksikössä.

Se on, että iankaikkisella Isällämme on tämä korkea kirkkauden ja täydellisyyden ja vallan asema, koska Hänen uskonsa on täydellinen ja Hänen papputensa on ääretön.

Se on, että pappuus on nimenomaan Jumalan voiman nimi ja että jos me haluamme tulla Hänen kaltaisikseen, meidän täytyy vastaanottaa Hänen papputensa ja käyttää Hänen pappettaan eli voimaansa, kuten Hän sitä käyttää. – –

Se on, että meillä on uskon kautta voima hallita ja vallita kaikkea, niin ajallista kuin hengellistäkin, tehdä ihmetekoja ja tehdä ihmisten elämä täydelliseksi, seistä Jumalan luona ja olla Hänen kaltaisiaan, koska me olemme saaneet Hänen uskonsa, Hänen täydellisyytensä ja Hänen voimansa eli toisin sanoen Hänen papputensa täyteen.

Tämä siis on pappuden oppi. Mitään suurempaa ei ole eikä voi olla. Tämän voiman me voimme saada uskon ja vanhurskauden kautta. – –

Totisesti pappudessa on voimaa – voimaa, jonka käyttämistä me pyrimme omaksumaan, voimaa, jonka hartaasti rukoilemme lepäävän päällämme ja jälkeläistemme päällä ikuisesti. ■

Yleiskonferenssin pappuskokouksen puheesta nimeltä ”Pappuden oppi”, Valkeus, lokakuu 1982, s. 63, 66–67.

**ELSPETH YOUNGIN TEOS
MINULLA ON MUITA LAMPAITA**

Ylösnoussut Herra kävi "muiden lampaidensa" luona (ks. 3. Nefi 15:21) Amerikan mantereella ja muualla. Nefiläiset menivät "tunnustelemaan naulojen jälkiä hänen käsissään ja jaloissaan; ja tämän he tekivät mennessään yksitellen, kunnes he kaikki olivat menneet ja näkivät omin silmin ja tunsivat omin käsin ja tiesivät varmasti ja todistivat, että se oli hän, jonka profeetat olivat kirjoittaneet tulevan" (3. Nefi 11:15).

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Ymmärrä patriarkallista siunaustasi

Patriarkallinen siunaus ei kerro meille kaikkea, mitä elämässämme tapahtuu, mutta se voi olla henkilökohtainen tiekartta, joka voi osaltaan johtaa meidät siihen suureen onneen, jonka taivaallinen Isä on varannut meille jokaiselle.

s.44

NUORILLE

s.58

HE NÄKIVÄT **HÄNET**

He olivat ylösnousseen Kristuksen todistajia.
Kuinka me voimme olla todistajia tänä aikana?

LAPSILLE

Jeesus antoi meille sakramentin

Me nautimme sakramentin joka viikko. Mutta tietävätkö lapsemme, miksi?

s.76

